EVRİMİN FOSİLLERE YENİLİŞİ

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Ocak 2006, İkinci Baskı: Şubat 2006, Üçüncü Baskı: Mart 2006,
Dördüncü Baskı: Şubat 2014, Beşinci Baskı: Kasım 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3 Ataşehir - İstanbul / Tel: (0216) 6600059

Baskı: Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık San ve Tic Ltd Şti.

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280 Topkapı - İstanbul / Tel: (0212) 6134041

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com

www.a9.com.tr - www.harunyahya.tv

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 76 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yedi den yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

İÇİNDEKİLER

FOSİL NEDİR?.....10
FOSİL KAYITLARI EVRİMİ YALANLIYOR.....46
DARWIN YANILDI: TÜRLER DEĞİŞMEMİŞTİR.....52
ARA FOSİL İDDİASI BİR ALDATMACADIR.....58
GÖZ KÖR TESADÜFLERİN DEĞİL,
ÜSTÜN AKIL SAHİBİ RABBİMİZ'İN ESERİDİR.....78
FOSİL KAYITLARI YARATILIŞI İSPATLIYOR.....82
COELACANTH FOSİLLER ÜZERİNDEKİ
SPEKÜLASYONLARI SUSTURMUŞTUR.....96
SIÇRAMALI EVRİMİN ÇIKIŞ NOKTASI.....106
EVRİMCİLERİN ARA GEÇİŞ FORMU ÇIKMAZI.....122
KAMBRİYEN DÖNEMİ FOSİLLERİ ve
TÜRLERİN YARATILIŞI.....124
BİR KISIM MEDYANIN "KAYIP HALKA
BULUNDU" MANŞETLERİ BİLİM DIŞI BİR
ALDATMACADIR 126
DARWIN'İN, MANTIK VE BİLİM DIŞI FORMÜLÜ.....132
SONUÇ.....140
DENİZ CANLILARINDAN FOSİL ÖRNEKLERİ.....144
BİTKİ FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER.....196
KAFATASI FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER.....246
KUŞ FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER.....278
BÖCEK FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER.....294
EK BÖLÜM: EVRİM YANILGISI.....346

FOSİL NEDİR?

En genel anlamıyla fosil, uzun zaman önce yaşamış canlıların yapılarının, doğal koşullar altında korunarak günümüze kadar ulaşan izidir. Fosiller, kimi zaman organizmanın bir parçasının kimi zaman da canlının hayattayken bıraktığı izlerin (bunlara iz fosil denir) günümüze kadar gelmesidir. Ölen hayvan ve bitkilerin, çürümeden korunarak, yer kabuğunun bir parçası haline gelmesiyle fosil oluşur. Fosilleşmenin meydana gelebilmesi için, hayvanın veya bitkinin -üzerini çoğunlukla bir çamur katmanının örtmesiyle- ani ve hızlı bir şekilde gömülmesi gerekir. Bu gömülmeyi genellikle kimyasal bir süreç takip eder. Bu süreçte yaşanan mineral değişimleriyle de koruma sağlanmış olur.

Fosiller, canlılık tarihinin en önemli delilleridir. Dünyanın çeşitli bölgelerinde elde edilmiş yüz milyonlarca fosil bulunmaktadır. Fosillerin sağladığı temel bilgi, canlılığın tarihi ve yapısı hakkındadır. Milyonlarca fosil, canlılığın aniden, kompleks yapısıyla, eksiksiz olarak ortaya çıktığını ve milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadığını göstermektedir. Bu da canlılığın yoktan var edildiğinin yani yaratıldığının önemli bir delilidir. **Canlıların aşama aşama oluştuğunu, yani evrim geçirdiğini gösteren ise tek bir fosil dahi yoktur.** Evrimcilerin ara fosil olduğunu iddia ettikleri fosil örnekleri yalnızca birkaç tanedir ve bunların geçersizliği de bilimsel olarak ispatlanmış durumdadır. Aynı zamanda yine Darwinistlerin ara fosil olarak dünyaya tanıttıkları bazı örneklerin sahte çıkması da, bu konuda sahtekarlık yapacak kadar çaresiz olduklarını gözler önüne sermektedir. 150 yılı aşkın süredir, dünyanın dört bir yanında yapılan kazılarda elde edilen fosil kayıtları, balıkların hep balık, böceklerin hep böcek, kuşların hep kuş, sürüngenlerin hep sürüngen olduğunu ispatlamıştır. Canlı türleri arasında bir geçiş olduğunu -yani balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuşlara dönüştüğü gibi- gösteren tek bir tane bile fosil görülmemiştir. Kısaca, fosil kayıtları, evrim teorisinin temel iddiası olan, türlerin uzun süreçler içinde değişimlere uğrayarak birbirinden türediği iddiasını kesin olarak çürütmüştür.

Fosiller canlılık hakkında verdikleri bilginin yanı sıra, kıta tabakalarının hareketlerinin yeryüzü yüzeyini nasıl değiştirdiği, Dünya tarihinde yaşanan iklimsel değişikliklerin neler olduğu gibi yeryüzünün geçmişiyle ilgili de önemli bilgiler sunarlar.

Fosiller, antik Yunan döneminden beri araştırmacıların ilgisini çekmiş, ancak 17. yüzyıl ortalarından itibaren fosillerin incelenmesi bir bilim dalı olarak gelişmeye başlamıştır. Araştırmacı Robert Hooke'un eserlerini *(Micrographia (Mikrografi), 1665; Discourse of Earthquakes (Deprem Konuşmaları)*, 1668), Niels Stensen'in (Nicolai Steno ismiyle bilinir) çalışmaları takip etmiştir. Hooke ve Steno'nun fosiller üzerinde çalışma yaptıkları dönemlerde, düşünürlerin büyük bir kısmı fo∑sillerin gerçekten yaşamış canlıların izleri olduğuna inanmıyorlar, doğanın bir şekilde canlıları taklit ettiğini iddia ediyorlardı. Fosillerin gerçek canlıların izi olup olmadığı yönündeki tartışmanın temelinde, fosillerin bulunduğu yerlerin dönemin jeolojik bilgileriyle açıklanamaması vardı. Fosiller genelde dağlık bölgelerde bulunuyor, ancak örneğin bir balığın nasıl olup da su seviyesinden bu kadar yüksek bir mekanda fosilleşmiş olabileceği teknik olarak açıklanamıyordu. Steno, tıpkı geçmişte Leonardo Da Vinci'nin öne sürdüğü gibi, tarih boyunca su seviyesinde geri çekilmeler olduğunu iddia ediyordu. Hooke ise, dağların okyanus tabanlarındaki depremler ve iç ısınma nedeniyle oluştuğunu söylüyordu.

Hooke ve Steno'nun, fosillerin geçmişte yaşamış canlıların izleri olduğunu ortaya koyan açıklamalarının ardından, 18. ve 19. yüzyılda jeolojinin de gelişmesiyle, fosil toplama ve araştırma sistemli bir bilim dalına dönüşmeye başladı. Fosillerin sınıflandırılması ve yorumlanmasında, Steno'nun belirlediği prensipler izlendi. Özellikle 18. yüzyıl itibariyle madenciliğin gelişmesi ve demiryolları inşaatlarının artması, yer altının daha çok ve daha detaylı incelenmesine imkan tanıdı.

Modern jeoloji, yeryüzü yüzeyinin "tabaka" adı verilen katmanlardan oluştuğunu, bu tabakaların, kıtaları ve okyanus tabanını taşıyarak Dünya üzerinde hareket ettiğini, tabakalar hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler olduğunu, dağların da büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana geldiğini ortaya

koydu. Dünya coğrafyasında uzun zaman dilimleri içinde meydana gelen değişimler, şimdi dağlık olan bazı bölgelerin bir zamanlar sularla kaplı olduğunu da gösteriyordu.

Böylece kaya katmanlarında bulunan fosillerin, yeryüzünün farklı dönemleri hakkında bilgi edinmenin önemli yollarından biri olduğu ortaya çıktı. Jeolojik bilgiler, öldükten sonra çökeltiler içinde korunan canlı izlerinin yani fosillerin, çok uzun dönemler içinde, kayaların oluşumu sırasında yeryüzünün kabuğuna doğru yükseldiklerini gösteriyordu. Fosillerin bulunduğu kayaların bazıları, yüz milyonlarca yıl öncesine aitti.

Yapılan araştırmalarda, belli fosil türlerinin yalnızca belli katmanlarda ve belli kaya tiplerinde bulunduğu gözlemlendi. Üst üste gelen kaya katmanlarının her birinde kendisine has, o katmanın bir tür imzası olarak nitelenebilecek fosil grupları olduğu görüldü. Bu "imza fosiller", hem zaman dilimlerine göre hem de mekana göre farklılık gösterebiliyordu. Örneğin, aynı döneme ait bir fosil yatağında, biri eski bir göl yatağı diğeri de mercan kayalığı olan iki farklı çevre koşulu ve tortuyla karşılaşılabiliyordu. Ya da bunun tam tersine, birbirinden kilometrelerce uzakta iki farklı kayalıkta, aynı fosil "imzasıyla" karşılaşmak mümkündü. Bu izlerin sağladığı bilgilerle, günümüzde halen kullanılmakta olan jeolojik zaman çizelgesi tespit edildi.

Fosillerin Oluşumu

Bir canlının ölümünün ardından, kemikleri, dişleri, kabuğu, tırnakları gibi sert parçalarının olduğu gibi korunmasıyla ya da bunlardan geriye iz kalmasıyla fosiller meydana gelir. Genel olarak fosil, canlının söz konusu bu parçalarının taşlaşmış hali olarak bilinir. Ancak fosil, sadece taşlaşmayla meydana gelmez. Buz kütlesi içinde donmuş mamutlar, reçine içine hapsolmuş böcek ve küçük sürüngen türleri gibi, canlının yapısı hiç bozulmadan günümüze kadar ulaşan fosiller de vardır.

Bir canlının ölmesiyle birlikte, bedeni meydana getiren yumuşak dokular, bakterilerin ve çevre koşullarının etkisiyle çürümeye başlar. (Çok nadiren, çürümenin gerçekleşmediği durumlar da olabilir.) Organizmanın daha dayanıklı parçaları (bunlar, kemikler, dişler ve kabuk gibi mineral içeren kısımlardır), bazı fiziksel ve kimyasal süreçlerden geçecek kadar uzun süre varlıklarını devam ettirirler. Ve bu süreçler, fosilleşmenin oluşmasını sağlar. Dolayısıyla, fosilleşen kısımlar çoğunlukla, omurgalıların kemikleri ve dişleri, brakiyopodların (kolsuayaklılar) ve yumuşakçaların kabukları, bazı kabukluların ve trilobitlerin dış iskeletleri, mercanımsıların ve süngerlerin genel yapıları ve bitkilerin ağaçsı kısımlarıdır.

Canlının bulunduğu ortamın ve çevre koşullarının fosilin oluşumunda çok büyük etkisi vardır. Canlının içinde bulunduğu ortama göre fosilleşme olup olmayacağı tahmin edilebilir. Örneğin, su altındaki ortamlar kara ortamlarına göre fosilleşmenin olması için daha avantajlı ortamlardır.

En yaygın fosilleşme süreci, *permineralizasyon* ya da mineralleşme olarak adlandırılan süreçtir. Bu süreçte organizmanın yerini, cesedin içine gömüldüğü çökeltide bulunan sudaki mineraller alır. Permineralizasyon sürecinde şu aşamalar yaşanır:

Öncelikle, ölen hayvanın bedeninin aniden toprak, çamur ya da kumun altında kalarak havayla temasının kesilmesi gereklidir. Bunu takip eden aylar boyunca ise hayvanın gömüldüğü yerin üzerini yeni toprak tabakaları örter. Bu tabakalar, hayvanın bedenini dış etkenlerden ve fiziksel aşınmalardan koruyan özel bir kalkan görevi görür. Gitgide daha çok tabaka üst üste oluşur ve birkaç yüzyıl içinde canlının bedeni yer yüzeyinin ya da deniz tabanının birkaç metre altında kalır. Zaman içerisinde hayvanın kemik, kabuk, pul, kıkırdak gibi dokuları yavaş yavaş kimyasal bozunmaya uğramaya başlar. Bozunmaya uğrayan dokuların içine yer altındaki sular sızmaya başlar ve bu suların içerdikleri mineraller zamanla dokulardaki kimyasalların yerini alır. Dokulardaki kimyasalların yerine yerleşen bu mineraller aşınmaya ve bozunmaya karşı çok daha dayanıklı olan kalsit, pirit, silis, demir gibi, kayaların yapı taşları olan minerallerdir. Böylece milyonlarca yıl içerisinde bu mineraller canlının bedenindeki dokuların yerini alarak onun adeta taştan bir kopyasını çıkarırlar. Sonuçta fosil, orijinal canlıyla birebir aynı biçime sahiptir, fakat ham maddesi kayadır.

Permineralizasyon yoluyla fosilleşmede farklı durumlarla karşılaşılabilir:

1. Eğer iskelet çökeltiyle tamamen dolmuşsa ve daha sonra bozunma gerçekleşmişse, iç kalıp fosilleşir.
2. Orjinal iskelet tamamen farklı bir mineralle yer değiştirmişse, kabuğun tam kopyası oluşur.
3. Eğer basınç nedeniyle iskeletin çökelti üzerinde tam kalıbı çıkmışsa, iskeletin dış yüzeyinin izi elde edilir.

Bitki fosillerinde ise, bakterilerin neden olduğu karbonlaşma söz konusudur. Karbonlaşmada, oksijen ve nitrojen yerini karbon ve hidrojene bırakır. Karbonlaşma bakterilerin, basınç ve ısı değişiklikleri ya da çeşitli kimyasal süreçler gibi nedenlerle dokuların moleküllerini parçalayarak, geriye sadece karbon lifleri kalacak şekilde, protein ve selülöz yapısında kimyasal değişime neden olmalarıyla gerçekleşir. Karbondioksit, metan, hidrojen sülfat ve su buharı gibi diğer organik materyaller yok olur. Bu süreç sayesinde, Karbonifer dönemde (354 – 290 milyon yıl) var olan bataklıklardan oluşan ormanlarda doğal kömür yatakları meydana gelmiştir.

Fosiller kimi zaman da, kalsiyum açısından zengin sulara gömülmüş organizmaların, traverten gibi mineraller tarafından kaplanmasıyla oluşur. Organizma çürürken, mineral yataklarının üzerinde izi kalır.

Canlının yumuşak kısımlarının, saçları, tüyleri ya da derisi de dahil olmak üzere tam olarak fosilleşmesi ise, oldukça ender rastlanan bir durumdur. Prekambriyen dönemine (4.6 milyar – 543 milyon yıl) ait yumuşak dokulu canlıların kalıntıları çok iyi şekilde korunmuş durumdadır. Kambriyen döneminden (543 – 490 milyon yıl) günümüze kadar pek çok canlı, sert doku kalıntılarının yanı sıra, iç yapılarının incelenmesine olanak veren yumuşak doku kalıntılarına da sahiptir. Amber ve fosil kalıntılarının içinde korunmuş olan yaklaşık 150 milyon yıl öncesine ait hayvan kılları ve çeşitli tüyler de fosil kalıntılarının detaylı araştırılmasına olanak veren örneklerdendir. Sibirya buzullarına sıkışan mamutlar, ya da Baltık ormanlarında reçine içine hapsolarak fosilleşen böcekler ve sürüngenler de yumuşak yapılarıyla fosilleşmişlerdir.

Fosillerin büyüklükleri de çok çeşitlilik gösterir. Mikroorganizmaların fosillerinden, toplu yaşayan hayvan gruplarının dev fosillerine kadar çok farklı fosil elde edilmiştir. Dev fosillerin en şaşırtıcı örneklerinden birisi İtalya'da, büyük bir tepe şeklindeki sünger resifidir. Yeryüzünün bilinen en büyük "canlı yükseltisi" olan bu resif, 145 milyon yıllık kalkerli süngerlerden oluşmaktadır. Antik Tethys Denizi'nin dibinde gelişen bu sünger resifi, tektonik tabakaların hareketi sonucunda yükselmiştir. Üzerinde, Tiras dönemine ait sünger resiflerinde yaşayan canlıların örneklerini de barındırmaktadır. Kambriyen dönemine ait binlerce canlının fosillerini barındıran Kanada'daki Burgess Shale ve Çin'deki Chengjiang fosil yatakları büyük fosil alanlarının başlıcalarındandır. Dominik Cumhuriyeti'nde ve Baltık denizinin batı sahillerinde bulunan amber yatakları önemli fosil kaynaklarıdır. Amerika'nın Wyoming eyaletinde bulunan Green River fosil yatakları, Orta Amerika'da bulunan White River fosil yatakları, Almanya'daki Eichstatt ve Lübnan'da bulunan Hajoula fosil yatakları, bunlara verilebilecek örneklerden bazılarıdır.

Fosiller Kaç Ayrı Grupta İncelenir?

Tıpkı canlılar alemi gibi, fosiller de "alem" olarak adlandırılan gruplar altında incelenir. 19. yüzyılda fosiller, bitkiler ve hayvanlar olmak üzere iki temel grup altında toplanıyorlardı. Daha sonra yapılan araştırmalar ve elde edilen fosiller, mantarlar ve bakteriler gibi canlıların da dahil olacağı ana gruplar oluşturulmasını gerekli kıldı. 1963'de geliştirilen fosil gruplandırmasına göre, fosiller beş aleme ayrılarak incelenmeye başlandı:

1. Animalya- Hayvanlar alemi fosilleri – Bilinen en eski örnekler 600 milyon yıllıktır.
2. Plantae- Bitkiler alemi fosilleri – Bilinen en eski örnekler 500 milyon yıllıktır.
3. Moneralar – Çekirdeksiz bakteri hücreleri fosilleri – Bilinen en eski örnekler, 3.9 milyar yıllıktır.
4. Protoktista – Tek hücreli organizmaların fosilleri – Bilinen en eski örnekler 1.7 milyar yıllıktır.
5. Mantarlar – Çok hücreli organizmaların fosilleri – Bilinen en eski örnekler 550 milyon yıllıktır.

Jeolojik Devirler ve Fosil Bilimi

18. yüzyıl sonları ve 19. yüzyıl başlarında, demiryolları ve tünel inşaatları sırasında, yeryüzü kabuğuyla ilgili temel bilgiler edinilmeye başlandı. Örneğin, tünel inşaatı yapan İngiliz William Smith, inşaatlar sırasında Somerset'te yer altından çıkan Jura dönemine (206 – 144 milyon yıl) ait kayaların benzerlerinin Kuzey Denizi kıyılarında da olduğunu gördü. Ülkenin bir ucundan diğerine topladığı kaya ve fosil örnekleriyle, İngiltere'nin ilk jeolojik yüzey haritasını oluşturdu. Dahası, elindeki kaya örneklerine dayanarak bazı bölgelerde jeolojik yer altı haritaları da çizdi. Bu haritaların, modern jeoloji biliminin ilerlemesinde ve yeryüzünün jeoloji zaman çizelgesinin belirlenmesinde çok büyük katkıları oldu. Haritalarda yer alan bilgiler sayesinde, kayalık zemin bitki örtüsüyle kaplı olsa dahi, yüzeyin hemen altındaki katmanın ne olduğu, neler içerdiği (demir cevheri, kömür vs) biliniyordu.

Tüm bu bilgilerin edinilmesinde fosiller hayati bir rol oynamıştı. Bugün halen kullanılmakta olan Prekambriyen (Kambriyen öncesi) devirden Kuartaneter dönemine kadar olan jeolojik zaman çizelgesi, fosil yataklarının ve kaya yapılarının işaret ettiği bilgiler kullanılarak hazırlanmıştır. Kayalar üzerinde yapılan incelemeler sayesinde, yeryüzünün hangi dönemlerde hangi aşamalardan geçtiği tespit edilmiş, kayalardaki fosiller sayesinde de farklı dönemlerde yaşayan canlılar hakkında bilgi edinilmiştir. Bu iki bilgi birleştirilerek bir çizelge meydana getirilmiştir. Bu çizelgeye göre yeryüzü tarihi, devirlere, devirler zamanlara, zamanlar da dönemlere ayrılarak incelenir.

1. Prekambriyen (Kambriyen öncesi) Devir (4.6 milyar – 543 milyon yıl)

Prekambriyen (Kambriyen öncesi) devir, yeryüzü tarihinin en eski ve en uzun devri olarak kabul edilir. Bu uzun devir de, kendi içinde dönemlere ayrılarak incelenir. 4.6-3.8 milyar yıl arası, *Hadeyan dönemi* olarak adlandırılır. Bu, yeryüzü kabuğunun henüz oluştuğu bir dönemdir. *Arkeyan dönemi*, 3.8-2.5 milyar yıl arasıdır. Daha sonra *Proterozoik dönem* adı verilen, 2.5 milyar - 543 milyon yıl arası yaşanan dönem gelmektedir. Fosil kayıtlarında bu dönemlere ait tek hücreli ve çok hücreli mikroorganizmaların çeşitli izleri bulunmaktadır.

2. Fanerozoik Devir (543 milyon yıl – Günümüz)

Fanerozoik, kelime anlamıyla "görünür ya da bilinen yaşam" demektir. Fanerozoik devir, üç zaman dilimine ayrılarak incelenir: Paleozoik zaman, Mezozoik zaman, Senozoik zaman.

2 A. PALEOZOİK ZAMAN (543 – 251 milyon yıl)

Yaklaşık üç yüz milyon yıl süren Paleozoik, Fanerozoik devirin ilk ve en uzun zamanıdır. Paleozoik boyunca iklim genel olarak nemli ve ılımandı. Zaman zaman ise buzul çağları yaşanmıştı.

Paleozoik Zaman, Kambriyen dönemi, Ordovisyen dönem, Silüriyen dönem, Devoniyen dönem, Karbonifer dönem ve Permiyen dönem olmak üzere 5 ayrı döneme ayrılarak incelenir:

Kambriyen Dönemi (543 – 490 milyon yıl)

Kambriyen dönemi, günümüzde yaşamakta olan temel canlı gruplarının (filum) tümünün, hatta soyu tükenmiş çok daha fazlasının birdenbire ortaya çıktığı jeolojik dönemin adıdır. (Filum, canlıların sınıflandırmasında, alemden sonra gelen en büyük kategoridir. Filumlar, canlıların organlarının ve dokularının sayıları ve çeşitliliği, beden simetrisi ve diğer iç organizasyona göre belirlenir. Günümüzde 35 olarak belirlenmiş olan filum sayısı, Kambriyen döneminde yaklaşık 50 kadardır.) Bu ortaya çıkış öylesine ani ve geniş çaplı olmuştur ki, bilim adamları buna "Kambriyen patlaması" adını vermişlerdir. Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould bu olayı *"yaşamın tarihindeki en dikkate değer*

ve şaşırtıcı olay" olarak nitelerken, evrimci zoolog Thomas S. Ray, *"çok hücrelilerin kökeni konusunun yaşamın başlangıcı kadar olağanüstü bir olay"* olduğunu yazmıştır.

Paleontoloji biliminin Kambriyen patlamasıyla ilgili olarak ortaya koyduğu bilgilere bakıldığında, bu bilgilerin açıkça Allah'ın yaratışını kanıtlamakta, evrim teorisini çökertmekte olduğu görülmektedir. Çünkü Kambriyen'den önceki dönem, ağırlıklı olarak tek hücreli canlıların yaşadığı, nadir olarak da belirgin özellikleri olmayan, göz ve ayak gibi kompleks yapılardan yoksun çok hücreli canlıların hüküm sürdüğü bir dönemdir. Dolayısıyla, Kambriyen canlılarına hayali evrimsel geçişi gösteren tek bir delil bulunmamakta, bu canlıların atası olduğu iddia edilebilecek tek bir fosil öne sürülememektedir. Tek hücrelilerin yaşadığı bu ıssız ortamda, birdenbire, son derece kompleks özellikleri ile hayranlık uyandırıcı bir canlı çeşitliliği meydana gelmiştir. Bu patlamayla; kendi aralarında birbirlerinden çok belirgin farklılıklarla ayrılan canlılar ortaya çıkmıştır. Bu durum, Kambriyen öncesinde yaşamış canlılar ve Kambriyen'de yaşamış canlılar arasında, hem soy bağı hem de komplekslik açısından çok derin boşluklar ortaya çıkarmıştır. Bu boşluklar öylesine dikkat çekicidir ki, canlı grupları arasında süreklilik kanıtlaması gereken evrimciler, bunlar arasında teorik düzeyde dahi akrabalık ilişkileri kurabilmiş değillerdir.

Kambriyen dönemi, canlılık tarihinin en başında birbirinden son derece farklı canlıların, oldukça kompleks yapılarla aniden ortaya çıkmış olduklarını göstermektedir, ki bu durum tam da Yaratılışın öğrettiği bir gerçektir. Canlıların sahip olduğu mükemmel yapıların kökeni Allah'ın yaratmasıdır. Bu mükemmel yapılar, tesadüflere dayalı evrim teorisinin gerektirdiği gibi eksik, yarım ve işlevsiz aşamalar sergilemeksizin, kusursuzca fosil kayıtlarında belirmişlerdir.

Ordovisyen Dönem (490 – 443 milyon yıl)

Bu dönemde çok sayıda farklı deniz omurgasızı yaşamıştır. Fosil kayıtları, Ordovisyen döneminde deniz hayvanları familyalarında çok büyük bir zenginlik olduğunu ortaya koymuştur. Bu döneme ait kara bitkileri fosilleri de bulunmaktadır. Ordovisyen'de global iklim değişiklikleri yaşanmış ve bu durum bazı türlerin soyunun tükenmesiyle sonuçlanmıştır. Ordovisyen dönemde yaşanan buzul çağlarının sebep olduğu bu durum, "Ordovisyen yok oluşları" olarak tanımlanır.

Ordovisyen döneminde yaşayan canlıların bazıları günümüzde halen soylarını devam ettirmektedir. Bu canlılardan biri at nalı yengeçleridir. 450 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, bu canlıların günümüzden yaklaşık yarım milyar yıl önce de aynı özelliklere ve kompleks donanımlara sahip olduğunu göstermektedir. Bilinen en eski ve en eksiksiz su örümceği fosili de, Ordovisyen dönemine (425 milyon yıl) aittir ve canlıların milyonlarca yıldan beri değişmeden kaldıklarının bir diğer önemli delilidir. Bu gerçekler, Darwinistlerin senaryolarına göre canlıların evrim geçirmeleri gereken bir dönemde, evrimin hiçbir şekilde yaşanmadığının ispatıdır.

Silüriyen Dönem (443 – 417 milyon yıl)

Sıcaklıkların yeniden artmasıyla, buzulların eridiği ve bazı kıtaların sular altında kaldığı bu döneme ait bol miktarda kara bitkisi fosili bulunmaktadır. Ayrıca bu döneme ait, deniz lalesi gibi derisidikenlilerin, deniz akrepleri gibi eklembacaklıların, çenesiz balıklar ve zırhlı balıklar gibi bazı balık türlerinin ve ayrıca bazı örümcek türlerinin çeşitli fosilleri de vardır.

Devoniyen Dönem (417 – 354 milyon yıl)

Bu döneme ait sayısız balık fosili bulunmaktadır. Devoniyen döneminde de bir "kitlesel yok oluş" yaşanmış ve bazı türlerin soyu tükenmiştir. Bu kitlesel yok oluştan, mercan resifleri etkilenmiş, tabülat-stromatoporoid (resif oluşturan bir tür mercan) resifleri ise tamamen yok olmuştur.

Devoniyen dönemde yaşamış olan binlerce balık fosilinin, günümüzde yaşayan pek çok balık türünden hiçbir farkı yoktur. Bu da bir kez daha, yüz milyonlarca yıldır canlıların hiçbir değişime uğramadığının ve aşamalı olarak evrimleşmenin söz konusu olmadığının önemli bir delilidir.

Karbonifer Dönem (354 – 290 milyon yıl)

Kömür çağı olarak da bilinen bu dönem, Aşağı Karbonifer veya Mississippiyen ve Yukarı Karbonifer veya Pensilvaniyen olmak üzere iki alt döneme ayrılır. Kıta çarpışmaları sonucu karaların yükselip alçalması ve kutup buzullarına bağlı olarak denizlerin yükselip alçalması, bu dönemde yeryüzünü ve canlı hayatını şekillendiren önemli olaylardır. Bu döneme ait, pek çok sayıda kara ve deniz canlısı fosili bulunmaktadır. Bu fosillerin en ünlülerinden biri, *Coelacanth* fosilidir. Uzun yıllar boyunca, Darwinistler tarafından sözde bir ara form olarak lanse edilen ve daha sonra da bu iddianın doğru olmadığı bizzat *Coelacanth*'ın kendisi tarafından ispatlanan bu canlı, günümüzde halen yaşamaktadır. Ve milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamış, asla "evrim" geçirmemiştir. *Coelacanth*, Darwinistlerin evrimi destekleyen "ara fosil" iddialarının aksine, evrimi tümüyle yalanlayan bir "yaşayan fosil" örneğidir. Evrimi yalanlayan bunun gibi milyonlarca yaşayan fosil örneği vardır. Ama evrimciler tarafından sayısız spekülasyona maruz kalan *Coelacanth*'ın bir yaşayan fosil olarak ortaya çıkması, evrimciler açısından büyük bir yıkımdır.

Permiyen Dönem (290 – 248 milyon yıl)

Paleozoik zamanın son dönemi olan Permiyen'in sonunda büyük bir kitlesel yok oluş daha yaşandı. Bu kitlesel yok oluş, Paleozoik'in de sonu oldu. Fosil kayıtları, bu büyük yok oluş sırasında, canlı türlerinin %90-95'inin soylarının tükendiğini göstermektedir. Buna rağmen, Permiyen döneminden günümüze dek varlığını devam ettiren canlılar da bulunmaktadır. Yusufçuk, örümcek gibi Permiyen dönemi canlılarının fosil örnekleri, tarihin hiçbir döneminde evrim yaşanmadığının ispatlarındandır.

2 B. MEZOZOİK ZAMAN (248 – 65 milyon yıl)

Mezozoik zaman, Trias, Jura ve Kretase olmak üzere üç ayrı döneme ayrılmaktadır. Dinazorlar, Mezozoik zamanda yaşamış ve yok olmuşlardır.

Trias Dönemi (248 – 206 milyon yıl)

Trias dönemiyle birlikte yeni Mezozoik adı verilen yeni bir zaman başlamıştır. Trias döneminde yaşayan canlılara ait dünyanın dört bir yanından çok sayıda fosil elde edilmiştir. Fosil kayıtları bu dönemde hem kara hem de deniz canlılarının çok geniş bir çeşitliliğe sahip olduğunu göstermektedir. Diğer tüm dönemlerde olduğu gibi bu döneme de ait, evrimcilerin olmasını umduğu tek bir ara geçiş canlısı fosili dahi yoktur.

Jura Dönem (206 – 144 milyon yıl)

Mezozoik zamanın bu dönemi, dinozorların sayıca ve çeşit olarak yaygın olduğu bir dönemdir. Jura döneminin sonunda ammonitlerin, deniz sürüngenlerinin ve midye ve istiridye türlerinin bazılarının soyu tükenmiştir.

Jura döneminden beri değişmeden, yani hiçbir şekilde evrim geçirmeden varlıklarını devam ettiren ise pek çok canlı vardır. Fosil kayıtları bu canlıların örnekleriyle doludur. Örneğin bilinen en eski timsah fosillerinden biri yaklaşık 200 milyon yıllıktır. Tuatara kertenkelesinin de 200 milyon yıl öncesine ait fosil örnekleri bulunmaktadır. Karideslerin, Jura dönemine ait pek çok fosili vardır. Bu canlılar, günümüzde sahip oldukları mükemmel sistem ve kompleks yapıların aynısına milyonlarca yıl önce de sahiplerdi.

Kretase Dönem (144 – 65 milyon yıl)

Mezozoik zamanın son dönemi olan Kretase, dinozorların soylarının tükendiği dönem olarak bilinmektedir. Dinozorlarla birlikte pek çok kara sürüngeni ve bitki türü de yok olmuştur.

Öte yandan, bu dönemde yaşayan deniz yıldızları, yengeçler, bazı balık türleri, su akrepleri, örümcekler, yusufçuklar, deniz kaplumbağaları, timsahlar gibi pek çok hayvan türü ve çok çeşitli bitkiler günümüze kadar varlığını devam ettirmiştir. 135 milyon yıllık deniz yıldızı fosili, 140 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, 125 milyon yıllık ginkgo ağacı yaprağı fosili gibi fosil örnekleri bu gerçeğin delillerinden sadece birkaçıdır. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen aynı kompleks sistemlere sahip olan bu canlılar, Darwinistlerin doğa tarihine dair iddialarını geçersiz kılmaktadır.

2 C. SENOZOİK ZAMAN (65 milyon yıl – günümüz)

Kretase döneminin sona ermesiyle birlikte günümüze kadar olan devri kapsayan Senozoik zaman başlamaktadır. Jeologlar ve paleontologlar yakın zamana kadar Senozoik dönemi, uzunlukları bakımından oldukça eşitsiz olan iki alt bölüme ayırarak incelemekteydiler: Tersiyer ve Kuaterner. Bunlardan Tersiyer 65 milyon yıl öncesinden 1.8 milyon yıl önceye kadarki bölümü kapsarken; Kuaterner'in son 1.8 milyon yıllık dönemi içine aldığı kabul edilmekteydi. Yakın zamanda Senozoik, üç döneme bölünerek incelenmeye başlandı. Yeni sisteme göre Senozoik devrin üç dönemi: Paleojen, Neojen ve Kuaternerdir.

Tıpkı diğer zamanlarda olduğu gibi, Senozoik zamana ait fosil kayıtları da çok bol miktardadır. Bu fosil örnekleri, canlıların ortak bir atadan rastlantılarla türediğini ileri süren evrim teorisinin doğru olmadığını göstermektedir.

Tüm bu jeolojik dönemlere ait elde edilen fosil örneklerinin en belirgin özelliklerinden biri, canlıların jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Diğer bir deyişle, bir canlı türü, fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bu, canlıların hiçbir evrime uğramadıklarının açık bir delilidir.

Canlıların tarihi, evrim teorisini kesin ve açık olarak yalanlamaktadır. Birbirinden tamamen farklı canlı türlerini yoktan var eden, yeryüzünü canlılık için elverişli kılan üstün güç ve sonsuz ilim sahibi Yüce Allah'tır.

Fosillere En Çok Nerelerde Rastlanır?

Fosiller Dünya'nın hemen her köşesinde dağınık olarak bulunmaktadır. Bazı kaya tiplerinde hemen hiç fosile rastlanmazken, bazı kaya tiplerinde çok fazla fosil bulunur. Jeologlar kaya tiplerini üç genel gruba ayırmışlardır:

1. Magmatik kayaçlar
2. Tortul kayaçlar
3. Metamorfik kayaçlar

Magmatik kayaçlar, yeryüzünün derinliklerinde bulunan ya da volkanlardan dışarı çıkan lavların ve erimiş maddelerin soğumasıyla oluşan granit veya bazalt tipi kayalardır. Tortul kayaçlar, kum, alüvyon ve diğer küçük parçacıkların veya su içinde bulunan maddelerin üst üste yığılmasıyla oluşur. Metamorfik kayaçlar ise, yeryüzünün alt tabakalarındaki yüksek ısı ve basınç nedeniyle, yapısı değişime uğrayan magmatik veya tortul kayaçlardır.

Genellikle magmatik kayaçlarda fosile pek rastlanmaz. Bulunan nadir örnekler ise, bitki veya hayvanların lavın içine hapsolmasıyla meydana gelen fosillerdir. Metamorfik kayaçları meydana getiren yüksek ısı ve basınç altında da

çok az canlı fosilleşebilir, bu imkanı bulanlar da ya ciddi olarak hasar görmüş ya da deforme olmuşlardır. Fosillerin neredeyse tümü tortul kayaçlarda ya da çökeltilerde bulunur.

Tortul kayaçların hemen hepsi, ya rüzgar veya sular tarafından taşınan maddelerden ya da diğer kayaların aşınmasından meydana gelir. Kömür gibi bazı türleri de, bitki veya hayvan kalıntılarından oluşur. Küçük parçacıklardan ve tanelerden oluşanlara kırıntılı tortul kayaçlar denir. Kumtaşı ve şist, kırıntılı tortul kayaçlara örnektir. Eğer taşınan maddelerde erime olmuşsa, kimyasal çökelme veya buharlaşma nedeniyle kırıntısız tortul kayaçlar oluşur. Kireçtaşı ve dolomit, kırıntısız tortul kayaçlara örnektir. Çoğunlukla tortul kayaçlar, kırıntılı ve kırıntısız kayaçların karışımıdır. Fosiller ise çoğunlukla şistlerde, kumtaşlarında ve kalsiyum karbonattan meydana gelen kireçtaşlarında görülür.

Fosiller Nasıl Bulunur ve Çıkarılır?

Fosil araştırmalarında kullanılan aletler, jeologların kaya türleri toplarken kullandıkları çekiç, mala, çeşitli keski araçları, pusula, fırça, süzgeç gibi basit ve sade aletlerdir.

Fosiller bazen, etraflarındaki yumuşak kaya katmanından sıyrılarak yüzeye çıkarlar. Böyle durumlarda, fosili sadece fırçayla temizlemek yeterli olur. Ancak çoğu zaman fosillerin toplanması böyle kolay olmaz. İçine gömülü oldukları kaya genellikle çok serttir ve kayadan ayrılmaları saatler sürer. Öncelikle fosil araması yapılacak alanda kayanın hangi noktadan kırılmaya başlanacağının belirlenmesi son derece önemlidir. Kaya yatağının yüzeyine göre kırılma noktaları belirlenir. Her kaya tipi farklı şekillerde parçalanır. Örneğin şistlerin kırılma noktalarının belirlenebileceği yatak yüzeyleri vardır. Tebeşir kayaların ise böyle yüzeyleri yoktur. Bu esnada fosilin zarar görmemesi için, kırılan noktalarda renk değişikliği ya da dokusal farklılıklar gibi işaretleri çok iyi takip etmek gerekir.

Fosil, kaya yatağından çıkarıldıktan sonra da çeşitli işlemlerden geçer. Öncelikle, fosilin çıkarıldığı alandan üzerinde çalışma yapılacağı laboratuvara götürülme sürecinde korumaya alınması ve güçlendirilmesi gerekir. Bunun için kullanılan yöntemlerden biri, kimyasal yapışkanlarla fosili stabilize etmektir. Büyük fosillerde ise, alçıdan kalıplar kullanılır. Fosilin taşınma sırasında risk altında olacak kısımları ıslak kağıtla sarılır ve daha sonra alçıya batırılır.

Bundan sonra fosilin tüm detaylarının tam olarak meydana çıkması için fosilin temizlenmesi gerekir. Eğer fosil kendisini çevreleyen taştan daha sertse, temizleme süreci daha kolay olur. Ancak, fosil daha yumuşak bir yapıya sahipse temizleme için kimyasal maddeler kullanılması gerekir. En sık başvurulan yöntemlerden biri ise, fosilin asitle temizlenmesidir. Böylece fosilin tüm detayları açığa çıkarılır. Bazı durumlarda, özellikle fosilin çok hassas olduğu ve kendisini çevreleyen kayalarla aynı yapıya sahip olduğu durumlarda, X ışınları ve bilgisayarlı tarama cihazları kullanılarak tespit yapılır. Böylece, fosil yerinden çıkarılmadan önce nasıl bir yapıya sahip olduğu görülebilir.

Fosillerin Canlılar Hakkında Gösterdiği Gerçek: Yaratılış

Bugüne kadar elde edilen fosil kayıtlarının iki önemli özelliği vardır ve her iki özellik de evrim teorisinin iddialarıyla çelişmektedir:

1. Durağanlık: Türler, dünya üzerinde var oldukları süre boyunca hiçbir değişim göstermezler. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.

2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir bölgede, bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir.

Bu iki madde şu anlama gelmektedir: Herhangi bir evrim sürecinden, ara aşamadan geçmeyen canlılar yaratılmışlardır. Sahip oldukları özellikleri sonradan kazanmamışlardır, yaratıldıkları ilk günden itibaren bunlara sahiptirler.

Fosil kayıtlarının evrim teorisini yalanlandığı, Darwin'in kendisi tarafından da bilinen, ancak Darwinistler tarafından asla kabul edilmek istenmeyen bir gerçektir. Darwin, fosil kayıtlarının evrim teorisiyle açıklanmasının mümkün olmadığını *Türlerin Kökeni* kitabında, "Teorinin Zorlukları" başlığı altında itiraf etmiştir:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. *(Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.172)*

Ara form fosillerinin yokluğu karşısında Darwin'in 140 yıl önce savunduğu "ara formlar şimdi yok, ama yeni araştırmalarla bulunabilir" argümanı ise bugün artık geçerli değildir. Günümüzdeki paleontolojik veriler, fosil kayıtlarının olağanüstü derecede zengin olduğunu göstermektedir. Dünyanın farklı bölgelerinden elde edilmiş milyarlarca fosil örneğine bakılarak, 250 bin farklı canlı türü tanımlanmıştır. Bu türler şu anda yaşamakta olan yaklaşık 1.5 milyon türe olağanüstü derecede benzerdir. Bu denli zengin bir fosil kaynağına rağmen hiçbir ara form bulunamamışken, yeni kazılarla ara formlar bulunması mümkün değildir.

Fosil kayıtları evrimcilerin delil olarak kullanabileceği tek bir "ara form" örneği dahi sunmazken, evrimin geçersizliğini gösteren milyonlarca örnek sunmaktadır. Bunların en önemlileri "yaşayan fosiller"dir. Günümüzde canlı örnekleri bulunan, fosil kayıtlarında da farklı jeolojik dönemlerde yaşadıkları görülen ve "yaşayan fosiller" olarak adlandırılan bu fosiller, "evrimsizlik" delilidirler. Yüz milyonlarca yıl önce yaşayan canlıların fosilleriyle, günümüzdeki örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Ve Darwinistler bu durum karşısında çaresizdirler.

Evrimci Niles Eldredge, evrimin çözemediği sayısız sırdan bir tanesini oluşturan yaşayan fosiller konusuyla ilgili hiçbir açıklamalarının olmadığını şöyle itiraf eder:

> Yaşayan bir organizma ile onun uzak jeolojik geçmişteki fosilleşmiş ataları arasında -karşılaştırabileceğimiz herhangi bir parça üzerinde- neredeyse hiçbir değişiklik yok gibi görünmektedir. Yaşayan fosiller, evrimsel durağanlık fikrinin uç derecede somut örnekleridir... Yaşayan fosillerin sırrını tam anlamıyla çözemedik. *(http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html)*

Niles Eldredge'in çözmeye çalıştığı "sır" aslında çok açık bir gerçektir. Yaşayan fosiller, canlıların evrim geçirmediklerinin, yaratıldıklarının ispatıdır. Ancak Darwinistler ideolojik kaygılarından dolayı bu gerçeğe göz yummaya çalışmakta, 150 yıl öncesinin dogmalarını ayakta tutmak için direnmektedirler. Oysa artık gerçekler, Darwin dönemindekinden daha açık ve daha fazla saptanabilir durumdadır. Gerçekleri gören ve gerçekleri tercih eden insanların sayısı artmakta, hikayelere inanıp bunları sorgulamayan insanların sayısı oldukça azalmaktadır. Gerçekler, artık Darwin döneminde olduğu gibi gizlenebilir ve ihmal edilebilir durumda değildir. Genetik, mikrobiyoloji, paleontoloji, jeoloji ve diğer tüm bilim dalları, Darwin'in ve Darwin destekçilerinin hiç istemediği ve belki de hiç beklemedikleri bir gerçeği sürekli olarak ortaya çıkarmaktadır. Ve bu gerçek, Yaratılış Gerçeği'dir.

Darwinistlerin ortaya attıkları akıl ve bilim dışı iddialar, halkı aldatmak için yaptıkları sahtekarlıklar, insanları yönlendirmek için kullandıkları propaganda yöntemleri, umutsuzca çırpınışlarının göstergesidir. Gelecek nesiller insanların bir zamanlar Darwinizm masalına nasıl inandığını hayretle sorgulayacaktır. Zira, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığı, evreni ve bütün canlıları Allah'ın yarattığı, tüm bilimsel bulguların da gösterdiği, apaçık bir gerçektir.

> **Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar. (Duhan Suresi, 7-9)**

FOSİL KAYITLARI EVRİMİ YALANLIYOR

Dünyada, neredeyse tüm okullarda öğrencilere okutulan biyoloji kitapları, aslında gerçek olmayan bir hayat öyküsü anlatmaktadır. Evrim teorisi başlığı altında öğretilenler, tamamen sahte mekanizmalar, sahte deliller, sahte resim ve çizimler, sahte fosiller ve sahte bir canlı tarihinden ibarettir. Ders kitaplarına konu olan, eğitmenlerin her hafta sayısız kez tekrar ettikleri bu masal, o kadar benimsenmiş, o kadar gerçek gibi kabul edilmiştir ki, bu eğitimi alan hemen hiç kimse, evrimin doğruluğundan neredeyse şüphelenmemektedir. Her kişi okul sıralarında, kendisine hayat boyu yardımcı olacak bir eğitim verildiğini düşünmektedir. Dolayısıyla, yaşamın anlamını da içine alan böyle önemli bir konuda, tüm dünya çapında bir yalanın, son derece bilimsel bir üslupla durmaksızın öğretildiği haberinden dolayı büyük bir olasılıkla şaşkınlığa düşecektir.

Ama gerçek şu ki, bu yalan insanlara ısrarla kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Bahsettiğimiz bu uygulama dünya çapında gerçekleştirilmektedir. Neredeyse tüm okullarda, kurgulanıp tasarlanmış bir "yalan" anlatılmaktadır. Medyanın büyük bir bölümünde, sahte deliller ve canlı tarihine dair sahte hikayeler üretilmektedir. Konusunda uzman, hatta kimi zaman Nobel ödülü almış bilim adamları, bir yalanı savunmakta, bir aldatmacanın duayenliğini yapmaktadır. Eğitmenlerin senelerce anlattıkları "canlılığın yaşam öyküsü" bir senaryodur. Dünya çapında, bir el birliği ve bir ittifak ile uygulanmakta olan bir aldatmaca vardır. Bu, evrim aldatmacasıdır.

Bu ittifakın güçlenmesinin, okul kitaplarına hakim olmasının, medyada öncülük etmesinin tek sebebi, materyalizm kaynaklı olmasıdır. Dünyaya şu anda hakim olan materyalist zihniyet tarafından beslenen Darwinizm, aynı zihniyetin yardımı ile güçlenip ön plana çıkarılmıştır. (Bkz. *Darwinizm Dini*, Harun Yahya) Bu materyalist zihniyet, topluma sahte delil sunmaktan çekinmemiş, insanları aldatmakta hiçbir sakınca görmemiştir. Çünkü bu zihniyetin, bu kapsamlı aldatma politikasının amacı bellidir: İnsanları Allah inancından uzaklaştırmak, Allah'ın varlığını inkar etmek ve maddeyi yegane mutlak varlık olarak göstermek!

Fakat Darwinistlerin ihmal ettikleri nokta şudur: **Canlılar yaratılmışlardır!** Canlı tarihinde evrim diye bir şey yoktur. Allah, tüm varlıkların yaratıcısı ve hakimidir. Maddeyi yaratan da, bir varlığa can veren de O'dur. Allah'tan başka Yaratıcı, Allah'tan başka bir güç yoktur. Dolayısıyla yeryüzünde yalnızca Yaratılış gerçeğinin delilleri vardır. Darwinistler yaptıkları her araştırmada, bu gerçekle karşılaşırlar. Evrimi delillendirmeye çalışır ancak başaramazlar. Çünkü doğada, evrimin gerçekleştiğine dair bir delil bulamamaktadırlar. Tek bulabildikleri, ani, kompleks ve üstün bir yaratılıştır. Sahte deliller de sahte bir teoriyi desteklememekte, aksine onu daha güvenilmez ve dayanaksız hale getirmektedir. Darwinistler ise, materyalizmi ayakta tutmak adına, büyük bir kısır döngü içinde aldatma yöntemlerine devam ederler. Ama elbette bunun da bir son noktası vardır.

Bu son noktaya artık günümüzde ulaşılmıştır. Evrim, sayısız delil ile çürütülmüştür. Bu delillerin en büyüklerinden biri ise, yeryüzündeki örneklerini her geçen gün daha fazlasıyla veren "yaşayan fosillerdir". Bir canlının 150 milyon yıl boyunca aynı kalması, 300 milyon yıl boyunca değişmemesi, evrim senaryosunu kesin olarak ortadan kaldırmaktadır. Hakkında sayısız senaryo üretilen milyonlarca canlının evrimleşmediğini göstermektedir. Ortada, Darwinistlere göre evrim geçirmesi gereken bir canlı vardır. Ama canlı, sergilediği fosil örneği ile aslında hiç evrim geçirmediğini belgelemektedir. Yaşayan fosiller, Darwinistlerin tüm iddialarını yerle bir etmektedir. Yaşayan fosiller, tüm ders kitaplarındaki evrim safsatalarını ortadan kaldıracak, tüm evrim müzelerindeki sahte ara formları yok edecek, tüm Darwinist kitap ve makalelerdeki hayali evrim senaryolarının bir yalan olduğunu gösterecek kadar büyük bir delildir. Evrimcilerin bunları görmezden gelmeleri, söz konusu açık delilleri ortadan kaldırmamaktadır. Sayısı her geçen gün artan yaşayan fosil örnekleri, evrim iddiasını çoktan ortadan kaldırmıştır.

Elinizdeki kitapta, bu önemli delile ve Darwinistlerin söz konusu delil karşısındaki çırpınışlarına şahit olacaksınız. Teoriyi ortaya atan Charles Darwin'den beri, bu aldatmacanın aslında nasıl çökmüş olduğunu göreceksiniz. Kitaptaki yaşayan fosil örnekleri ise, bu büyük aldatmacanın geçersizliğini gösteren sayısız delilden sadece birkaçını teşkil etmektedir. Hemen her fosil katmanından, yaşayan fosil örnekleri çıkartılmaktadır. Ama şu bir gerçektir ki, bu örneklerden sadece bir tanesi bile Darwinizm'i ortadan kaldırmak için yeterlidir. Allah'ın kanunu, inkarcıların düzenini yerle bir etmektedir:

> **Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. Yoksa onların, Allah'ın dışında başka bir ilahları mı var? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yığılmış bir buluttur." derler. Öyleyse sen onları (en dayanılmaz azapla) çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar bırak. O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler. (Tur Suresi, 42-46)**

DARWIN YANILDI:
TÜRLER DEĞİŞMEMİŞTİR

Belki de (Darwin'in) uğraşmak zorunda kaldığı en büyük problem, uyum sağlamış özelliklerin, bir soydan diğerine geçişini sağlayan yollardı. Çünkü Darwin'in öldüğü dönemlerde, genetik prensipleri henüz keşfedilmemişti. Çözemediği ikinci problem ise fosil kayıtlarının karakteriyle ilgiliydi.[1]

Darwin, "evrim teorisi" adıyla geliştirdiği hipotezini, Douglas Ward'ın yukarıdaki sözlerde belirttiği iki beklentisi üzerine kurgulamıştı. Birincisi, türler arası değişimlerde, 'hayali bir biçimde' farklı özellikleri meydana getiren genlerin, sonraki soylara aktarılması; diğeri de türler arasındaki bu hayali değişimin fosil kayıtlarında sergilenmesi idi. Darwin için, canlının anatomik özellikleri üzerinde değişikliklerin meydana geldiğini ve bunların sonraki soylara aktarılarak yeni türleri meydana getirdiğini iddia etmek kolaydı. Çünkü Darwin'in fikirlerini ürettiği 1800'lü yıllar, henüz genetik biliminin tanınmadığı, bilimsel anlamda "ilkel" yıllardı. Hücrenin kompleksliği keşfedilmemişti. Bir canlının tüm özelliklerini belirleyen genlerin muhteşem yapıları, içerdikleri bilgi ve sahip oldukları hassasiyet bilinmiyordu.

Darwin için, türler arası bu hayali değişimi gösterecek fosil kayıtlarının yeryüzünün bir yerlerinde olduğunu iddia etmek de kolaydı. Çünkü onun iddiasına göre, yeryüzü katmanlarında ara geçiş fosilleri vardı, onlar sadece bulunamamışlardı. O dönemde yeryüzünden toplanan örnekler oldukça az sayıdaydı ve ara fosil vermemişti. Darwin'e göre, gelecekte bir gün insanlar, bu hayali kayıp fosillerle karşılaşmaya başlayacaklardı. Gerekli olan tek şey zaman ve yeryüzünde gerçekleştirilecek detaylı çalışmalardı.

Darwin'in teorisi bu iki temel mantık üzerine kurulmuş oldu. Dikkat edilirse, ortada herhangi bir kanıt veya gözlem değil, sadece varsayımlar vardı. Çünkü evrim teorisi aslında, bilimsel değil tamamen ideolojik sebeplerle ortaya atılmış bir teoriydi. İnsanları Allah inancından uzaklaştırmak, Yaratılış gerçeğine karşı bir alternatif olarak sunulmak üzere geliştirilmişti. Yine bu amaçla dünyaya yayılan materyalist mantığın, canlı tarihine uyarlanmış şekliydi. Ama iddianın bu yönü, dönemin "bilimsel ilkelliği" nedeniyle fark edilemedi. Teori, tümüyle bilimsellik adıyla ortaya çıkmıştı. Teorinin mantıksızlığı açıktı, ama o dönemin şartları içinde, bunun delilsizliğini ispat edecek kanıtlar henüz anlaşılamamıştı.

Aradan geçen yaklaşık 1.5 asırlık dönem, teorinin delilsizliğini ve tümüyle bir aldatmacadan ibaret olduğunu büyük bir hızla ve sayısız bilimsel delil ile göstermiştir. Türlerin küçük değişimlerle birbirlerinden meydana geldikleri iddiası, genetik biliminin ortaya koyduğu gerçekler ile tümüyle ortadan kalkmıştır. Genler, son derece kompleks ve hassastırlar. Herhangi bir mutasyondan olumsuz etkilenir ve bozulmaya uğrarlar. Dolayısıyla genler üzerinde tümüyle bilinçsiz, tesadüfi değişimlerin meydana gelmesi ve bu yapıyı, farklı işlevler gören başka bir yapıya dönüştürmeleri mümkün değildir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*, Araştırma Yayıncılık)

Fosil kayıtları ise, Darwin için bir diğer büyük hüsrandır. Darwin'in gelecekte bulunmasını beklediği ara fosil örnekleri bulunamamıştır. Fosil kayıtlarının yetersizliği iddiasını artık hiçbir Darwinist gündeme getirmemektedir, çünkü kayıtlar, neredeyse tüm örneklerini vermiştir. Yeryüzünün büyük bir kısmı araştırılmıştır ve paleontolojinin ortaya çıkardığı gerçek, "tek bir ara geçiş" örneğinin bile olmadığı ve yüz milyonlarca yıl önce yaşamış olan canlıların "değişmediğidir". Harvard Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Stephen Jay Gould, aslında Darwin'in de farkında olduğu bu gerçeği; "**Fosil kayıtları, Darwin'e mutluluktan çok hüzün getirdi**," sözleriyle açıkça ifade etmiştir.[2] Amerika Doğa Tarihi Müzesi'nden evrimci Niles Eldredge ve Ian Tattersall ise bu durumu şöyle açıklamışlardır:

> Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur.

> Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir.
>
> Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça, söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir. Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep statik kaldıkları yönündeki gözlem, "kral çıplak" hikayesindeki tüm özellikleri barındırmaktadır: Herkes bunu görmüş, ama görmezlikten gelmeyi tercih etmiştir. Darwin'in öngördüğü tabloyu ısrarla reddeden hırçın bir fosil kaydı ile karşı karşıya kalan paleontologlar, bu gerçeğe açıkça yüz çevirmişlerdir.[3]

İşte, Darwin'in evrim teorisi, aslında bütün imkansızlıkların yeteri kadar bilindiği ama kasıtlı olarak görmezden gelindiği bir ortam içinde gelişmiştir. Türler üzerinde rastgele etkilerle faydalı genetik değişiklikler meydana gelmesi, bunların soylara aktarılması ihtimali bilimsel olarak yoktur. Fosiller de, böyle bir değişimi reddetmekte, milyonlarca yıl boyunca yaşamış olması gereken ara fosil örneklerinden tek bir tanesini bile vermemektedir.

O halde, evrim teorisini hangi bilimsel kanıt ayakta tutmaktadır?

Evrim teorisini ayakta tutan herhangi bir bilimsel kanıt yoktur. Bu gerçek bir kez daha gösterir ki, Darwinizm'i destekleyen sebepler bilimsel değil ideolojiktir. Bilimsellik, önce bir hipotezin ortaya atılmasını, sonra bunun delillendirilerek kuram haline dönüşmesini gerektirir. Ancak evrim teorisi için bu geçerli değildir. Teori, tek bir delil ile bile desteklenmemektedir, buna rağmen ders kitaplarındaki yerini korumakta, medyada en aldatıcı haberlerle sunulmaktadır. Kanunlarla korunmakta, adeta "değiştirilemez, hakkında aksi bir karar alınamaz" mantığıyla muhafaza edilmektedir. Bunun tek sebebi, evrim teorisinin bilimsel bir tez değil, dogmatik bir inanç olmasıdır.

Fosil kayıtları, durmaksızın Darwin'in iddialarını yalanlamakta, Yaratılış gerçeğini göstermektedir. Darwinistlerin çabası, başarısız olmuştur. Yeryüzündeki deliller, canlıların evrim geçirmemiş olduklarını belgelemiş, açıkça ilan etmiştir. Bunun en büyük delillerinden ikisi, ara fosillerin yokluğu ve fosil kayıtlarındaki durağanlık yani "stasis" gerçeğidir.

ARA FOSİL İDDİASI BİR ALDATMACADIR

"Bazı insanlar fosillerin, Darwin'in hayatın tarihi hakkındaki görüşlerine kanıt olduğunu zanneder. Oysa ki bu kesinlikle yanlış bir düşüncedir."[4] *(Chicago Doğa Tarihi Müzesi, Jeoloji Bölümü Başkanı evrimci Dr. David Raup)*

Herhangi bir doğa tarihi müzesini gezen ziyaretçilerin karşılaştıkları en önemli şeylerden biri, yoğun bir evrim propagandasıdır. Karşılarında, hayali rekonstrüksiyonlar ve hayali atalara ait sahte el yapımı kemiklerden fazla bir şey yoktur. Evrim için hiçbir delil oluşturmayan canlıların tek bir fosilleşmiş parçası, balıktan amfibiye hayali geçişin en önemli "ara form delili" olarak sunulur. Aslında açıkça Yaratılış gerçeğini destekleyen ama evrimciler tarafından tersine çevrilerek "evrime en büyük delil" olarak sunulan bir kaburga kemiği büyük bir gururla sergilenir. Bunları inceleyen ziyaretçilerin büyük bir kısmı, sözde fosilleri tanımlayan detaylı açıklamalara ve verilen Latince isimlere bakarak, evrimsel bir gerçekle karşı karşıya olduklarına ikna olurlar. Ama aslında buradaki amaç, olmayan bir şeyi var gibi göstermek, olmayan bir şey üzerine propaganda yapmaktır. Ve evrimciler bu yöntemle, söz konusu amaçlarına ulaştıklarını düşünürler. Çünkü müze ziyaretçileri belki de, evrimi destekleyen TEK BİR ARA FOSİL BİLE OLMADIĞININ ve –evrim teorisinin iddiasının aksine- milyonlarca yıldır değişmemiş canlıların fosillerinin, serginin hemen altındaki depolarda saklandığının farkında değildirler.

Aslında evrimcilerin gösterdikleri çaba, sonuçsuz bir çabadır. Yeryüzünde evrimi belgeleyen tek bir ara geçiş fosili bulunamamıştır. Milyonlarca yıl boyunca yaşamış olması gereken bu hayali, garip, yarı gelişmiş canlıların varlıklarından eser yoktur. Evrim süreci sadece bir inanıştır, Darwinistlerin olmasını çok istedikleri bir hayaldir. Ama fosil kayıtları bu hayali gerçekleştirmemiştir. Yeryüzünün neredeyse tamamından sayısız fosil çıkarılmıştır. Ama Darwin'in döneminde bulunamayan ara fosiller, hala yoktur. Ve bulunması da imkansızdır. Çünkü evrim gerçekleşmemiştir. Darwinistler hayali evrime; sahte teoriler uydurarak, hayali ara geçiş formlarını alçı ve bakalit ile kendileri oluşturarak, ara formların sözde yaşamlarını hikayeleştirip çizerek hayat vermeye çalışırlar. Oysa bu çabanın ulaşabileceği bir sonuç yoktur. Şartlar, Darwin döneminden farklıdır. Artık bilimsel gerçekler açıkça gün yüzüne çıkmakta, bilim, Yaratılış gerçeğinin delillerini sürekli olarak ortaya koymaktadır. Hiçbir Darwinist, fosil kayıtlarının yetersiz olduğunu iddia edebilecek durumda değildir. Bilimsel veriler ve fosil kayıtları, kesin gerçekleri göstermiştir. Ara fosillerin yokluğu, artık evrimcilerin gizleyemeyecekleri kadar açıktır.

Evrimcilerin bu büyük hayal kırıklığını, California Üniversitesi'nden D. S. Woodroff, *Science* dergisinde şu şekilde ifade etmiştir:

> Ama fosilleşmiş türler, tarihlerinin büyük bir bölümünde değişmeden kalmışlardır ve fosil kayıtları tek bir ara geçiş örneği vermemektedir.[5]

Darwinistler, ara fosil araştırması yaptıkları katmanlar üzerinde, sürekli olarak milyonlarca yıldır değişikliğe uğramamış, hiçbir şekilde evrim geçirmemiş olan canlıların fosillerini bulmaktadırlar. Yaratılış gerçeğinin delilleri her geçen gün milyonları aşmakta ama evrimcilerin büyük bir hevesle bekledikleri ara fosiller görünmemektedir. İşte bu nedenle, artık Yaratılış gerçeğini gösteren delilleri ara fosil olarak göstermeye bile yeltenmişlerdir. Milyonlarca yıl öncesine ait son derece gelişmiş ve kompleks canlıları, çeşitli propaganda yöntemleriyle kendi teorilerine delilmiş gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Fosiller üzerinde yorumlar yaparak, bir kuşun son derece gelişmiş ve kompleks yapıdaki kanatlarını gelişmekte olan kanatlar, bir balığın yüzgeçlerini ise karaya çıkmaya hazırlanan bacaklar olarak tanıtmaya kalkışmışlardır. Sudan karaya geçiş için *Coelacanth*'ı, karadan havaya geçiş için ise Archaeopteryx'i bu yöntemlerle birer evrim delili olarak lanse etmeye çalışmışlardır. Oysa bu canlıların fosilleşmiş izleri bile, canlıların son derece kompleks özelliklere sahip olduğunu göstermekte ve hiçbir ara form özelliği sunmamaktadır. Nitekim, evrimcilerin spekülasyonlarına maruz kalan bu canlılardan *Coelacanth*, 1938 yılında, yani fosilleşmiş örneğinden yaklaşık 400

milyon yıl sonra, canlı örneğinin derin sularda keşfedilmesiyle, evrimcileri tam anlamıyla hayal kırıklığına uğratmıştır. Bilimsel araştırmalar, tüm özellikleri ile tam bir kuş olduğu ortaya çıkan *Archaeopteryx* için de evrimcilere benzer bir hüsranı yaşatmaktadır. Yıllarca karadan havaya hayali geçişin en önemli delili olarak sunulan *Archaeopteryx*, sahip olduğu kusursuz uçuş kasları, uçuşa uygun tüyleri ve mükemmel kanat yapısı ile ilgili detayların keşfedilmesiyle evrimciler bu konuda sessizliğe bürünmüştür.

Evrimcilerin ara geçiş açmazını gözler önüne seren diğer örnekler ise, insanın sözde evrimine delil gösterilen Piltdown ve Nebraska adamlarıdır. Ara formların yokluğu karşısında yaşadıkları büyük çaresizlik, evrimcileri, yeni ölmüş bir insan kafatasına orangutan çenesi monte etmeye, bunu Piltdown adamı olarak adlandırmaya ve bu sahtekarlığı 40 yıl boyunca sergilemeye kadar götürmüştür. British Museum'da sergilenen bu sahte fosil, söz konusu aldatmacanın anlaşılması ile alelacele müzeden çıkarılmıştır. Nebraska adamı ise, tek bir domuz dişinden yola çıkılarak çizilmiş sayısız hayali resim ve rekonstrüksiyondan ibarettir. Tek bir dişi ele alan evrimciler bunun insanlarla maymunların ortak özelliklerini taşıyan bir ara geçiş fosili olduğunu iddia etmiş, ancak daha sonra bu dişin bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır. İşte, bir evrim müzesinde ziyaretçilerin sözde "evrim delili" olarak karşılaştıkları fosiller, böylesine sahtekarca bir mantığın ürünüdürler.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden evrimci paleontolog George Gaylord Simpson, evrimcilerin ara geçiş problemini, şu şekilde itiraf eder:

> Bu, memelilerin 32 takımı için de doğrudur… Her takımın bilinen en eski ve en ilkel üyesi, zaten tüm temel özelliklere sahiptir ve hiçbir şekilde bir takımdan bir başka takıma sürekli bir geçiş sırası göstermezler. Çoğu durumda, aradaki fark öylesine keskin ve aradaki boşluk öylesine büyüktür ki, takımların kökeni oldukça spekülatif ve fazlasıyla kuşkuludur…
>
> Ara formların hiçbir şekilde olmaması, sadece memelilerle sınırlı değildir. Bu, şimdiye kadar paleontologların belgelendirdiği kadarıyla, neredeyse evrensel bir olgudur. Bu durum, hem omurgalılar hem de omurgasızlar olmak üzere, hayvanların neredeyse tüm sınıfları için geçerlidir… ve hem sınıflar için, hem en büyük hayvan filumları, hem de bitkilerin benzer kategorileri için de aynı şekilde doğrudur.[6]

Tüm bu delilsizliğe rağmen evrimciler sürekli "canlılar evrimleşmiştir" iddiasındadırlar. Bu iddiada, milyonlarca "oluşması imkansız" varlık vardır. Ama bunların nasıl olduğu açıklanamayan hayali bir evrim sürecinde oluştukları iddia edilmektedir. Proteinin bilinçsiz bir ortam içinde kendi kendine meydana gelmesinin imkansızlığı ispatlanmıştır. Ama evrime göre bir mucize olmuş, ve protein tesadüflerin eseri olarak oluşmuştur. Hücrenin tüm organelleri ile birlikte tesadüfen oluşması imkansızdır. Ama evrime göre bir mucize olmuş ve oluşmuştur. Hücre çekirdeği, genler, DNA, enzimler ve daha sayısız kompleks yapı, günümüzde bilinçli laboratuvar koşullarında bile oluşturulamamaktadır. Ama evrime göre bir mucize olmuş ve bunların hepsi kör tesadüflerin sonucunda oluşmuştur. Şimdi de, evrimciler fosil kayıtlarında bu oluşumların, bunların değişimlerinin izlerini aramaktadırlar. Ancak yine evrimcilere göre bir mucize olmuş ve fosil kayıtlarındaki bu izler silinmiştir.

Evrimde mantık işte budur: Evrim, milyonlarca oluşamazın listesinden oluşmaktadır. Ve evrime göre bunlar, kör ve şuursuz tesadüflerin eseri olarak vardırlar. Allah'ı inkar eden, fevkalade olayları, doğaüstü gelişimleri reddeden Darwinizm, nedense milyonlarca oluşamazın "mucize eseri" var olduğunu iddia etmekten çekinmemektedir. İşte bilimsel gösterilmeye çalışılan evrim teorisi aslında sayısız mucizeden, tesadüfleri ilah edinen bir inançtan oluşmaktadır.

Evrim teorisi, tek bir proteinin kendi kendine oluşabileceğini delillendirememiş, canlıların evrimleştiklerini gösteren tek bir ara geçiş örneği verememiştir. Teori, en büyük iki dayanağı tarafından yalanlanmıştır ve büyük bir açmaz içindedir. Bu gerçek, fosil kayıtlarındaki ara fosil yokluğunun örtbas edilmesi ve her geçen gün sayısı artan yaşayan fosil örneklerinin saklanmasıyla ortadan kaldırılamaz. Tersine, delilsizlik karşısında, Darwinistlerin sahtekarlık yöntemleri çeşitlenmekte ve insanlar evrimin bilimsel sebeplerle değil, tümüyle ideolojik sebeplerle ayakta tutulmaya çalışıldığını çok daha iyi anlamaktadırlar. Darwinistlerin, olmayan ara geçiş fosillerini varmış gibi göstermeye çalışmalarının ve Yaratılışa dair delilleri müze depolarında gizlemelerinin sebebi açıktır: Onlar, sayısız ve kesin delillerle yeryüzünde egemen olan Allah'ın varlığının delillerinin farkındadırlar. Ve Allah'ın varlığına karşı

mücadele içinde olduklarından, bu gerçeği gizleme çabası içindedirler. Ama Allah, Kendi varlığının tecellilerini sayısız delil ile gözler önüne sermekte ve Darwinistlerin düzenlerini sürekli olarak boşa çıkarmaktadır.

> **Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. O'nun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir.**
>
> **Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkar edenler pek yakında bileceklerdir. (Rad Suresi, 41-42)**

Evrim teorisinin iddiasına göre, yeryüzünde yaşayan ve geçmişte yaşamış tüm canlı türleri birbirlerinden türeyerek ortaya çıkmışlardır. Türlerin birbirlerine dönüşümü ise, evrim teorisine göre, yavaş yavaş ve kademe kademe olmuştur. Dolayısıyla, bu iddiaya göre iki canlı türü arasındaki geçiş dönemini yansıtan ve her iki türden bazı özellikler taşıyan birtakım canlıların yaşamış olması zorunludur. Örneğin, evrimci iddiaya göre balıklar karaya çıkıp sürüngenlere dönüşene kadar mutlaka yarı solungaçlı yarı akciğerli, yarı yüzgeçli yarı ayaklı türden bazı canlıların milyonlarca yıl boyunca yaşamış olmaları gerekir. Evrimciler, geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali canlılara "ara geçiş formu" adını verirler.

> Eğer evrim teorisi doğru olsaydı, bu tür canlıların geçmişte yaşamış olmaları ve bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekirdi. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına fosil kayıtlarında rastlanması gerekirdi. Ancak, bugüne kadar fosil kayıtlarında tek bir ara geçiş formu fosiline dahi rastlanmamıştır. Nitekim evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin, Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:
>
> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu, benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Charles Darwin, The Origin of Species, ss.172-280)

Evrimci paleontologlar, Darwin'in bu sözlerine dayanarak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında fosil araştırmaları yaptılar ve bu ara geçiş formlarını aradılar. Tüm çabalara rağmen söz konusu formlara hiçbir zaman rastlanamadı. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrim teorisinin öngörülerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını gösterdi. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, evrim teorisini benimsemesine karşın bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, vol 87, 1976, s.133)

Bir başka evrimci paleontolog Mark Czarnecki ise şu yorumu yapar:

> Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır. (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s.56)

Ünlü biyolog Francis Hitching de, The Neck of the Giraffe: *Where Darwin Went Wrong* (Darwin'in Yanıldığı Yer: Zürafanın Boynu) adlı kitabında şöyle demektedir:

> Eğer fosiller buluyorsak ve eğer Darwin'in teorisi doğruysa, o halde kayaların, belirli bir grup yaratığın, daha kompleks bir başka grup yaratığa doğru küçük kademelerle evrimleştiğini gösteren kalıntılar ortaya çıkarması gerekir. Bu nesilden nesile ilerleyen "küçük gelişmelerin" son derece iyi korunmuş olması gerekir. Ama

durum hiç de böyle değildir. Aslında, bunun tam tersi doğrudur. Darwin'in "sayısız ara form olmalı, ama bunları neden yeryüzünün sayısız katmanında bulamıyoruz" derken yakınmış olduğu gibi. Darwin, fosil kayıtlarındaki bu "olağanüstü eksikliğin" sadece daha fazla fosil kazısı yapmakla ilgili olduğunu düşünmüştür. Ama her ne kadar yeni fosil kazısı yapılırsa yapılsın, bulunan türlerin neredeyse hepsinin, istisnasız, bugün yaşamakta olan hayvanlara çok benzediği ortaya çıkmıştır. (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, Tichnor and Fields, New Haven, 1982, s.40)

Darwin'in ve alıntılarına yer verilen diğer kişilerin yukarıda yer alan sözleriyle ifade ettikleri gibi bugüne kadar tek bir ara geçiş fosili bile bulunamamış olması, evrim teorisinin geçersizliğini açıkça gözler önüne sermektedir. Çünkü herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüyse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanı evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 100 milyona yakın fosilin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir.

Fosil kayıtları, canlı türlerinin hem bir anda ve tamamen farklı yapılarda ortaya çıktıklarını, hem de çok uzun jeolojik dönemler boyunca değişmeden sabit kaldıklarını göstermektedir. Harvard Üniversitesi paleontologlarından ve evrimci Stephen Jay Gould, bu gerçeği şöyle kabul eder:

Fosilleşmiş türlerin çoğunun tarihi, kademeli evrimle çelişen iki farklı özellik ortaya koymaktadır:

1. Durağanlık: Çoğu tür, dünya üzerinde var olduğu süre boyunca hiçbir yönde değişim göstermez. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.

2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir lokal bölgede bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace", Natural History, vol. 86, May 1977)

Oysa evrim gerçekleşmiş olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı. Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonların etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekirdi.

Evrimcilerin iddiasına göre tüm canlılar ve bu canlılara ait tüm organlar tesadüfen meydana gelmiş mutasyonlar sonucu oluşmuştur. Bu durumda işlevlerinin gelişmesi aşamasında anormal yapıya sahip bir organ defalarca mutasyona maruz kalmış olmalı, her seferinde anormal bir halden başka bir anormal hale dönüşmeliydi. Bugünkü en mükemmel ve estetik görünümlü canlılar oluşmadan önce, bu canlıların anormal organları ve estetik dışı görünümleri olmalıydı. Örneğin iki kulak, iki göz, burun ve ağızdan oluşan son derece simetrik insan yüzü meydana gelmeden önce, simetrisi bozuk olacak şekilde çok sayıda kulağı ve gözü olan, burnu iki gözü arasında veya çenesinde yer alan, gözlerinin bir kısmı kafasının arkasında veya yanaklarının üzerinde bulunan, burnu kulağının yerinde bulunup boynuna kadar uzayan ve bu şekilde milyonlarca hatta milyarlarca farklı şekilde örneklendirebileceğimiz anormal yüzler oluşmalıydı. Hatta bu aşamaya gelmeden önce ayağının altında kulağı veya sırtında gözü olan, ağzı karnında yer alan, kafatasının içinde, bir yerine 2-3 ayrı beyne sahip, diz kapakları henüz oluşmadığı için ayakta duramayan, gövdesinin iki yanından birer tane yerine 3'er, 5'er tane farklı uzunlukta kol çıkan, ayak kemikleri dengede durabileceği şekilde öne değil arkaya veya yana bakan garip varlıklar da yaşamalıydı. Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapıların fosillerinden milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Ama tek bir tane bile yoktur. İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce göze sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelik kolları olan ve bu tarzda anormalliklere sahip pek çok insan fosili bulunmalıydı. Aynı bu şekilde her hayvan ve bitki türü için de anormal örnekler olması gerekirdi. Bütün deniz hayvanlarının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gerekirdi. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 140 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcandı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Bulunamaz da. Çünkü Darwinizm'in delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış gerçeği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

GÖZ KÖR TESADÜFLERİN DEĞİL, ÜSTÜN AKIL SAHİBİ RABBİMİZ'İN ESERİDİR

- Gözler, altı kemik uzantısı ile kafatasına bağlanan, etrafları özel dokularla çevrelenmiş göz yuvaları içinde, koruyucu bir yağ yastıkçığı üzerine yerleştirilmişlerdir. Burun kemeri, kaşlar ve elmacık kemikleri tarafından dış etkenlere karşı korunurlar.

- Gözler, çok iyi korunmalarının yanı sıra vücutta, görmeyi en rahat ve en ideal biçimde sağlayacak bir bölgeye yerleştirilmişlerdir. Acaba gözler yüzün başka bir yerinde, örneğin burnun altında bulunsalardı ne olurdu? Hem emniyet açısından riskli bir durum oluşur hem de estetik olarak oldukça çirkin bir görünüm meydana gelirdi. Görüş açısı da şu ankinden çok daha kısıtlı olurdu.

- Gözlerin her yönden, olabilecek en ideal yerde, simetrik bir biçimde bulunmaları estetiğe de son derece uygundur. İki gözün arası ortalama tek göz boyundadır. Bu oran bozulduğunda, gözlerin arası daha açık veya daha yakın olunca yüzün tüm ifadesi değişir.

- Göz, sahip olduğu bütün özellikleri ile insanı Allah'ın yarattığını ispatlayan bir delildir. Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

> **Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne Yücedir. (Mümin Suresi, 64)**

Evrimciler ise gözün bu kusursuz yapıya tesadüfi mutasyonların etkisi ile aşama aşama sahip olduğunu iddia ederler. Bu iddiaya göre milyonlarca yıl boyunca ard arda kör ve şuursuz tesadüfler meydana gelmiş ve dolayısıyla göz bu kusursuz yapıya ulaşıncaya kadar milyonlarca farklı anormalliğe sahip olmuştur. Örneğin insanın kafasında değil ayağında veya sırtında yer alan, simetrik şekilde yerleştirilmiş iki tane yerine arılarınki gibi petek şeklinde çok sayıda olan, gözyaşı bezleri olmadığı için kısa sürede kuruyup körleşen, korneası şeffaf olmadığı için ışığı geçirmeyen ve dolayısıyla görme fonksiyonu olmayan, irisi henüz oluşmadığı için küçük bir ışık değişiminde bile görme işlevini yitiren gözler meydana gelmiş olmalıdır. Üstelik bunlar oluşabilecek anormalliklerin çok küçük bir kısmıdır, gözün tüm organelleri ve işlevleri göz önünde bulundurulduğunda bu şekilde milyonlarca anormal göz şekli düşünülebilir.

Oysa bugüne kadar bahsedilen anormal ve bozuk yapılı gözlere sahip tek bir canlı bile bulunmamıştır. Fosil kayıtlarında yer alan tüm canlılar kendilerine has mükemmel göz sistemlerine sahiptirler. Bu gerçek göstermektedir ki, evrim teorisinin küçük değişimlerle meydana gelen canlılar iddiası kesin bir aldatmacadır.

FOSİL KAYITLARI YARATILIŞI İSPATLIYOR:

Fosil Kayıtlarındaki Durağanlık (Stasis)

Yeryüzünün binlerce asırlık katmanlarında araştırma yapan paleontologlar, çok önemli fosillerle karşılaştılar. Milyonlarca yıllık fosil katmanları üzerindeki bu canlılar, günümüz örümcekleri, sinekleri, kurbağaları, kaplumbağaları ve balıklarıydı. Evrime göre, milyonlarca yıllık zaman dilimi içinde değişim göstermesi gereken bu canlılar, canlılık tarihinin en eski dönemlerinde, en kompleks halleri ile yaşamışlar ve hiçbir değişim göstermeden günümüze kadar gelmişlerdi. Yani bu canlılar, evrimleşmemişti. Fosil kayıtlarında, evrimcilere göre olmaması gereken bir durağanlık vardı.

Darwin, milyonlarca yıl boyunca aynı kalan bu canlıların, teorisi için ne kadar büyük bir problem olduğunu görüyor, bunu sık sık dile getiriyordu. Bu özel fosillerin Darwin tarafından isimleri de konulmuştu: Yaşayan Fosiller.

Evrimci paleontolog Peter Douglas Ward, Darwin'in bu sorununu, şu şekilde vurgulamıştır:

> Yine de, Darwin'in en temel inancı, çoğu organizmanın zamanla değişmiş olduğuydu. Ama acaba bunlar aynı seviyede mi değişmişlerdi, yoksa değişimin oranı farklı mıydı? Darwin, değişim oranının farklı olduğundan emindi, çünkü daha önce gördüğü, üstelik bazıları oldukça eski katmanlardan çıkan fosillerin çok benzeri olan oldukça fazla sayıda canlı gösterebilirdi. Darwin, bu problemle birkaç defa karşılaştı. Türlerin Kökeni'nde yaptığı açıklama ile tatmin olmuş gözükse de, sürekli olarak "yaşayan fosiller" konusunu okuyucunun dikkatine sunması, onun bu olgu konusunda tam anlamıyla rahat olmadığını gösteriyordu. Örneğin, konuyla ilgili olarak şunları yazmıştı: *"Bazı durumlarda ... aşağı derecede organize olmuş formlar, günümüze kadar korunmuş gibi gözükmektedir. Bunlar, daha az ciddi rekabetlere maruz kaldıkları ve yetersiz sayılarının uygun şekilde değişim ihtimalini yavaşlattığı, sınırlı veya özel bölgelerde yaşamışlardı."* Bu açıklamaya rağmen yine de, ismini Darwin'in kendisinin koyduğu 'yaşayan fosiller'in varlığı, onun kafasını karıştırmaya devam etti ve onu eleştiren çok sayıda kişinin, ona karşı kullanabilecekleri bir koz haline geldi.[7]

Darwin, söz konusu canlıları "aşağı derecede organize olmuş canlılar" olarak nitelendirmişti. Dolayısıyla, onların hayatta kalmalarına sözde kılıf bulmaya çalışarak sorunu küçük göstermeye çalışıyordu. Ancak bu fosiller, günümüz canlılarından farksızlardı. Son derece gelişmiş kompleks özelliklere sahiplerdi. Ve hayatta kalmaları, Darwin'in kendisinin bile inanmakta zorlandığı birkaç bahane ile açıklanacak gibi değildi.

Darwin'in takipçileri için ise sorun, Darwin dönemindeki kadarla kısıtlı kalmıyordu. Yeryüzü katmanlarının büyük bir bölümünden çıkan yaşayan fosillerin sayısı, milyonları aşıyordu. Ara fosil arayışları, yaşayan fosil bulguları ile sonuçlanıyordu. Canlılar, milyonlarca yıllık katmanlardan, günümüzdeki halleri ile ortaya çıkıyorlardı. Ve bu durum evrim teorisi için büyük bir çöküşün en önemli delillerindendi.

Darwin, kendi döneminde yaşayan fosillerin varlığından yoğun şekilde tedirgin olsa da, bunların kapsamının o kadar da farkında değildi. Çünkü gelecek yılların ne kadar daha yaşayan fosil örneği vereceğinden habersizdi. Darwin ve teorisi için ne kadar büyük bir hayal kırıklığıdır ki, Darwin'den sonraki yıllar, onun beklediği ara geçiş formlarının yerine, durmaksızın yaşayan fosil örnekleri sundu.

Şu anda fosil katmanlarından çıkarılmış olan yaşayan fosillerin sayısı milyonları aşmış durumdadır. Bu fosillerin birkaçı medyada ön plana çıkarılırken, büyük bir kısmı da çeşitli müzelerin depolarına kaldırılmış durumdadır. Ancak yaşayan fosiller gerçeği, saklamakla örtbas edilecek gibi değildir. Çünkü araştırılan her fosil katmanı, durmaksızın yeni yaşayan fosil örnekleri vermektedir. Gelişmeleri basından izleyenler, oldukça nadir olarak bulunmuş sayısı belli birkaç yaşayan fosil örneğinin var olduğunu zannedebilirler. Ama gerçek bu değildir. Bu fosiller her yerdedir. Ve günümüz canlılarının milyonlarca yıl önceki temsilcileridirler.

Darwin'in açıklayamadığı fosil kayıtlarındaki bu durağanlık, Darwin'in takipçileri tarafından da açıklanamamaktadır. Evrimciler, ilk başlarda, 350 milyon yıllık örnekleri bulunan hamam böceği gibi canlıların "her ortamda yaşayabilen ve her şekilde beslenebilen" canlılar oldukları için değişmediklerini iddia etmişlerdir. 350 milyon yıl önceki bir hamam böceğinin, evrimcilere göre sözde ilkel bir dönemde, nasıl tüm kompleks özellikleriyle ortaya çıktığı sorusuna nedense hiç değinmeyen evrimciler, bu canlının, ortama ne kadar uyumlu olursa olsun, evrim iddiasına göre gelişme göstermesi gerektiğini kasıtlı olarak gözardı etmişlerdir. Sonra başka canlılar için başka iddialar ortaya çıkmıştır. 200 milyon yıl öncesine ait tuatara kertenkelesinin değişmemiş olduğu gerçeğine karşı, canlının yavaş evrim geçirdiğini iddia etmişlerdir. Ama nedense bu iddia, hızla üreyen hamam böcekleri ve 3.5 milyar yıllık fosilleri bulunan ve dakikalar içinde üreyen arkeabakteriler için geçerli değildir. Evrimcilerin, yaşayan fosillerin yalnızca bir kısmını ön plana çıkarmalarının nedeni budur. Birkaç yaşayan fosil için bilimsellikten uzak, mantıksız ve tutarsız da olsa gerekçe uydurmak onlar için son derece olağandır. Eğer yaşayan fosillerin tümü ön plana çıkarılsa, her biri için bir bahane bulmak hem mümkün hem de inandırıcı olmayacaktır.

New Scientist dergisi, "evrimsel aşamalar, yaşayan fosillerin tümünün ısrarcılığını açıklayamıyor" şeklindeki yoruma, evrimcilerin sürekli geçersiz gerekçe bulma ihtiyaçlarını ve bunların nasıl sonuçsuz kaldığını belirterek şöyle devam etmektedir:

> Bütün bunlar, bu istisnai yaşamların sırrını arayanlara oldukça karmaşık bir görüntü sunuyor. Genelleşmiş veya özelleşmiş ol. Hızlı veya yavaş yaşa. Basit kal veya kalma. Doğru zamanda doğru yerde ol. Eğer diğer her şey başarısız olursa, bu durumda, her şeye karşı koyabilen bir fizyolojiyle kutsanmış bir "süpertür" olmayı dene. …[8]

Bir başka deyişle Darwinistler, yaşayan fosillerin varlığına, Yaratılış gerçeği dışında her türlü açıklamayı getirmeye hazırdırlar. Açıklamaların tümü sonuçsuz kalırsa, *New Scientist* dergisinin de açıkça belirttiği gibi, bunu bir "süper tür" olarak bile kabul etmek olasıdır. Darwinistlere göre yapılmaması gereken tek şey, bu canlının "yaratılmış" olduğunu kabul etmektir.

Darwin'in ardına sığındığı, günümüz Darwinistlerinin de dile getirmekten genellikle çekindikleri bu tutarsız iddialar, zaten durağanlığı belgeleyen fosillerin olağanüstü sayısı karşısında tamamen çürütülmüştür. Yaşayan fosiller, haklarında senaryolar üretilemeyecek kadar çoktur ve evrimin gerçekleşmediğini açıkça göstermektedir. Evrime göre, kurt benzeri bir canlı, bir gün denize girip elli milyon yıl içinde balina gibi dev bir deniz memelisine dönüşmüştür.[9] Eğer evrim -tüm mantıksızlığına rağmen- bu kadar kısa bir sürede, kurda benzer bir kara canlısını balinaya çevirebiliyorsa, nasıl olur da bir semenderi 160 milyon yıl boyunca hiçbir değişime uğratmamıştır? Bu soru, hiçbir evrimci tarafından bilimsel olarak cevaplanamamıştır.

Üstelik bu durum sadece semender için değil, günümüzde yaşayan örnekleri bulunan –kitabın ilerleyen bölümlerinde örneklerini göreceğiniz- sayısız tür için geçerlidir. Fosil kayıtlarındaki durağanlığın sayısız örnekle delillendirilmesi, Amerikan Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından evrimci Niles Eldredge tarafından da şu şekilde ifade edilmiştir:

> Stasis (durağanlık) artık, türlerin evrimsel tarihinde egemen bir paleontolojik seyir olarak oldukça fazla sayıda belgelenmiştir.[10]

Yeryüzünde bulunan örnekler, canlıların büyük bir kısmının milyonlarca yıl önce de aynı anatomik özelliklerle yaşadıklarını kanıtlamıştır. Öyle ki, 100 milyon yıl önce var olan böcek familyalarından %84'ü bugün yaşamaktadır.[11] Botanikçi Margaret Helder, evrimci Niles Eldredge'in görüşlerini de dile getirerek, yaşayan fosillerdeki bu müthiş çeşitliliği şöyle açıklamıştır:

> Bir organizmanın yaşayan fosil olarak tanımlanması, onu inceleyen kişinin onun canlı hali ile fosil hali arasında aradığı benzerlik derecesine bağlıdır. Eğer organizmanın genel kategorileri açısından bir tanımlama yapılacak olursa, yani genel olarak süngerler, genel olarak eğrelti otları hatta eğrelti otlarının belirli grupları gibi, o zaman Niles Eldredge'in görüşüne göre, "böyle bir kıstasa göre, neredeyse her şey yaşayan fosildir."[12] Tanımlama bu kadar geniş tutulsun veya tutulmasın, yaşayan fosillerin hiç de az olmadıkları sonucuna varmak oldukça güvenli ve sağlamdır.[13]

Kuşkusuz bu canlıların çok fazla sayıda ortaya çıkışları, akılcı düşünen bir insan için şaşırtıcı değildir. Eğer bir insan, canlıların tümünü Allah'ın yaratmış olduğunu, karşısındaki açık örneklerden görebiliyorsa, o zaman fosil kayıtlarının kendisine gösterdiği delili anlayabilir. Canlılar evrim geçirmemiş, canlılık tarihi boyunca aniden, en kompleks ve en mükemmel özellikleri ile ortaya çıkmışlardır. Bu durum, canlıların tümünün yaratılmış olduklarını göstermektedir. Allah için, hayranlık uyandırıcı özelliklerle bugün var olan bir canlıyı, milyonlarca yıl önce yaratıp var etmiş olmak kuşkusuz çok kolaydır. Bunu takdir edebilen insanlar için yaşayan fosillerin varlığı, Allah'ın üstün yaratmasının birer delilidir. Yeryüzü, Darwin'in iddia ettiği evrimin delillerini vermemekte, Yaratılış gerçeğini tasdik etmektedir. Niles Eldredge, bunu itiraf eden evrimcilerden yalnızca bir tanesidir:

> Basit çıkarımlar işe yaramıyor. Bunu, Darwin'in bize, dağların yüzeylerinden fosillerimizi toplarken, doğal seleksiyonun tam olarak böyle bir işaret bırakmış olması gerektiğini söylemesinden beri, - hepimizin orada olması gerektiğini düşündüğü yavaş, sabit yönlü değişim örneklerini belgelemek için boşuna uğraştığım - 1960'lı yıllarda fark ettim. Darwin'in bu iddiasının aksine, türlerin fosil kayıtlarında bir kerede ortaya çıktıktan sonra neredeyse hiçbir değişim göstermediklerini gördüm. Türler ısrarla ve amansız bir şekilde tesadüfe karşı koyuyorlardı.[14]

Tüm bunlar göstermektedir ki, evrimcilerin, "fosil kayıtlarındaki kanıtlar", "evrimsel süreç" ve "canlılardaki aşamalı veya sıçramalı değişim" şeklindeki iddiaları yalnızca birer spekülasyondan ibarettir. Fosil kayıtlarındaki gerçeklere bakan hiç kimse, söz konusu Darwinist spekülasyonlara inanmayacaktır. Bu spekülatif iddialar, kitabın ilerleyen bölümlerinde daha detaylı şekilde çürütülmüştür.

Dünyaca ünlü Fransız zoolog ve evrimci Pierre-Paul Grassé, söz konusu evrim yanılgısını şu sözlerle ifade etmiştir:

> Julian Huxley ve diğer biyologların "evrim iş başında" iddiaları, yalnızca demografik gerçeklerin, bölgesel genotip dalgalanmalarının, coğrafi dağılımların bir gözleminden ibarettir. Genellikle söz konusu türler, yüzlerce asır boyunca aynı kalmışlardır! Çevresel şartlar sonucunda meydana gelen dalgalanma, genomda daha önce meydana gelen değişikliklerle birlikte, evrim anlamına gelmemektedir. Ve bizler, pek çok pankronik türde (milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalan yaşayan fosiller) bunun elle tutulur delillerine sahibiz.[15]

Yaşayan fosil örneklerinin çıktığı ülkelerde, hükümetlerin bunları ön plana çıkarıp, bu önemli bilimsel delilleri dünyaya tanıtması büyük bir gerekliliktir. Aksi takdirde, sırf propaganda ve aldatmaca yoluyla, bilimin gösterdiği gerçeklerin tamamen tersi olan anlayış, yani evrim teorisi, körü körüne desteklenmeye devam edecektir. Yeryüzündeki yaşam tarihini belgeleyen fosil kayıtlarının gösterdiği gerçek, canlıların evrim geçirmedikleri, tüm kompleks özellikleri ile aniden ortaya çıktıklarıdır. Yani fosil kayıtları, Yaratılış gerçeğini belgelemiştir.

COELACANTH FOSİLLER ÜZERİNDEKİ SPEKÜLASYONLARI SUSTURMUŞTUR

Coelacanth, yaklaşık 150 cm. boyunda, iri yapılı, zırhı andıran ve bütün gövdesini kaplayan kalın pullara sahip bir balıktır. Kemiklibalıklar (Osteichthyes) sınıflamasına aittir ve fosillerine ilk olarak Devoniyen (408-360 milyon yıl arası) dönemine ait katmanlarda rastlanmaktadır.

1938 yılından önce, evrimciler için *Coelacanth* fosilleri, büyük bir problemin çözümü olarak öne sürüldü. Fosil kayıtlarında milyonlarca, hatta milyarlarca olması gereken ara fosil örneklerinden eser yoktu. Evrimciler için, canlıların denizden karaya hayali çıkışlarını belgeleyecek bir delile ihtiyaç vardı. İşte bu nedenle, bu senaryo için oldukça uygun buldukları *Coelacanth* fosilini alıp, üzerinde propaganda yapmaya başladılar. Canlının yüzgeçlerini "yürümek üzere olan ayaklar", vücudunda fosilleşmiş bir yağ kesesini ise "ilkel bir akciğer" olarak yorumladılar. Bu büyük kanıt sıkıntısı içinde *Coelacanth*, evrimciler için adeta bir kurtarıcıydı. Canlı üzerinde yapılan tamamen hayali iddialar sonucunda artık evrimciler, milyarlarca olması gereken kayıp halkalardan nihayet "birine" kavuşmuş olacaklardı.

Coelacanth konusunda yıllarca araştırma yapmış olan Fransız evrimci Dr. Jacques Millot, Coelacanth'a adeta bir kurtarıcı gibi sığındıklarını şu sözlerle anlatıyordu:

> Evrimin en büyük problemlerinden biri, balıklarla onların karadaki soyları arasındaki anatomik geçişi bulmaktı… Uzun zaman boyunca evrimciler balıklar ve amfibiler arasındaki bu büyük boşluk nedeniyle sıkıntı içindeydiler. Ama bu boşluk, eski balıklar üzerindeki çalışmalar ile aşıldı ve işte burada Coelacanth devreye girdi.[16]

Ama evrimcilerin bu hevesi pek uzun sürmedi. 1938 yılında Coelacanth'ın canlı bir örneğinin balıkçılar tarafından yakalanması, evrimciler için büyük bir hayal kırıklığı oldu. Rhodes Üniversitesi'nde Kimya bölümü doçenti, aynı zamanda İngiltere Güney sahillerindeki çeşitli balık müzelerinin fahri başkanı olan James Leonard Brierley Smith, yakalanan bu Coelacanth karşısında şaşkınlığını şu sözlerle dile getiriyordu:

> "... balığı ilk gördüğümde bu görüntü beni beyaz parlak bir patlama şeklinde çarptı. ... Taştan bir baston gibi kalakalmıştım. Evet, hiçbir şüphe olmaksızın, her puluna, her kemiğine, her yüzgecine kadar bu gerçek bir Coelacanth idi."[17]

İnsanın sözde atalarıyla yakından bağlantılı olduğuna inanılan bu hayali ara fosilin, yani Coelacanth'ın bir yaşayan fosil olarak bulunması, Darwinist çevreler için oldukça büyük bir olaydı. Çünkü evrim teorisinin en büyük hayali ara geçiş delili bir anda yok olmuştu. Denizden karaya hayali çıkışın en büyük adayı, günümüz denizlerinde yaşayan, hiçbir ara form özelliği göstermeyen, son derece kompleks bir canlıydı. Darwin'in evrim teorisi, bu canlı örnek karşısında büyük bir darbe almıştı. Canlının basına tanıtıldığı 1939 yılının Mart ayının ortalarında, haftalar boyunca, New York'dan Sri Lanka'ya kadar bütün gazete ve dergilerde konuyla ilgili makaleler yayınlandı. London Illustrated News gazetesinde canlının birebir büyüklükteki resimleri basıldı. Resmin yanında British Museum'dan Dr. E. I. White'ın bir makalesi vardı. Makalenin başlığı ise şuydu: "Yirminci Yüzyıl Doğa Tarihinin En Önemli Olaylarından Biri". Makale, keşfi "heyecan uyandırıcı" olarak tanımlıyor ve "bu olayın, Mezozoik çağın 2.5 metrelik Diplodocus dinozorunun canlı bir örneğinin keşfedilmesi kadar şaşırtıcı" olduğunu iddia ediyordu.[18]

J. L. B. Smith, sonraki yıllarda *Coelacanth* üzerinde sayısız çalışmalar yapmış, adeta tüm yaşamını bu çalışmalara adamıştı. *Coelacanth*'ın deniz dibindeki canlı halinin bulunabilmesi ve canlının iç organlarının detaylı bir şekilde

incelenebilmesi için dünyanın çeşitli yerlerinde arama çalışmalarına öncülük etti. (İlk yakalanan *Coelacanth*, yakalanmasından uzun bir süre sonra J. L. B. Smith'in dikkatine sunulduğu için iç organlarını muhafaza etmek mümkün olmamıştı).

Sonraki yıllarda ikinci *Coelacanth* ile karşılaşmak mümkün oldu. Canlı, yaşadığı derin sulardan sığ ve ılık sulara çıkarıldığı için kısa bir süre sonra ölmüştü. Ama yine de iç organlarını incelemek mümkün oldu. İncelemeyi yapan Dr. Jacques Millot ve meslektaşları, beklediklerinden çok daha farklı olan gerçeklerle karşılaştılar. Canlının iç organları, hiç de sandıkları gibi ilkel özellikler göstermiyor, canlı, hayali ilkel bir atayı temsil eden ara geçiş niteliklerini taşımıyordu. Canlı, evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir akciğere sahip değildi. Evrimci araştırmacıların ilkel akciğer olduğunu düşündükleri yapı, balığın vücudunda bulunan bir yağ kesesinden ibaretti.[19] Ayrıca, sudan çıkmaya hazırlanan bir sürüngen adayı olarak lanse edilen canlı, okyanusun en derin sularında yaşayan ve 180 m derinliğin üzerine çıkmayan bir dip balığıydı.[20] Canlının sığ sulara çıkarılması bile, onun ölümüne sebep olmuştu. Dolayısıyla, Millot'a göre, aradıkları "kayıp halka"yı temsil etmesi gereken bu önemli canlı, sözde evrim geçirdiğini iddia ettikleri canlının ilkel özelliklerinden yoksundu.[21] Bir başka deyişle balık, bir ara form değildi ve 400 milyon yıl boyunca derin denizlerde aynı kompleks özellikleri ile yaşamıştı.

Peter Forey adlı evrimci paleontolog, *Nature* dergisinde yayınlanan bir makalede bu konuda şunları söylüyordu:

> Coelacanthların tetrapodların atasına yakın olduğuna dair görüş uzun süredir kabul gördüğü için, Latimeria'nın (Coelacanth) bulunmasıyla birlikte, balıklardan amfibiyenlere geçişi hakkında doğrudan bilgilerin elde edileceği ümit edilmişti... Ama Latimeria'nın anatomisi ve fizyolojisi üzerinde yapılan incelemeler, bu ilişki varsayımının sadece bir temenniden ibaret olduğunu ve Coelacanth'ın bir "kayıp bağlantı" olarak gösterilmesinin bir dayanağının olmadığını ortaya koydu.[22]

Bundan sonra defalarca karşılaşılan ve kendi yaşadıkları ortamda izlenen Coelacanthlar'ın tümü, bu önemli gerçeği tekrar tekrar ve daha da detaylı olarak ortaya çıkarmıştı. Canlının yürümek üzere değişim geçirmekte olan yüzgeçleri iddiası, sadece bir aldatmacaydı. Max Planck Enstitüsü'nden Alman evrimci zoolog Hans Fricke, **"İtiraf ediyorum, üzgünüm ama Coelacanth'ı hiçbir zaman yüzgeçleri üzerinde yürürken görmedik"** açıklamasını yapıyordu.[23]

Darwinistler için, yaşayan fosillerin bulunması ve çokluğu zaten başlıbaşına bir problemdi. Ama bir ara geçiş formu olarak lanse ettikleri, diledikleri gibi propaganda malzemesi yaptıkları ve insanlara "en büyük delil" olarak gösterdikleri Coelacanth'ın "yaşayan fosil" olarak karşılarına çıkması, onlar için problemlerin belki de en büyüklerinden biriydi.

Bu durum, yaşayan fosiller hakkında evrimcilerin geliştirdikleri tüm teorileri de ortadan kaldırıyordu. Darwinistler, bir canlının değişmeden kalabilmesi için "genelleşmiş" olması gerektiğini iddia etmişlerdi. Bir başka deyişle canlının değişmemesi için, her ortamda yaşayabilmesi, her şekilde beslenebilmesi gerekiyordu. Ama Coelacanth örneği ile karşılarında son derece kompleks "özelleşmiş" bir canlı vardı. Coelacanth, oldukça derin sularda yaşamaktaydı ve özel bir ortama ve beslenme şekline sahipti. İşte bu nedenle evrimcilerin bu iddiaları da geçersiz oluyordu.

Bu canlı, evrimin iddialarına göre, kendi yaşam tarihleri içinde mevcut yeryüzü değişimlerine karşı nasıl direnç göstermiş, nasıl değişmeden kalabilmişti? Hayali evrime göre, Yaklaşık 250 milyon yıl önce sözde değişime uğrayan kıtalar, 400 milyon yıldır varlığını sürdüren Coelacanthlar üzerinde de etkili olmalıydı. Ama her nedense, canlılar, değişen ortam şartlarına rağmen, herhangi bir değişim göstermemişlerdi. Focus dergisi, bu durumu şu şekilde açıklıyordu:

> Bilimsel verilere göre, günümüzden yaklaşık 250 milyon yıl önce, tüm kıtalar birleşikti. "Pangea" adı verilen bu büyük kara parçasını tek ve dev bir okyanus çevreliyordu. Yaklaşık 125 milyon yıl önce, kıtaların yer değiştirmesi sonucunda, Hint Okyanusu açıldı. Günümüzde, Coelacanthlar'ın doğal ortamlarının önemli bir parçasını oluşturan Hint Okyanusu'ndaki volkanik mağaralar da kıta hareketlerinin etkisiyle ortaya çıktı. İşte tüm bu verilerin ışığında önemli bir gerçek daha karşımıza çıkıyor. Doğal ortamlarında meydana gelen bunca değişikliğe rağmen, yaklaşık 400 milyon yıldan beri var olan bu hayvanların değişmediği gerçeği!

Bu durum, herhangi bir mazerete olanak vermeden, canlının milyonlarca yıl boyunca değişmeden kaldığını, yani evrim geçirmediğini doğrulamaktadır. Konuyla ilgili olarak Prof. Keith S. Thomson, *The Story of the Coelacanth* (Coelacanth'ın Hikayesi) ismini taşıyan kitabında şu sözlere yer vermiştir:

> Örneğin, bilinen en eski Coelacanth (Diplocercides) da, kesinlikle aynı biçimde bir rostral organa (kafatasının içinde bulunan peltemsi bir maddeyle dolu kese ve ona bağlı altı tüp, zoologlarca rostral organ olarak adlandırılıyor), özel bir kafatası eklemine, içi boş bir sırt ipine (notokord) ve az sayıda dişe sahipti. Tüm bunlar, grubun Devoniyen döneminden beri (400 milyon yıldır) hemen hemen hiç değişmediğini gösterdiği gibi, fosil kayıtları arasında büyük bir boşluğun olduğunu da gösteriyor. Çünkü, Coelacanthlar'ın hepsinde görülen ortak özelliklerin ortaya çıkışını gösteren ata fosiller zincirine sahip değiliz.[24]

Coelacanth ile İlgili Yeni Bilgiler

Coelacanth'ın kompleks yapısı ile ilgili son bilgiler, evrimciler için sorun oluşturmaya devam etmektedir. Güney Afrika'da bulunan dünyaca ünlü JLB Smith Balık Bilimi Enstitüsü'nün yöneticisi profesör Michael Bruton, Coelacanth'ın keşfedilen kompleks özellikleri ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

> Doğum, bu canlıların kompleks özelliklerinden biridir. Coelacanthlar yavrularını doğumla dünyaya getirirler. Portakal büyüklüğündeki yumurtaları, balığın içindeyken çatlar. Üstelik yavruların annenin bedeninden plasenta benzeri bir organ sayesinde beslendiklerine dair bulgular mevcuttur. Plasenta anneden yavruya oksijen ve besin sağlamanın yanı sıra yavrunun bedeninde solunum ve sindirimden arta kalan maddeleri uzaklaştıran kompleks bir organdır. Karbonifer döneme ait (360-290 milyon yıl önceki dönem) embriyo fosilleri böyle kompleks bir sistemin memelilerin ortaya çıkmasından çok önce var olduğunu göstermektedir.[25]

Öte yandan, Coelacanth'ın çevredeki elektromanyetik alanlara duyarlı olduğunun tespit edilmesi de, bu canlıda kompleks bir duyu organının varlığını göstermiştir. Bilim adamları, balığın rostal organının beyne bağlandığı sinirlerin düzenine bakarak, bu organın elektromanyetik alanları algılama görevini yürüttüğünü kabul etmektedirler. Bu mükemmel organın en eski Coelacanth fosillerinde dahi mevcut olması, diğer kompleks yapılarla birlikte ele alındığında evrimcilerin çözümleyemeyeceği bir sorun ortaya çıkarmaktadır. Focus dergisinde bu sorun şöyle ifade edilmektedir:

> Fosillere göre, balıkların ortaya çıktığı tarih, günümüzden yaklaşık 470 milyon yıl öncesine denk geliyor. Coelacanth'ın ortaya çıkması ise bu tarihten 60 milyon yıl sonra. Çok ilkel özelliklere sahip olması beklenen bu yaratığın, son derece karmaşık bir yapı sergilemesi şaşkınlık uyandırıyor.[26]

Aşamalı bir evrim süreci beklentisi içinde olan evrimciler için, hayali ilkel canlıların bulunmasını bekledikleri dönemde, kompleks yapısı ile Coelacanth'ın ortaya çıkışı elbette şaşkınlık uyandırıcıdır. Ama akılcı düşünen, tüm canlıların üstün kompleks yapılarıyla, Allah'ın dilediği şekilde ve dilediği zamanda aniden yarattığını kavrayabilen bir insan için bunda hiçbir şaşırtıcı yön yoktur. Allah'ın kusursuz yarattığı örnekler, Allah'ın gücünü ve kadrini takdir edebilmek için birer vesiledirler.

1966 yılında yakalanan ve dondurulan Coelacanth ise, canlının kan yapısı ile ilgili yeni bilgiler sunmuştur. Coelacanth dışındaki tüm kemikli balıklar (Osteichthyes), deniz suyu içip, fazla tuzu gövdelerinden atarak su gereksinimlerini karşılarlar. Coelacanth'ın gövdesinde bulunan sistem ise, kıkırdaklı balıklar (Chondrichthyes) sınfında bulunan köpek balığının gövdesindeki sistem gibidir. Köpek balığı, proteinlerin parçalanması sonucunda açığa çıkan amonyağı üreye dönüştürür ve insan için ölümcül olabilecek düzeylerde üreyi kanda tutar. Çevredeki suyun tuzluluk oranına göre kanda bulunan bu maddelerin oranı ayarlanır, sonuçta kan, deniz suyu ile izotonik duruma geldiğinden (içteki ve dıştaki suların ozmotik basınçları eşitlendiğinden, yani aynı yoğunluğa ulaştıklarından) dışarıya su kaybı olmaz. Coelacanth'ın karaciğerinin üre üretmek için gereken enzimlere sahip olduğu da ortaya çıkarılmıştır. Yani Coelacanth, dahil edildiği sınıflamada başka hiçbir türde bulunmayan ve ancak on milyonlarca yıl sonra, tamamen farklı bir sınıfa dahil olan köpek balıklarında ortaya çıkan özgün kan özelliklerine sahiptir.[27]

Bütün bunlar şu gerçeği göstermektedir: Canlıların sözde evriminde en büyük halkayı oluşturduğu iddia edilen Coelacanth, günümüzde yaşayan sayısız canlı örneği ile, evrimcilerin tüm iddialarını yalanlamıştır. Bu örnek, evrimcilerin tek bir fosil üzerinden, "hiçbir somut delile dayanmadan", ne kadar kapsamlı propaganda yapabileceklerini, bu aldatmacayı nasıl yaygınlaştırabileceklerini açıkça göstermektedir. Coelacanth'ın canlı örneğinin ele geçmesi sonucunda, iddialarından vazgeçmeye yine de yanaşmamaları, canlı örnek üzerinde "yürümek üzere değişim geçirmekte olan yüzgeç" arayışlarını sürdürmeleri de dikkat çekicidir. Sayısız kompleks özelliğinden, yaratılmış bir canlı olduğu açık olan Coelacanth'ın bir ara form olduğuna dair hiçbir kanıt bulamamışlardır. Onlar, Allah'a karşı deliller ortaya çıkarmaya çalışmış, ama Allah onların sahte delillerini ortadan kaldırmıştır. Bunun yerine karşılarındaki gerçek, mükemmel bir yaratılış delilidir.

SIÇRAMALI EVRİMİN ÇIKIŞ NOKTASI

Darwin'in takipçileri, Darwin'in öne sürdüğü yavaş ve aşamalı evrim örneklerini, fosil kayıtlarında görebilmek için çok çaba gösterdiler. Darwin, bunların bulunamayışını "fosil kayıtlarındaki yetersizliğe" bağlamıştı. Aslında onun döneminde bile geniş örneklerini sunmuş olan ve Kambriyen patlaması gibi tarihin en erken döneminde tüm kompleks canlıların varlığını gösteren fosil kayıtları, bir mucize bulmak ümidiyle evrimciler tarafından araştırılmaya devam edildi. Amaç, Darwin'in haklı olduğunu göstermek, fosil kayıtlarının onun zamanında gerçekten yetersiz olduğunu kanıtlamak ve canlıların evrim geçirdiğine dair deliller, yani ara geçiş örnekleri bulabilmekti.

Ama fosil kayıtları, sürekli olarak Darwin'in beklentilerinden farklı sonuçlar verdi. Yeryüzünün neredeyse tamamı araştırılmıştı, yani kayıtlar artık yetersiz değildi. Darwin, kendi takipçilerinin gelecekte beklenen ara geçiş örneklerini bulacaklarına inandığını söylerken yanılmıştı. Fosil kayıtları, tek bir ara geçiş örneği bile vermiyordu. Bunun yerine fosil kayıtlarının ortaya çıkardığı gerçek, sayısız canlının, hiçbir değişim geçirmemiş olduğu ve kompleks yapılarıyla milyonlarca yıl önce yaşamış olduklarıydı. Fosil kayıtları Darwin'i yalanlamıştı. Ara geçiş örneği yokluğu ve stasis gerçeği, aşamalı evrime kesin olarak delil vermemekteydi.

Darwin'in aşamalı evrim modelinin stasis gerçeği karşısında büyük bir yenilgiye uğradığını açıkça gören ve bunu kabul eden evrimcilerin bazıları, bu gerçek karşısında evrimin "farklı bir şekilde işlediği" fikrini ortaya attılar. 1970 yılında Harvard Üniversitesi'nden paleontolog Stephen Jay Gould ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Niles Eldredge, Sıçramalı Evrim (Punctuated Equilibrium – Kesintiye Uğramış Denge) adıyla alternatif bir evrim teorisi geliştirdiler ve 1972 yılında bunu yayınladılar. Buradaki tek amaç, stasis gerçeğine bir açıklama getirmekti.

Aslında bu teori, 1930'larda Avrupalı paleontolog Otto Schindewolf tarafından ortaya atılmış olan "*Hopeful Monster*" (Umulan Canavar) teorisinin yeniden düzenlenmiş bir haliydi. Schindewolf, canlıların, küçük mutasyonların zamanla birikmesi sonucuyla değil, ani ve dev mutasyonlarla evrimleştiklerini öne sürmüştü. Schindewolf teorisine örnek verirken, tarihteki ilk kuşun, bir "gross mutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişiklikle, bir sürüngen yumurtasından çıktığını iddia etmişti.[28] Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklikle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi. Bilinen tüm genetik, biyofizik ve biyokimya kurallarına aykırı olan bu iddialar, ancak kurbağaların prenslere dönüştüğünü anlatan çocuk masalları kadar bilimseldi. Schindewolf'un bu fantastik "Hopeful Monster" teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsendi ve savunuldu. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edildi.

Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, başta belirttiğimiz gibi fosil kayıtlarının hiçbir "ara form" olmadığını göstermesiydi. Bu kayıtlardaki "durağanlık" ve "aniden ortaya çıkış" gerçeği o kadar açıktı ki, bu iki isim, bu durumu açıklamak için "umulan canavarlar"a yeniden el atmak zorunda kaldılar. Gould'un, "*Return of the Hopeful Monsters*" (Umulan Canavarların Geri Dönüşü) adlı ünlü makalesi, bu zorunlu geri dönüşün bir ifadesiydi.[29]

Elbette Gould ve Eldredge, Schindewolf'un fantastik teorisini aynen tekrarlamadılar. Teoriye "bilimsel" bir kimlik kazandırabilmek için, söz konusu "ani evrimsel sıçrayış"lara bir tür mekanizma geliştirmeye çalıştılar. (Teori için seçtikleri "punctuated equilibrium" şeklindeki ilginç terim, bu bilimsellik çabasının bir ifadesiydi.) Gould ve Eldredge'in teorisi ilerleyen yıllarda diğer bazı paleontologlar tarafından da benimsendi ve detaylandırıldı. Oysa sıçramalı evrim teorisi, en az Darwin'in aşamalı evrim teorisi kadar büyük çelişki ve tutarsızlıklarla doluydu.

Aşamalı evrim yanlıları, durağanlığı görmezden geliyorlardı ama fosil kayıtları sürekli olarak stasis örnekleri sergiliyor ve canlıların milyonlarca yıl boyunca değişmediğini öngörüyordu. S. J. Gould ve N. Eldredge'in diğer

Darwinistlerden tek farkı, fosil kayıtlarındaki stasis gibi kesin ve mutlak bir gerçeğe artık kayıtsız kalınamayacağını fark etmeleriydi. Fosillerin ortaya koyduğu Yaratılış gerçeğini kabul etmektense, kendilerini yeni bir evrim anlayışı geliştirmeye mecbur hissetmişlerdi.

Stephen Jay Gould, bu konuyla ilgili olarak şu sözleri söylüyordu:

> (Fosil kayıtlarındaki) eksiklik stasis'i nasıl tevil edebilir ki? ... stasis bir veridir. Eldredge ve ben, pek çok meslektaşımızın bu son derece açık noktayı anlayamamaları karşısında o kadar hayal kırıklığına uğradık ki, ... bu küçük sözcük öbeğini bir slogan halinde birleştirmeyi teşvik ettik. Bunu, bir hafta boyunca kahvaltılardan önce on kere söyleyin. O zaman bu konu bilinçsizce belleğinize yerleşecektir: "stasis bir veridir, stasis bir veridir..."[30]

Gould, Eldredge ve diğer sıçramalı evrim taraftarları, aşamalı evrim savunucularını, stasis gerçeğini görmemelerinden dolayı kıyasıya eleştirmektedirler. Aslında onların yaptıkları şey de, diğer Darwinistlerden farklı değildir. Fosil kayıtlarının bekledikleri gibi bir sonuç vermemesinden dolayı hayali evrimin şeklini değiştirmişler ve bunu oldukça detaylı şekilde kurgulamışlardır. Aşamalı evrim yanlılarına kızgınlıklarının ve yoğun eleştirilerinin tek nedeni, bu meslektaşlarının fosil kayıtlarındaki durağanlığı kabul etmedikleri sürece, kamuoyunda evrim teorisinin inandırıcılığını kaybetmesine sebep olacak olmalarıdır. İşte bu nedenle, fosil kayıtlarının gösterdiği gerçekler karşısında "artık doğruyu bulmuş" oldukları izlenimi oluşturmaya çalışmaktadırlar. Oysa sıçramalı evrim teorisi, en az aşamalı evrim kadar asılsız, delilsiz ve çürütülmüş bir teoridir.

Stephen Jay Gould'un "geçmişteki hatalı bakış açısı" ile ilgili itirafları, aşamalı evrim taraftarlarına yönelttiği bir eleştiridir:

> Uzun zamandır stasis ve ani ortaya çıkış konusundan haberdarız. Ama bunu, yetersiz fosil kayıtlarının üzerine atmayı tercih ettik.[31]

Niles Eldredge ise, aşamalı evrim taraftarlarının önemli bir gerçeği görmezden geldiklerini şu sözlerle anlatmaktadır:

> Paleontologlar, Darwin'den beri (genellikle boşu boşuna), Darwin'in evrimsel sürecin doğal ürünü olarak düşündüğü, türlerin toplu değişim örnekleri olarak duran, sezilmeyecek şekilde birbirlerine dönüşen fosil dizilerini arayıp duruyorlar. Türlerin çoğunun, çeşitli çağlara ait jeolojik katmanlarda bulundukları süre boyunca, tam olarak aynı görünümde kaldıkları, neredeyse hiç değişmemiş oldukları ... şaşırtıcı bir gerçek olmasına rağmen, bu paleontologların az bir kısmı, buna (fosil arayışına) itiraz etmek için bir sebep görüyor.[32]

Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden arkeolog Ian Tattersall fosil kayıtlarındaki durağanlık nedeniyle Darwin'in evrim iddiasının çürütülmüş olduğunu şu sözlerle vurgulamaktadır:

> Darwin'in aşamalarla olsa da, yaygın olan ve şu ana kadarki tüm soyları etkileyen değişim iddiası çürütülmüştür. Fosil kayıtları karşımızdadır ve kayıtlar olağanüstü bir anatomik korunma göstermektedir. Darwin'in beklediği anlamda değişiklik, fosil kayıtlarında bulunmamaktadır.[33]

Stephen Jay Gould başka bir sözünde, bir "evrimsizlik" delili olan durağanlığın evrim taraftarları tarafından nasıl görmezden gelindiğini şu şekilde anlatmaktadır:

> Pek çok fosilleşmiş türün, tüm jeolojik yaşam süreleri boyunca stasis veya değişmezlik göstermeleri, tüm paleontologlar tarafından dile getirilmeyen ama bilinen bir gerçekti. Ama bu durum, neredeyse hiçbir zaman açık bir şekilde incelenmedi, çünkü hakim olan teori, stasis'i, evrimsizlik için cansız bir kanıt olarak görüyordu. … Stasis'in olağanüstü derecede yaygınlığı, fosil kayıtlarında utanç verici bir özellik halini aldı. İşte bu yüzden, hiçbir şeyi temsil etmiyor gerekçesi ile (yani evrimsizliği temsil ettiği için) bu gerçek görmezden gelinmeliydi.[34]

Gould ve Eldredge'in tüm çabaları, vazgeçemedikleri evrim teorisini fosil kayıtlarına uyarlayabilmekti. İşte bu nedenle stasis'i kendi alternatif evrim iddiaları için en önemli kanıt olarak ortaya attılar. Fosil kayıtlarındaki değişmezlik, her nasılsa değişimin bir delili haline getiriliyordu. Fosil kayıtları teoriye uygun hale gelmeyince, teori fosil kayıtlarına uygun hale getirilmişti. İşte sıçramalı evrim teorisi bu anlayışla ortaya atıldı.

Oxford Üniversitesi müzesi zoolojik koleksiyonlar müdürü Tom S. Kemp, *New Scientist* dergisindeki makalesinde, tıpkı sıçramalı evrim örneğinde olduğu gibi, "bulguların nasıl evrim teorisine delil haline getirildiğini" şu sözlerle ifade ediyordu:

> ... farz edilen evrimsel süreçler, bu süreçlerin meydana getirmesi gereken fosil örneklerine uymadığında, bu örnek genellikle "yanlış" olarak tanımlanır. Dolambaçlı bir argüman başlar: Fosil kayıtlarını evrim teorisine göre yorumla, yorumu gözden geçir ve bunun teoriyi onayladığını kaydet. Şimdi onaylıyor, değil mi?[35]

Sıçramalı evrim taraftarlarına göre, fosil kayıtlarındaki stasis, "kesintiye uğramış denge" (punctuated equilibrium) şeklinde ifade edilen teorideki "denge"yi teşkil ediyordu. Sıçramalı evrim iddiasına göre türler, birkaç bin yıl gibi kısa bir süre içinde evrimleşiyorlar, sonra bir stasis dönemi içine giriyor ve milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalıyorlardı. Dolayısıyla, ortaya attıkları bu iddianın canlıların büyük bir bölümünde görülen stasis gerçeğini açıkladığını düşünüyorlardı. Fosil kayıtlarının evrime meydan okuduğu gerçeği, onlara göre bu şekilde örtbas edilmiş oluyordu. Oysa bu, büyük bir aldatmacaydı.

Sıçramanın Mekanizması

Sıçramalı evrim teorisi, bugünkü haliyle, canlı popülasyonlarının çok uzun süreler boyunca değişim göstermediklerini, bir tür "denge" (equilibrium) durumunda kaldıklarını kabul eder. Bu iddiaya göre evrimsel değişiklikler, çok kısa zaman aralıklarında ve çok dar popülasyonlar içinde gerçekleşir. (Denge, kesintiye, yani "punctuation"a uğratılır.) Popülasyon çok dar olduğu için büyük mutasyonlar çok kısa sürede doğal seleksiyon yoluyla seçilir ve böylece yeni tür oluşumu sağlanır.

Bu teoriye göre, örneğin bir sürüngen türü milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadan yaşamını sürdürür. Ancak bu sürüngen türünün içinden bir şekilde ayrılan az sayıdaki bir grup sürüngen, nedeni açıklanamayan bir seri yoğun mutasyona maruz kalır. Bu mutasyonların avantaj sağlayanları (gözlemlenebilmiş hiçbir faydalı mutasyon örneği yoktur) bu dar grup içinde hızlı bir biçimde seçilir. Grup hızla evrimleşir ve kısa sürede bir başka sürüngen türüne, hatta belki de memelilere dönüşür. Tüm bu süreç çok hızlı olduğu ve dar bir popülasyonda gerçekleştiği için de, geriye çok az fosil izi kalır.

Dikkat edilirse, aslında bu teori, "geride fosil izi bırakmayacak kadar hızlı bir evrim süreci nasıl hayal edilebilir?" sorusuna cevap geliştirmek için ortaya atılmıştır. Bu cevabı geliştirirken de, iki temel varsayım kabul edilmektedir:

1. "Makro mutasyonların", yani canlıların genetik bilgisinde büyük değişimler oluşturan geniş çaplı mutasyonların, canlılara avantaj sağladıkları ve yeni genetik bilgi ürettikleri varsayımı.

2. Sayıca dar olan hayvan popülasyonlarının, genetik yönden daha avantajlı oldukları varsayımı.

Oysa her iki varsayım da bilimsel bulgularla açıkça çelişmektedir.

Makromutasyonlar Yanılgısı

Sıçramalı evrim teorisi, az önce belirttiğimiz gibi tür oluşumuna yol açan mutasyonların çok büyük ölçeklerde gerçekleştiğini ya da bazı bireylerin üst üste yoğun mutasyonlara maruz kaldıklarını varsaymaktadır. Oysa bu varsayım, genetik biliminin tüm gözlemsel verilerine aykırıdır.

Yüzyılın ünlü genetikçilerinden R. A. Fisher'ın deney ve gözlemlere dayanarak ortaya koyduğu bir kural, bu varsayımı açıkça geçersiz kılmaktadır. Fisher, *The Genetical Theory of Natural Selection* (Doğal Seleksiyonun Genetik Teorisi) adlı kitabında, " bir mutasyonun, bir canlı popülasyonunda kalıcı olabilmesinin, mutasyonun fenotip üzerindeki etkisiyle ters orantılı" olduğunu bildirir.[36] Bir başka deyişle, bir mutasyon ne kadar büyük olursa, toplulukta kalıcı olma ihtimali de o kadar azalır.

Bunun nedenini görmek de zor değildir. Mutasyonlar, canlıların genetik bilgisinde rastlantısal değişiklikler oluştururlar ve hiçbir zaman canlının genetik bilgisini geliştiren bir etkileri yoktur. Aksine, mutasyondan etkilenen bireyler, ciddi hastalık ve sakatlıklara maruz kalır. Dolayısıyla bir birey mutasyondan ne kadar fazla etkilenirse, yaşama ihtimali de o kadar azalacaktır.

Darwinizm'in ısrarlı savunucularından Harvard Üniversitesi evrim biyoloğu Ernst Mayr, bu konuda şu yorumu yapar:

> Mutasyonlar sonucunda genetik canavarların oluşması gerçekten de gözlemlenen bir olgudur, fakat bunlar o kadar garibe canlılardır ki, ancak "umulmayan canavarlar" olarak tanımlanabilirler. O denli dengesizleşmişlerdir ki, dengeleyici seleksiyon mekanizması yoluyla elenmekten kurtulmak için hiçbir imkanları yoktur... Gerçekte bir mutasyon fenotipi ne kadar çok etkilerse, onun (doğal ortama olan) uygunluğunu o kadar azaltır. Bu tip radikal bir mutasyonun, farklı bir adaptasyon sağlayacak yeni bir fenotip oluşturacağına inanmak, bir mucizeye inanmak demektir... Bu "umulmayan canavara" çiftleşeceği uygun bir eş bulmak ve bunların, popülasyonun normal bireylerinden türeyici bir biçimde izole edilmeleri de, bence asla aşılamayacak zorluklardır.[37]

Mutasyonların evrimsel bir gelişme sağlamadığı açıktır ve bu gerçek sıçramalı evrim teorisini çıkmaza sürüklemektedir. Mutasyon bir tahrip mekanizması olduğuna göre, sıçramalı evrim savunucularının sözünü ettikleri makromutasyonlar, canlılar üzerinde "makro" düzeyde tahribatlar oluşturacaktır. Kimi evrimciler, DNA'daki "düzenleyici genler" (regulatory genes) üzerinde oluşan mutasyonlara umut bağlamaktadırlar. Ama diğer mutasyonlar için geçerli olan tahrip edici özellik, bu mutasyonlar için de geçerlidir. Sorun, mutasyonun rastgele bir değişim olması sorunudur. Genetik bilgi gibi kompleks bir yapı üzerindeki her türlü rastgele değişim, zararlı sonuçlar verir.

Genetikçi Lane Lester ve popülasyon genetikçisi Raymond Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change* (Biyolojik Değişimin Doğal Sınırları) adlı kitaplarında söz konusu mutasyon çıkmazını şöyle anlatırlar:

> Sonuçta dönüp-dolaşıp gelinen temel nokta, herhangi bir evrim modelinde, her türlü genetik varyasyonun mutlak kökeninin mutasyon oluşudur. Bazıları, küçük mutasyonların birikmesi düşüncesinin sonuçlarından rahatsız olmakta ve evrimsel yeniliklerin kökenini açıklamak için makromutasyonlara yönelmektedir. Goldschmidt'in umulan canavarları gerçekten de geri dönmüştür. Ancak makromutasyonlar tarafından etkilenen popülasyonlar, gerçekte yaşam mücadelesinde yenik düşen popülasyonlar haline gelmektedir. Makro mutasyonların, komplekslik artışı sağlamasının (genetik bilgiyi geliştirmesinin) ise izi bile yoktur. Eğer yapısal gen mutasyonları (küçük mutasyonlar) gerekli değişimleri oluşturmakta yetersiz kalıyorlar ise, düzenleyici genler üzerindeki mutasyonlar daha da işe yaramaz olacaktır, çünkü adaptasyon sağlamayan ve hatta yıkıcı etkiler oluşturacaktır... Bir nokta son derece açıktır: Mutasyonların, ister büyük isterse küçük olsunlar, sınırsız bir biyolojik değişim oluşturabilecekleri tezi, bir olgudan çok bir inanç olarak kalmaya devam etmektedir.[38]

Gözlem ve deneyler, mutasyonların genetik bilgiyi geliştirmediğini ve canlıları tahrip ettiğini gösterirken, sıçramalı evrim savunucularının mutasyonlardan büyük "başarılar" beklemeleri, açık bir tutarsızlıktır.

Dar Popülasyonlar Yanılgısı

Sıçramalı evrim savunucularının vurgu yaptıkları ikinci kavram, "dar popülasyonlar" kavramıdır. Buna göre, yeni bir türün oluşumunun, ancak sayıca son derece az hayvanı ya da bitkiyi barındıran topluluklarda gerçekleştiğini ifade ederler. Bu iddiaya göre, çok sayıda hayvanı barındıran popülasyonlar, evrimsel bir gelişme göstermezler ve "stasis" (durağanlık) halini korurlar. Ancak bu popülasyonlardan bazen küçük gruplar ayrılır ve bu "izole" gruplar sadece kendi içlerinde çiftleşir. (Bunun çoğu zaman coğrafi şartlardan kaynaklandığı varsayılır.) Kendi içlerinde çiftleşen bu küçük gruplarda ise makromutasyonların etkili olduğu ve çok hızlı bir "türleşme" yaşandığı iddia edilir.

Acaba sıçramalı evrim savunucuları neden dar popülasyonlar kavramı üzerinde durmaktadırlar? Sorunun cevabı açıktır: Amaçları, fosil kayıtlarındaki ara form yokluğuna bir "açıklama" getirmeye çalışmaktır. "Evrimsel

değişiklikler çok dar popülasyonlarda ve çok hızlı gelişti ve dolayısıyla geriye yeterince fosil izi kalmadı" şeklindeki anlatımlarını bu nedenle ısrarla vurgularlar.

Oysa son yıllarda yapılan bilimsel deney ve gözlemler, dar popülasyonların genetik yönden evrim teorisi için avantajlı değil, dezavantajlı olduğunu ortaya koymaktadır. Dar popülasyonlar, yeni bir tür oluşumuna yol açacak şekilde gelişmek bir yana, aksine ciddi genetik bozukluklar ortaya çıkarmaktadır. Bunun nedeni, dar popülasyonlarda, bireylerin sürekli dar bir genetik havuz içinde çiftleşmeleridir. Bu yüzden normalde "heterozigot" olan bireyler giderek "homozigot" haline gelmektedir. Bunun sonucunda da, normalde çekinik (resesif) olan bozuk genler, baskın (dominant) hale gelmekte ve böylece popülasyonda giderek daha fazla genetik bozukluk ve hastalık ortaya çıkmaktadır.[39]

Bu konuyu incelemek için, tavuklar üzerinde 35 yıl süren bir gözlem yapılmıştır. Gözlemlerde, dar bir popülasyon içinde tutulan tavukların giderek genetik yönden zayıf hale geldiği belirlenmiştir. Tavukların yumurta üretimi %100'den %80'e düşmüş, üreme oranı da %93'ten %74'e inmiştir. Ancak insanların bilinçli müdahalesiyle, yani başka bölgelerden getirilen tavukların popülasyona karıştırılmasıyla, bu genetik gerileme durmuş ve tavuklar normalleşme eğilimine girmiştir.[40]

Bu ve benzeri bulgular, sıçramalı evrim savunucularının sığındıkları "dar popülasyonlar evrimsel gelişmelerin kaynağıdır" şeklindeki iddianın bilimsel bir geçerliliği olmadığını açıkça göstermektedir. James W. Valentine ve Douglas H. Erwin, sıçramalı evrim mekanizmalarıyla yeni bir türün oluşmasının imkansızlığını şu sözlerle ifade etmişlerdir:

Gereken değişiklik hızı, ya birkaç büyük adım veya çok sayıda ve aşırı derecede hızlı küçük adımlar anlamına gelir. Büyük adımlar, sıçramalarla eşdeğerdir ve uygunluk bariyerleri problemini beraberinde getirir. Küçük adımlar sayısız olmalıdır ve mikroevrim başlığı altında tartışılan problemleri beraberinde getirir. Stasis süreleri, tüm soyun, fosil kayıtlarında bulunması ihtimalini ortaya çıkarmaktadır ama burada tekrar yinelemek gerekirse, gerçek olduğunu varsaydığımız ara formlardan hiçbirini bulamadık. Son olarak, içinden başarılı soyun seçildiği havuzu oluşturmak için üretilmesi gereken oldukça fazla sayıda tür, hiçbir yerde bulunamamıştır. Sonuç olarak, türlerin seçiminin, daha üst biyolojik kategorilerin kökenine dair genel bir çözüm oluşturma ihtimali yüksek değildir. Aynı zamanda türler seviyesindeki evrimsel değişimleri açıklamak için çelişen teorilerin hiçbiri, -yani kalıtımsal aşamalı evrim veya sıçramalı evrim-, yeni vücut planlarının kökeni problemine uygulanabilir gözükmemektedir.[41]

Sıçramalı Evrim, Evrimciler İçin Büyük Bir Hayal Kırıklığıdır

Sıçramalı evrimin hayali mekanizması, bugün bilimsel olarak tam anlamıyla çürütülmüştür. Canlıların söz konusu metodlarla evrimleşemeyeceği ispatlanmıştır. New York State Üniversitesi'nden Jeffrey S. Levinton'ın da belirttiği gibi, türlerin söz konusu oluşumu, eğer fosil kayıtlarında açıkça görülemiyorsa, teorinin test edilebilme imkanı yoktur. Levinton, buradan yola çıkarak şu sonuca varmıştır: "Kanıtların tamamı bunu (sıçramalı evrimi), takip etmeye değmeyecek bir teori haline getirmektedir."[42]

Elbette bu doğrudur. Teorinin temellerini oluşturan iddiası, bilimsel olarak yalanlanmıştır. Ama asıl önemli olan, teorisyenlerin yola çıktıkları fosil kayıtlarının sıçramalı evrime hiçbir delil kazandırmadığı, aksine teoriyi çürüttüğü gerçeğidir. Sıçramalı evrimin iddia ettiği, milyonlarca yıl süren "denge" durumundaki canlıların fosilleri, fosil kayıtlarında milyonlarcadır. Ama her nedense, yine teoriye göre binlerce yıl sürmesi gereken evrimleşmenin izinden eser yoktur. Fosil kayıtları, evrim geçirmesi beklenen sayısız canlının tek bir örneğini bile vermemektedir. Sıçramalı evrimin, herhangi bir şekilde işlediğini gösteren tek bir delil bulunmamaktadır. Evrimciler, büyük bir çaresizlik eseri olarak, Yaratılış gerçeğinin en büyük delillerinden bir tanesini alıp bunu evrime dayanak noktası yapmaya çalışmaktadırlar. Bu gerçek, içine düştükleri vahim durumu açıkça belgelemektedir.

Böylesine tutarsız bir teori, nasıl popüler hale gelmiştir? Şu bir gerçektir ki, sıçramalı evrim savunucularının neredeyse hepsi fosil bilimcidir. Dolayısıyla bu paleontologlar, fosil kayıtlarının Darwinist teoriyi yalanladığını açıkça görmektedirler. Adeta bir panik yaşamakta ve teoriyi her ne pahasına olursa olsun ayakta tutmaya çalışmaktadırlar.

Öte yandan genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını görmekte ve bu nedenle de ısrarla Darwinist kademeli evrim modelini savunmaktadırlar. Oxford Üniversitesi zoologu Richard Dawkins, sıçramalı evrim modelini savunanları şiddetle eleştirmekte ve onları "evrim teorisinin inandırıcılığını ortadan kaldırmakla" suçlamaktadır.

İki taraf arasındaki bu sonuçsuz diyaloğun ortaya koyduğu asıl sonuç ise, evrim teorisinin içine düştüğü bilimsel krizdir. Ortada hiçbir deney, gözlem ya da paleontolojik bulgu ile uyuşturulamayan hayali bir "evrim" efsanesi vardır. Ortaya atılan hiçbir iddia test edilememektedir. Her evrimci teorisyen, bu efsaneye kendi uzmanlık alanına göre bir dayanak bulmaya çalışmakta, ancak diğer bir bilim dalının bulguları ile çatışmaya girmektedir. Bu karmaşa, kimi zaman "bilim bu tür akademik tartışmalarla ilerler" gibi yüzeysel yorumlarla geçiştirilmeye çalışılmaktadır. Oysa sorun, bu tartışmaların, doğru bir bilimsel teoriyi geliştirmek adına yapılan fikir jimnastikleri değil, yanlış bir teoriyi inatla savunmak adına yapılan dogmatik spekülasyonlardan ibaret olmasıdır.

Sıçramalı evrim teorisyenlerinin istemeden ve farkında olmadan ortaya koydukları gerçek ise, fosil kayıtlarının hiçbir şekilde evrim kavramıyla uyuşmadığını göstermeleri ve kayıtlardaki en önemli gerçeklerden biri olan stasisi görülür hale getirmeleridir. Gould bunu şu sözlerle ifade etmiştir:

> … kaçınılmaz olarak evrimin yokluğu anlamına gelen stasis, bir konu değilmiş gibi muamele gördü. Oysa tüm paleontolojik olguların en yaygın olanının ilgi veya dikkat gösterilemeyecek bir konu olarak tanımlanması ne kadar da garip![43]

Artık Darwinistlerin tümü, görmek istemedikleri, bile bile arka plana attıkları, bir veri olarak bile kabul etmedikleri fosil kayıtlarındaki stasis gerçeğini, kabul etmek zorunda kalmışlardır. Fosil kayıtlarında evrim geçirmekte olan canlıların belgelenmeyişi, yani kayıtlarda ara geçiş formlarının bulunmaması ise, stasis üzerine yapılan tüm spekülasyonları ortadan kaldırmış ve bunun açıkça Yaratılış gerçeğinin en önemli delili olduğunu ortaya koymuştur. Sıçramalı evrim, hem ileri sürdüğü mekanizmalar, hem de delil olarak göstermeye çalıştığı fosil kayıtları tarafından çürütülmüş durumdadır.

EVRİMCİLERİN
ARA GEÇİŞ FORMU ÇIKMAZI

Evrimciler, canlıların birbirinden kademe kademe evrimleşerek türediği iddialarını doğrulayabilmek için fosil kalıntılarına başvururlar. Ancak bugün fosil kayıtlarının %99'u ortaya çıkarılmış olmasına rağmen evrim iddiasına destek olarak öne sürebildikleri tek bir delil bile yoktur. Bu nedenle teorilerine delil oluşturabilmek için kimi evrimciler kendileri fosil üretmeye çalışmış, sonradan bunların sahtekarlık veya çarpıtma ürünü olduğu anlaşılmıştır. Günümüzde yeryüzü katmanlarındaki fosiller, canlıların ilk yaratıldıklarından beri kusursuzca var olduklarını doğrulamaktadır. Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, bu gerçeği yıllar önce şu şekilde kabul etmiştir:

> Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.[44]

Harvard Üniversitesi'nden paleontolog Niles Eldredge ise, Darwin'in "Fosil kayıtları yetersiz, ara formları o yüzden bulamıyoruz" iddiasının geçerli olmadığını şöyle açıklamaktadır:

> Tüm deliller, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucun doğru olduğunu göstermektedir: (Fosil kayıtlarında) gördüğümüz boşluklar, hayatın tarihindeki gerçek olayları yansıtmaktadır, bunlar yetersiz bir fosil birikiminin sonucu değildir.[45]

Çoğu insan, fosil kayıtlarından söz edildiğinde, bu kayıtlarla Darwin'in teorisi arasında olumlu bir bağlantı olduğu şeklinde yanlış bir izlenime kapılmaktadır. Bu yanılgıdan Science dergisindeki bir makalede şöyle bahsedilir:

> Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, *ne yazık ki, fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi bir yanlış fikre kapılmıştır.* Bu büyük olasılıkla ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.[46]

Amerikalı paleontolog S. M. Stanley de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu bu gerçeğin bilim dünyasına hakim olan Darwinist dogma tarafından nasıl göz ardı edildiğini ve ettirildiğini şöyle anlatır:

> Bilinen fosil kayıtları kademeli evrimle uyumlu değildir ve hiçbir zaman da uyumlu olmamıştır. İlgi çekici olan, birtakım tarihsel koşullar aracılığıyla, bu konudaki muhalefetin gizlenmiş oluşudur... Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir... ama onların bu düşüncesi susturulmuştur.[47]

KAMBRİYEN DÖNEMİ FOSİLLERİ ve TÜRLERİN YARATILIŞI

Kompleks canlıların fosillerine rastlanan en eski yeryüzü katmanı, yaşı 543 ila 490 milyon yıl olarak hesaplanan Kambriyen tabakadır. Kambriyen devirden daha eski tabakalarda, tek hücreli canlılar dışında hiçbir canlının fosiline rastlanmaz. Kambriyen devirde ise, birbirinden son derece farklı canlı türleri aniden ortaya çıkar. Deniz anaları, deniz yıldızları, trilobitler, salyangozlar, deniz laleleri, balıklar gibi otuzu aşkın canlı türü bir anda belirir.

Üstelik aniden ortaya çıkan bu canlılar, evrim teorisinin varsayımlarının tam aksine, basit değil son derece kompleks vücut yapılarına sahiptirler.

Evrim teorisinin yanılgılarına göre, canlı türlerinin daha ilkel başka canlılardan evrimleşmiş olmaları gerekir. Oysa Kambriyen dönemi canlılarının öncesinde, başka hiçbir kompleks canlı yoktur. Kambriyen devri canlıları, hiçbir ataları olmadan, bir anda var olmuşlardır.

Evrim teorisinin yaşayan en ünlü savunucusu olan İngiliz zoolog Richard Dawkins bu konuda şu itirafı yapar:

> Kambriyen devri canlıları, sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibidirler.[48]

Bu durum, evrim teorisini kesinlikle geçersiz kılmaktadır. Çünkü Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında şöyle yazmıştır:

> Eğer aynı sınıfa ait çok sayıdaki tür gerçekten yaşama bir anda ve birlikte başlamışsa, bu, doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorime öldürücü bir darbe olurdu.[49]

Darwin'in korktuğu bu öldürücü darbe, fosil kayıtlarının henüz başlangıcında Kambriyen devirden gelmiştir.

Kambriyen devirden sonraki fosil katmanlarında da canlı türleri hep bir anda ve eksiksiz yapılarıyla belirir. Balıklar, amfibiyenler, sürüngenler, kuşlar ve memeliler gibi temel canlı grupları ve bunların içindeki yüz binlerce farklı tür canlı, yeryüzünde hep bir anda ve eksiksiz biçimde ortaya çıkmıştır. Bu grupların arasında evrimcilerin hayal ettikleri ara geçiş formlarından tek bir tane bile yoktur.

Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu bu gerçek, ne işlevsel ne de şekilsel olarak canlıların basitten komplekse doğru bir evrim geçirmediğini, canlı türlerini Allah'ın yarattığını ispatlamaktadır. Evrimci paleontolog Mark Czarnecki, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Teoriyi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar... Ve bu beklenmedik durum, türlerin Allah tarafından yaratıldığını savunan yaratılışçı görüşü desteklemektedir.[50]

BİR KISIM MEDYANIN "KAYIP HALKA BULUNDU" MANŞETLERİ BİLİM DIŞI BİR ALDATMACADIR

Bir fosil bulgusunu haber veren bir gazetenin, manşetten "kayıp halka"nın bulunduğu gibi bir duyuru yaptığını mı gördünüz? O halde okumakta olduğunuz haberin, hiçbir bilimsel değer taşımadığına hemen o anda kanaat getirebilirsiniz. Ciddi bilim adamları "kayıp halka" fikrinin ve fosillere dayalı evrimsel hikaye anlatımının bilim dışı olduğunu on yıllar önce kabul etmiş ve bunun kullanımını terk etmişlerdir.

Dünyanın en ünlü bilim dergilerinden *Nature*'ın editörü ve aynı zamanda bir paleontolog olan Henry Gee, 1999 basımı *In Search of Deep Time* (Geçmiş Zamanların Arayışında) başlıklı kitabında bu gerçek hakkında şunları yazar:

> Gazeteciler ve manşet yazarlarının, ataları bulma arayışları ve kayıp bağların keşfiyle ilgili olarak dört bir yanda sürdürdükleri gevezelikle karşılaştığımızda şunu öğrenmek şaşırtıcı gelebilir: Birçok profesyonel paleontolog, canlılığın tarihini senaryo ve hikayelere dayanarak incelememektedirler ve *evrimsel tarihin hikaye anlatım şeklini, bilimdışı olması yüzünden* otuz seneden fazla bir süre önce terk etmişlerdir.[51]

Israrla sürdürülen kayıp halka haberlerinin amacı, türlerin başka türlerden evrimleştiği varsayımının doğrulanmasının bir 'keşif meselesi' olduğu izlenimini vermektir. Ne var ki bir asırdan fazla süredir yapılan kazılar, türler arasında geçiş formları bulunacağı şeklindeki beklentiyi sonuçsuz bırakmıştır. Önde gelen paleontologlardan A. S. Romer, bu gerçeği kabul ederek, daha 1963 yılında şunları söylemiştir:

> Bağlantılar, tam da [türler arasında geçiş gösterebilmek için] onlara en hararetli bir şekilde ihtiyaç duyduğumuz noktalarda bile kayıptırlar ve birçok bağlantının kayıp olmayı sürdürmesi kuvvetle muhtemeldir.[52]

Paleontologlar "kayıp halkaları" hala "kayıp listesinde" tutmaktadırlar. İtirafları da bazı medya kuruluşlarının oluşturmaya çalıştığı izlenimin tam tersi yöndedir. Örneğin ABD'nin en önde gelen paleontologları arasında yer alan Harvard Üniversitesi'nden Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Ian Tattersall'un şu sözleri, medyadaki ümitvar beklenti havasından tümüyle yoksundur:

> Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur.[53]

Özetle, kayıp halka, bir keşif meselesi değil, paleontologlar için çoktan geçerliliğini yitirmiş bir fikirdir ve bilimsel incelemenin konusu olamaz. O halde neden ısrarla bu bilimdışı efsanenin propagandası yapılmaktadır?

Bu soruya verilecek cevap, evrim teorisinin temsil ettiği dünya görüşüyle ilgilidir. Darwin'in evrim teorisi, 19. yüzyılda ortaya atıldığından beri, materyalistlerin ve ateistlerin var güçleriyle tutunup ayakta tutmaya çalıştıkları bir teoridir. Çünkü bu teori, tamamen hayali bir senaryoya dayanıyor olmasına rağmen, materyalistlere sözde bilimsel bir var oluş hikayesi sunmuştur.

Evrimci düşünür Mary Midgley, bu gerçeği **"Evrim teorisi, bizim var oluş hikayemizdir… Bizlere buraya nasıl geldiğimizi söyler ve bizler bize ne olduğumuzu söylemesini umarız"** diyerek ifade etmiştir. [54]

Darwinist biyolog Edward O. Wilson, yazarı olduğu biyoloji ders kitabı *Life on Earth (Yeryüzünde Yaşam)*'ın sonunda, kitapta ortaya koyduğu evrimci iddialar için şu itirafı yapmaktadır:

Her nesil kendi var oluş hikayesine ihtiyaç duyar ve bunlar da bizimkiler. [55]

İşte ‘kayıp halka' propagandası, Midgley ve Wilson'ın işaret ettiği evrimci var oluş masalının, toplumda yaşatılması için devam ettirilen bir aldatmacadır. Evrim propagandası, materyalistler açısından dünya görüşlerini ayakta tutma çabalarının bir numaralı aracıdır. Kayıp halka kavramı da Darwin'in teorisinin vadettiği hayali ortak atalar fikri açısından kilit bir kavramdır. Dolayısıyla evrimciler bu kavramı ne kadar gündemde tutabilirlerse, materyalist inançlarına o kadar çok destek sağlayacaklarını ummaktadırlar. Kayıp halka manşetleri vasıtasıyla, Darwinizm'in çöküşünün gizlenmeye çalışılmasının sebebi de budur.

Evrimci medyanın tüm çabasına rağmen, kayıp halka manşetleriyle duyurulan fosiller, ne bir kayıp halkadır ne de bunların Darwin'in teorisini doğrular bir yönü vardır. Bu haberler, soyu tükenmiş türlere ait yeni fosiller üzerinde yapılan bilim dışı spekülasyonlardan ibarettir. Bu bilim dışı propaganda şu gerçeği değiştiremeyecektir: Bizzat evrimci bilim adamları kayıp halka fikrinin hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, fosil kayıtlarında geçiş formlarından eser bulunmadığını itiraf etmektedirler. Fosil kayıtlarının gösterdiği gerçek evrimin hiçbir şekilde yaşanmadığıdır.

Yaratılış Atlası serisinin 3. cildi olan bu kitabın ilerleyen sayfalarında –önceki 2 ciltte de olduğu gibi- on milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıldır hiçbir değişim geçirmemiş canlıların fosillerini ve bunların günümüzdeki örneklerini göreceksiniz. Bugün sayısız örneği bulunmuş olan bu "yaşayan fosiller"in evrimci yayın organlarında pek duyurulmamasının, bunun yerine hayali "kayıp halka" haberlerine başvurulmasının son derece ön yargılı bir propagandanın ürünü olduğuna şahit olacaksınız. Bilimsel gelişmeleri duyurmak adı altında çeşitli sahtekarlıkların, gerçek dışı iddiaların gündemde tutulmasının materyalist zihniyetin bir ürünü olduğu gerçeğiyle karşılaşacaksınız.

Aynı zamanda milyonlarca yıldır mükemmel ve kompleks özellikleriyle, tam ve noksansız olarak varlıklarını sürdüren canlıların, Yaratılış gerçeğinin açık birer kanıtı olduğunu da hiçbir şüpheye yer vermeyecek, kesin bir kanaat oluşturacak şekilde okuyacaksınız.

DARWIN'İN, MANTIK VE BİLİM DIŞI FORMÜLÜ

Evrim teorisi söz konusu olduğunda pek çok kişi, bunun, bilimsel bir mesele olduğunu ve bilim adamları kadar bilgi sahibi olmayanların Darwinizm'i anlamalarının imkansız, üzerinde tartışmalarının da yersiz olduğunu zanneder. Nitekim Darwinistler de bu yanlış düşünceyi teşvik etmek için, Latince kelimeler ve halkın geneli tarafından bilinmeyen bilimsel terimler kullanır, karmaşık anlatımlar yapar, sık sık demagojiye başvurur ve içi boş sloganlar kullanarak bilimsel bir konudan bahsediyorlarmış izlenimi uyandırırlar.

Oysa Darwinizm'in temel iddiası tamamen bilim dışıdır ve bu iddiadaki mantık sefaleti, ilkokul çağındaki çocukların dahi anlayabileceği kadar açıktır. Sözde ilkel dünya ortamında, çamurlu bir su birikintisinin içinde, nasıl olduğu asla açıklanamayan bir şekilde ilk hücre meydana gelmiş, daha sonra tesadüfler bu hücreden hayvanları, bitkileri, insanları ve medeniyetleri meydana getirmiştir. Yani tüm insanlık ve medeniyet, bütün bitki ve hayvan alemi, sözde, bol miktarda çamur, uzun zaman ve bol bol tesadüfün eseridir.

Açıkça bir mantık çöküntüsü içinde olan Darwinistlere göre, her biri şuursuz olan bu maddeler, akıl ve vicdan sahibi, düşünen, seven, merhamet eden, muhakeme yeteneğine sahip, tablolar ve heykeller yapan, senfoniler besteleyen, romanlar yazan, gökdelenler inşa eden, atom reaktörleri kuran, hastalıkların sebebini bulan ve şifaya vesile olacak ilaçlar üreten, siyaseti yönlendiren insanları meydana getirmiştir. Yeterince zaman geçince, çamurlu suyun içinden tesadüfler sonucunda, aslanlar, kaplanlar, tavşanlar, geyikler, filler, kediler, köpekler, kelebekler, sinekler, timsahlar, balıklar, kuşlar çıkmıştır. Yine aynı çamurdan, birbirinden farklı koku ve lezzetleriyle çeşit çeşit meyveler ve sebzeler, portakallar, çilekler, muzlar, elmalar, üzümler, domatesler, biberler; eşsiz görünümleriyle çiçekler ve diğer bitkiler çıkmıştır.

Kısaca, Charles Darwin'den bugüne sayısız evrimci makalede, kitapta, filmde, gazete haberlerinde, dergi yazılarında, televizyon programlarında anlatılan masal, bataklığın içinden tesadüfen ortaya çıkan canlılığın senaryosundan ibarettir. Yani, siz bir Darwiniste "Bu medeniyet nasıl oluştu?", "Bu kadar farklı canlı türü nasıl meydana geldi?" , "İnsan nasıl var oldu?" gibi sorular yönelttiğinizde, size vereceği cevabın özü şudur: Tesadüfler, bir bataklığın içinden tüm bu sayılanları, zaman içinde meydana getirdi.

Kuşkusuz böyle bir hikayeye inanabilmek için ya akıl zayıflığı içinde olmak ya da kavrama ve düşünme yeteneğinden tamamen yoksun olmak gerekir. Ama asıl şaşırtıcı olan, böylesine akıl ve mantık dışı bir teorinin yıllar boyunca destek görmesi, bilimsellik kılıfı altına gizlenerek sürekli telkin edilmesidir.

Darwinizm'in Yalanları Deşifre Olmuştur

19. yüzyılın ilkel koşulları altında ortaya atılan evrim teorisinin, gelişen bilim ve teknolojinin bulgularıyla geçersizliği ispatlanmış, Darwin'in iddialarının hiçbir gerçekliği olmadığı görülmüştür. Evrim sürecinin mekanizmaları olarak öne sürülen doğal seleksiyon ve mutasyonların, Darwinistlerin ön gördüğü gibi bir etkisi olmadığı, yani yeni canlı türleri meydana getirmelerinin imkansız olduğu anlaşılmıştır.

Darwinizm'e asıl darbeyi vuran ise fosil bulguları oldu. Darwin'in iddiasına göre, bütün farklı canlı türleri sözde tek bir ilkel atadan meydana gelmişti. Bu iddianın ispatlanabilmesi içinse, canlı tarihinin önemli bir belgesi olan fosil kayıtlarında, bu sözde ilkel atayı ve bu hayali atadan türlerin nasıl geliştiğini gösteren izler olmalıydı. Örneğin, eğer tüm memeliler evrimcilerin iddia ettiği gibi sürüngenlerden türemişlerse, mutlaka yarı sürüngen yarı memeli bir canlıya ait fosilin bulunması gerekiyordu. Yapılan araştırmalarda, pek çok canlı türüne ait, milyonlarca fosil elde

edildi. Ancak canlı türleri arasında geçiş olduğunu gösteren bir tane dahi fosil bulunamadı. Bulunan tüm fosiller, canlıların sahip oldukları tüm özelliklerle eksiksiz olarak bir anda ortaya çıktıklarını, yani yaratıldıklarını göstermekteydi.

Bu gerçek karşısında evrimciler, çeşitli yalanlara başvurdular. Paleontolojinin yüz karası olarak kabul edilen fosil sahtekarlıkları yaptılar. Soyu tükenmiş bazı canlılara ait fosiller üzerinde oynamalar yaparak, çeşitli senaryolar öne sürerek insanları aldatmaya çalıştılar.

Bu senaryoların en ünlülerinden biri "atın evrimi" hikayesidir. Hindistan, Güney Amerika, Kuzey Amerika ve Avrupa'da değişik zamanlarda yaşamış, farklı tür canlılara ait fosiller evrimcilerin hayal güçleri doğrultusunda küçükten büyüğe doğru dizilerek gerçek dışı bir şema oluşturulmuştur. Değişik araştırmacıların öne sürdükleri, 20'den fazla değişik atın evrimi şeması vardır.

Hepsi de birbirinden farklı olan bu soy ağaçları hakkında evrimciler arasında da görüş birliği yoktur. Bu sıralamalardaki tek ortak nokta, 55 milyon yıl önceki Eosen döneminde (54 – 37 milyon yıl) yaşamış *Eohippus (Hyracotherium)* adlı köpek benzeri bir canlının atın ilk atası olduğuna inanılmasıdır. Oysa atın milyonlarca yıl önce yok olmuş atası olarak sunulan *Eohippus*, halen Afrika'da yaşayan ve atla hiçbir ilgisi ve benzerliği olmayan *Hyrax* isimli hayvanın hemen hemen aynısıdır.[56]

Üstelik, *Eohippus* ile aynı katmanda, günümüzde yaşayan at cinslerinin de *(Equus nevadensis ve Equus occidentalis)* fosillerinin bulunduğu tespit edilmiştir.[57] Bu, günümüzdeki at ile onun sözde atasının aynı zamanda yaşadığını göstermektedir ki, atın evrimi denen sürecin hiçbir zaman yaşanmadığının kanıtıdır.

Evrimciler tarafından ortaya atılan "at serisinin" uğradığı akıbet, kuşların, balıkların, sürüngenlerin ve memelilerin, kısaca tüm canlı türlerinin, hayali ortak ataları ve sözde evrimsel soy ağaçları için de geçerlidir. Bugüne kadar, herhangi bir canlı türünün atası olarak gösterilen fosillerin tamamının, ya soyu tükenmiş bir canlıya ait olduğu anlaşılmış ya da evrimcilerin fosil üzerinde oynama yaptıkları ortaya çıkmıştır.

Şeytanın Oyunu Bozulmuştur

Darwinizm, dünya tarihinin en kapsamlı ve en hayret verici aldatmacası olarak tarihe geçmiştir. Milyarlarca insanın adeta hipnoza girmiş gibi bu aldatmacaya kapılmış olması, tüm mantık dışı iddialarına rağmen Darwinizm'den etkilenmesi ise aslında mucizevi bir durumdur. Bugüne kadar evrim teorisine dünya genelinde verilen destek ve bu masalın böylesine kabul görmesi, şeytanın insanlığa bir oyunudur. Şeytan, büyük bir kitleyi Darwinizm'i öne sürerek yönlendirmektedir.

Çok yakın tarihe kadar, kimse şeytanın bu oyununu bozmaya, insanlara gerçeği göstermeye cesaret edememiştir. Ancak içinde bulunduğumuz yüzyılda şeytanın bu oyunu, artık tamamen bozulmuştur. Bu aldatmacanın cevabı çok detaylı olarak anlatılmış, toplumlar bu konuda tam anlamıyla bilinçlenmiştir. Allah'ın izniyle, Darwinizm'in çöküşü durdurulması mümkün olmayan bir noktaya gelmiştir. Nitekim, Darwinist dünya imparatorluğunda yaşanan paniğin asıl sebebi de budur.

Bu kitapta bir bölümüne yer verdiğimiz fosiller Darwinist-materyalist ideolojiye karşı indirilen ağır bir bilimsel darbenin göstergesidir. Bu kitap ve Yaratılış Atlası gibi eserler Darwinistler tarafından özenle saklanan fosilleri ortaya çıkarmış, tüm insanlara canlıların evrim geçirmediğini göstermiştir. Bu kitapta yer alan fosillerin her biri "canlıların evrim geçirmediğini" ilan etmektedir. Burada sadece belirli sayıda örneğine yer verdiğimiz 350 milyondan fazla fosil, evrimsel sürecin bir hayal, bir masaldan ibaret olduğunu ispatlayan somut birer bulgudur. Yüz milyonlarca fosil; canlıların hiç değişmediklerini, ara aşamalardan geçmediklerini, mevcut tüm uzuvlarıyla bir anda var olduklarını göstermektedir. Yaratılışı gösteren yüzmilyonlarca fosile karşılık ise “tek bir tane bile ara form fosili yoktur”. Bunun anlamı ise açıktır: Evrim yoktur, Yaratılış bilimsel bir gerçektir. Darwinistlerin bu gerçek karşısında sunabilecekleri hiçbir delilleri, savunabilecekleri hiçbir açıklamaları bulunmamaktadır. İşte bu nedenle fosiller, Darwinizm'e fikren öldürücü darbeyi indirmiştir.

SONUÇ

Acaba Darwin *Türlerin Kökeni*'nde, yaşayan fosillerden, neden büyük sıkıntı sebebi olarak bahsetmiştir? Neden evrimci bilim adamları, bu fosiller karşısında aşamalı evrim iddialarından vazgeçip yeni bir evrim teorisi üretme ihtiyacı duymuşlardır? Neden Coelacanth'ın canlı örneğinin bulunması, büyük bir hayal kırıklığı yaratmış, ona bel bağlayan evrimcileri büyük bir sessizliğe sevk etmiştir? Yaşayan fosiller gerçeği karşısında tüm Darwinistleri yıkıma uğratan nedir?

Bu, yaşayan fosillerin Yaratılış gerçeğini ilan etmesidir.

Darwinistlerin duydukları hayal kırıklığı ise, teorilerine olan ideolojik bağlılıkları sebebiyledir. Teorinin çürütülmüş olduğunu gördükleri, Yaratılış gerçeğinin ispat edildiğini bildikleri halde tüm bunları anlamazlıktan gelmeleri, hatta durumu örtbas etmek için aldatma yöntemlerine başvurmaları bunun en büyük delillerindendir. Yaşayan fosiller gerçeği karşısında Yaratılış gerçeğini kabul etmek yerine, akla ve mantığa uymayan, bilimsel olarak ise hiçbir delil içermeyen teorilere başvurmaları da bir diğer büyük şüphedir. Yaşayan fosil örneklerini gizlemeye çalışmaları, el yapımı sahte fosilleri, ara geçiş formu olarak ön plana çıkartırken, milyonlarca yaşayan fosil örneğini ortadan kaldırma çabaları, korkularının açık göstergesidir. Müzelerde sayısız sahte fosili sergiler ve *Coelacanth* gibi son derece kompleks canlıları ara geçiş örneği olarak lanse etmeye çalışırken, yaşayan fosilleri müze depolarında saklamaları düşündürücüdür. Acaba teori delillendirilemediğinde, delilleri teoriye uyarlamaya çalışmak ne kadar bilimseldir? Evrimciler, iddialarının lehinde hiçbir delil olmamasına rağmen acaba hangi gerekçe ile bunu ispatlı ve bilimsel bir gerçek olarak öne sürmektedirler? Acaba neden keşfettikleri bilimsel delillere sahip çıkmak yerine bunlardan dolayı utanç duymaktadırlar? Evrimcileri, aleyhteki tüm verilere rağmen, teorilerinden hiçbir şekilde vazgeçmemeye iten sebep nedir?

Bu sebep, Darwinizm'in batıl bir din, bir inanç sistemi olmasıdır. Asla reddedilemez bir dogma olmasıdır. Maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve maddenin dışında hiçbir şey olmadığını savunan materyalist felsefenin bir dayanağı olmasıdır. İşte bu yüzden, teori her geçen gün sayısız delil ile çürütülmesine rağmen, ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Ama artık bu çabaların etkisi sona ermiştir. Darwinizm'in ve Darwinistlerin aldatma yöntemleri artık sonuçsuzdur. Evrimi çürüten deliller her geçen gün artmaktadır. Her geçen gün evrimcileri hayal kırıklığına uğratan, onları yeni aldatıcı açıklamalar üretmeye zorlayan Yaratılış delilleri ortaya çıkmaktadır. Yaşayan fosiller, işte bu yüzden Darwinistleri şaşırtmakta, Darwin için büyük bir sıkıntı sebebi olmakta ve alelacele depolara kaldırılmaktadır. Darwinistler, bu yollarla Allah'ın üstün sanatını gizlemeye çalışmaktadırlar. Oysa Allah, tüm varlıkları yaratan, onların her yaptıklarını bilen, onları her an hakimiyeti altında tutandır. Darwinistler, Allah'a karşı planlar kurarken, Allah kendilerini görmektedir. Onlar, Allah'ın üstün yaratma sanatını gizlemeye çalışırken, Allah onları izlemektedir. Onlar Allah'ın varlığını inkar ederlerken, Allah onların tüm yaptıklarını yazmaktadır. Ve onlar, inansalar da inanmasalar da, isteseler de istemeseler de ahirette mutlaka Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır.

Darwinistlerin fark edemedikleri büyük gerçek işte budur: Allah'a karşı mücadele içinde olanların yaptıkları, mutlaka bozulmaya ve hüsrana uğrayacaktır. Hak ve galip gelecek olan, mutlaka Allah'ın kanunudur.

Yaşayan fosillerin varlığı, Allah'ın, Darwinistlerin tüm düzenlerini ortadan kaldırmak, tüm sahtekarlıklarını ortaya çıkarmak için yarattığı, üstün bir delildir. Darwinistler, hak din ile mücadele ederken, bunun delillerini de Allah'ın yarattığını unutmaktadırlar. Oysa onlar, baştan yenik durumdadırlar. Evrim teorisinin okullarda okutulması, sayısız medya kuruluşu tarafından evrimci iddiaların spekülasyonlarının yapılması, bilim adamlarından taraftarlar toplanması, yalnızca geçici bir durumdur. Allah, **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir..."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle bildirdiği gibi, batıl olan her inancı ortadan kaldıracaktır.

Darwinistler, şu anda bunun paniğine kapılmışlardır. Bu gerçek bu kadar açıkken, Darwinizm'i gerçek zannedenlerin, tüm delillerin Yaratılış gerçeğini gösterdiğini en kısa zamanda görmeye çalışması ve evrim teorisi gibi sahte bir dinin aldatıcı oyununa gelmemeleri gerekmektedir. Dünyayı eşsiz şekilde yaratan Allah'ın, sonsuz bir ahiret yaşamı yaratmaya kadir olduğunu fark etmeleri gerekmektedir. Çünkü insan, yalnızca bu gerçeği fark edip kavradığında kurtuluş bulacaktır. İnsana, tek kurtarıcısı olan Allah'ı inkar etmekten başka bir yol göstermeyen, sürekli yalan ve oyunlarla hayatta kalmaya çalışan evrim teorisi, büyük bir vakit kaybı ve büyük bir hüsrandır. Bu gerçeği ahirette, büyük bir pişmanlık içinde anlamak yerine, dünyada, tüm deliller ortadayken görebilmek, insan için dünyada ve ahirette büyük bir kurtuluş olacaktır.

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur.

Dünya hayatında onlar için bir azap vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur.

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkar edenlerin sonu ise ateştir. (Rad Suresi, 33-35)

Deniz Canlılarından Fosil Örnekleri

Coelacanth

Dönem: Jura

Yaş: 145 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Eichstatt, Almanya

Sardalya

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: ABD

Sardalya balıkları sürü şeklinde yaşayan balıklardır. 54-37 milyon yıllık bu fosilde, birkaç sardalyanın aynı anda, bir arada fosilleştiği görülmektedir. Bu fosil, sardalya balıklarının sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda yaratıldıklarının ve on milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarının delilidir.

Canlının fosili sardalya balığının kafa yapısını, vücudunun altındaki ve üstündeki küçük yüzgeçlerini, iki parçaya ayrılmış kuyruk yapısını çok net bir şekilde göstermektedir. Sardalya balıkları da kâinattaki tüm canlılar gibi üstün güç ve akıl sahibi Rabbimiz'in eseridir.

Deniz Yıldızı

Dönem: Ordovisyen

Yaş: 500 - 440 milyon yıl

Bölge: Fas

Deniz yıldızları genellikle deniz dibinde yaşarlar, 7000 metre derinliğinde yaşayan türleri bulunmaktadır. Yaklaşık yarım milyar yıldır hiç değişmeden soylarını devam ettiren bu canlılar karşısında evrimciler çaresizlik içindedir. Çünkü söz konusu canlılar on milyon değil, yüz milyon değil, iki yüz milyon değil, yaklaşık beş yüz milyon yıldır aynıdırlar. Eğer evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, deniz yıldızları beş yüz milyon yıllık zaman dilimi içinde çoktan başka canlılara dönüşmüş olacak, bu esnada yarı deniz yıldızı yarı başka bir hayvan olan pek çok garip canlının izi, fosil kayıtlarında günümüze kadar gelecekti. Ancak fosil kayıtlarında evrimcilerin bu iddialarının hiçbir delili yoktur.

Resimdeki 500 milyon yıllık deniz yıldızının da ispatladığı gibi, deniz yıldızları hep deniz yıldızı olarak var olmuşlardır, başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya dönüşmemişlerdir.

Ringa

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtlarının her açıdan evrim teorisini açıkça yalanladığı görülmektedir. Resimdeki ringa fosili 54 - 37 milyon yaşındadır. 54 - 37 milyon yıl önce yaşayan ringa balıklarının fizyolojik özellikleriyle günümüzde yaşayan ringa balıkları arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Ringa balığının 54 - 37 milyon yıllık fosili incelendiğinde balığın kafa yapısının, yüzgeçlerinin ve kuyruk yapısının hiç değişmediği açıkça görülmektedir. Ringa fosillerinin gösterdiği gerçek, canlıların evrim geçirmedikleri, hepsini Yüce Allah'ın yarattığıdır.

Zargana

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Eğer Darwinistlerin, canlıların birbirlerinden türedikleri iddiaları doğru olsaydı, iki farklı canlının özelliklerini taşıyan (örneğin yarı zargana yarı ringa, yarı köpek balığı yarı balina, yarı alabalık yarı timsah vs) pek çok fosil örneğine rastlamamız gerekirdi. Ancak böyle bir fosile hiç rastlanmamıştır. Aslında Darwin de, daha teorisini ortaya atarken bu durumun kendisi için ciddi bir açmaz olduğunu görmüştür. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

> *"Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz..." (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Fas

Evrimciler yıllardır bıkmadan usanmadan yeni hayali iddialar ortaya attılar ve her seferinde de bu iddialarını geri almak zorunda kaldılar. Kimi zaman fosilleri saklama yoluna gittiler, kimi zaman hayali rekonstrüksiyonlar yaptılar. Bilimsel dergilerde hayal güçleriyle çizdikleri ara fosilleri kapaktan yayınladılar, ancak kısa bir süre içinde yaptıkları

yeni yayınlarda özür dilemek zorunda kaldılar. Çünkü yer altından çıkarılan fosil kayıtları evrimcilerin iddialarını tek tek yerle bir etti.

Resimde görülen 350 milyon yıllık güneş mercanı yaratıldığı ilk günden günümüze kadar hiç değişmemiştir. Bu fosil de tıpkı diğer milyonlarca fosil gibi Darwinizmin yalnızca sapkın bir ideoloji olduğunu, bilimsellikle hiçbir ilgisinin olmadığını ispatlamaktadır.

Keman Vatozu

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

95 milyon yıl önce yaşayan keman vatozu da, günümüzde yaşayan keman vatozu da, uzun ince kuyruğu, bedeninden çıkan küçük yüzgeçleri, koniyi andıran öne doğru sivrilen kafa yapısı ile tamamen aynıdır.

Bir çok hayvan kendine özgü yapılarıyla, o kadar ayırt edilebilir şekilde fosilleşmiştir ki, fosil kayıtlarını inceleyen bilim adamları evrim teorisinin tarihe gömüldüğünü kabul etmek zorunda kalmışlardır. Allah'ın üstün yaratışının izleri olan fosiller, evrimcilerin yalanlarını her geçen gün daha da güçlü bir şekilde deşifre etmektedir.

> Keman vatozu on milyonlarca yıldır değişmeden kalan canlılara sadece bir örnektir. Tüm detaylarıyla korunmuş milyonlarca fosil evrimin bir aldatmaca, Yaratılışın ise bir gerçek olduğunu bize göstermekte ve insanlara kainattaki mükemmelliğin tesadüfen oluşamayacağını anlatmaktadır.
>
> 21. yüzyıl Allah'ın izniyle Darwinist aldatmacanın kesin olarak yenilgiye uğradığı kutlu bir dönem olacaktır.

Yılan Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca hiç değişim göstermedikleri, Darwin'in *Türlerin Köken*i'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur. Ama aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülmüştür.

Resimde görülen yılan balığı da aradan 95 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişiklik geçirmemiş, evrimleşmemiş ve başka bir canlıya dönüşmemiştir.

Deniz Atı

Dönem: Pliosen

Yaş: 3 milyon yıl

Bölge: İtalya

Denizatları dış görünümleri ve son derece özel bir düzene sahip olan genel yapıları ile dikkat çekici canlılardır. Boyları 4 ila 30 cm arasında değişen denizatları, genellikle kıyı şeridinde yosunların ve diğer bitkilerin arasında yaşarlar. Sahip oldukları koruyucu kemiksi zırh bu hayvanları tehlikelerden korur. Zırh o kadar sağlamdır ki, kurumuş ölü bir denizatını elinizle kırmanız neredeyse imkânsızdır. Resimdeki 3 milyon yıllık denizatı, "canlıların evrim geçirmediğini", tümünü Allah'ın yarattığını söylemektedir.

Uskumru

Dönem: Miosen

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: İtalya

Bugüne kadar elde edilen 100 milyon fosile bakıldığında görülen tek bir gerçek vardır: O da canlıların evrim geçirmediği. Eğer canlılar evrim geçirmiş olsaydı, örneğin uskumrular bir başka canlı türünden değişe değişe bugünkü hallerine kavuşmuş olsalardı, bu durumda günümüzdeki uskumrularla bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olanlar arasında pek çok fark olması gerekirdi. Ancak böyle bir fark yoktur. Bugünkü uskumrular nasılsa bundan 5 milyon yıl önce yaşamış olanlar da öyledir ve bunun anlamı açıktır: Bilimsel bulgular “Evrim yalan” demektedir.

Güneş Balığı, Ringa Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Canlıların milyonlarca yıldır yapılarında hiçbir değişiklik olmadığını gösteren yaşayan fosiller, evrim teorisine ağır bir darbe oluşturmaktadır. Bilindiği gibi evrim teorisi, ancak değişen çevre şartlarına uyum sağlayabilen canlıların hayatta kalacağını, hayali birtakım rastlantısal değişimlerin etkisiyle canlıların bu süreçte başka canlılara evrimleşeceğini iddia etmektedir. Yaşayan fosiller ise, teorinin, türlerin zaman içinde değişen şartlara göre değişim geçireceği iddiasının asılsız bir hikayeden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır.

Kemikli Turna Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Bugüne kadar elde edilen yüzlerce kemikli turna balığı fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır en küçük bir değişikliğe uğramadıklarını göstermektedir. Resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık kemikli turna balığıyla, günümüz denizlerinde yaşayanları arasında hiçbir fark yoktur. Bu farksızlık, Darwinistlerin açıklayamayacağı bir durumdur ve Yaratılış gerçeğini bir kez daha ispatlamaktadır.

Yengeç

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Danimarka

Fosil kayıtları, Darwinistlerin yaklaşık 150 yıldır öne sürdükleri "ara form fosilleri bulunmuş değil, ama ileride bulunabilir" argümanının artık geçerli olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtları canlılığın kökenini anlamak için yeterince zengindir ve karşımıza somut bir tablo çıkarmaktadır: Farklı canlı türleri, aralarında evrimsel "geçiş formları" olmadan, yeryüzünde bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Bunun ise anlamı açıktır: Canlıları Allah yaratmıştır.

Bu gerçeği ifade eden bulgulardan biri de resimde görülen 37 – 23 milyon yıl yaşındaki yengeç fosilidir.

Vatoz Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Vatoz balıkları, kıkırdak yapılı deniz canlılarındandır. Herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya kaldıklarında, kuyruklarındaki zehirli iğneyi batırarak kendilerini savunurlar. Gözleri bedenlerinin üzerinde, ağızları ise bedenlerinin altında yer alır. Yiyeceklerini, tıpkı köpek balıklarında olduğu gibi, koku duyularını ve elektriksel alıcılarını kullanarak bulurlar. Çoğu zaman yalnızca gözleri ve kuyrukları görülecek şekilde, deniz dibinde gömülü olarak yaşarlar.

Resimdeki fosil, vatoz balıklarının evrim geçirmediğini gösteren bir delildir. 50 milyon yıl önceki vatoz balıkları, günümüzdekilerden farksızdır. Milyonlarca yıl geçmesine rağmen, vatoz balıklarının yapılarında bir değişiklik olmamıştır. Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bu zaman zarfında vatoz balıkları değişik aşamalardan geçmeli ve bu aşamaları gösteren pek çok fosil kaydı olmalıydı. Ancak bulunan her fosil, günümüzdeki vatoz balıklarıyla geçmişte yaşayanların aynı olduğunu göstermekte, yani evrimcilerin iddiasını çürütmektedir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Mürekkep balıklarının tarih boyunca hep mürekkep balığı olarak var olduklarının ispatı olan resimdeki 95 milyon yıllık fosil, evrimcilerin iddialarına meydan okumaktadır. Mürekkep balıklarının evrim geçirdiğine dair en küçük bir delil dahi öne süremeyen evrimciler, fosil kayıtları karşısında büyük perişanlık içindedirler.

Ringa Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Yaşayan fosiller, canlıların evrim geçirmediklerini, yaratıldıklarını göstermektedir. Türler günümüzdeki beden yapılarına, evrimcilerin öne sürdüğü gibi tesadüfi bir değişim sürecinden geçerek ulaşmamışlardır. Hepsi Yüce Allah tarafından kusursuzca var edilmişlerdir ve yeryüzündeki varlıkları boyunca hep yaratıldıkları şekilde yaşamışlardır.

Resimde görülen ringa balığı fosili de bu açık gerçeğin ispatlarından biridir. Milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramayan ringa balıkları, var oldukları ilk gün nasıllarsa bugün de öyledirler. Diğer tüm fosiller gibi, bu fosil de evrim teorisinin yalanlar üzerine kurulu olduğunu söylemektedir.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Darwinizm'in bilim dışı iddialarına göre bitkiler, havyanlar, mantarlar, bakteriler hep aynı kaynaktan gelmişlerdir. Hayvanların 100'e yakın farklı filumu (yani yumuşakçalar, eklembacaklılar, solucanlar, süngerler gibi temel kategorileri) hep tek bir hayali ortak atadan türemiştir. Teoriye göre omurgasız canlılar zamanla (ve tesadüfen) omurga kazanarak balıklara, balıklar amfibiyenlere, onlar sürüngenlere, sürüngenlerin bir kısmı kuşlara, bir kısmı ise memelilere dönüşmüştür. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara tür"ün oluşmuş ve yaşamış olması gerekir. Ancak böyle bir ara türün izine fosil kayıtlarında hiç rastlanmamıştır. Fosil kayıtları her zaman, resimdeki 95 milyon yıllık kedi balığı gibi, tüm yapılarıyla hep noksansız var olmuş ve milyonlarca yıl boyunca hiç değişmemiş canlıların varlığını göstermektedir. Bu da, evrimin fosiller karşısında yenildiğinin ilanıdır.

Yengeç

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtlarının en belirgin özelliklerinden biri, canlıların bu kayıtlarda gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Diğer bir deyişle, bir canlı türü, fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bu, canlıların evrim geçirmediklerinin açık bir delilidir.

50 milyon yıldır, tüm özelliklerini aynen muhafaza eden, herhangi bir değişime uğramayan yengeçler de bu delillerden biridir. Günümüzde yaşayan yengeçlerle, milyonlarca yıl önce yaşayanlar aynıdır.

Percopsidae

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen *Percopsidae* fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır değişmeden varlıklarını devam ettirdiklerini, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir. Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm özellikleriyle günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum Darwin'in öngördüğü aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıran güçlü bir kanıttır. Ve yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Söz konusu *Percopsidae* fosili de bu kanıtlardan sadece biridir.

Deniz Kestanesi

Dönem: Karbonifer

Yaş: 295 milyon yıl

Bölge: ABD

Deniz kestaneleri dünyanın dört bir yanındaki denizlerde rastlanan, Ekinoid sınıfına dahil dikenli deniz canlılarındandır. Yaklaşık 300 milyon yıllık deniz kestanesi fosilleri, bu canlıların kompleks yapılarıyla yüz milyonlarca yıldır var olduklarını göstermektedir. Bu zaman zarfında yapılarında bir değişiklik olmamış, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir. Darwinistler, bu fosiller karşısında çaresizdirler. Çünkü bu fosiller, Darwinistlerin iddia ettiği evrim sürecinin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatıdırlar.

Asker Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil kayıtları, canlıların on hatta çoğu zaman yüz milyonlarca yıldır hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini göstermiştir. Bu açık gerçek, Darwinizm için ciddi bir sorundur ve pek çok evrimci de bu durumun farkındadır. Örneğin evrimci paleontolog Steven M. Stanley, Darwinist açıklamaların fosillerle uyuşmadığını şu sözlerle ifade eder:

> *"Uzun süredir kapalı bir kutu olarak kalan fosil kayıtları bugün artık bizleri, evrimin bu geleneksel anlayışını yeniden gözden geçirmeye mecbur etmektedir. Artık ortaya çıkmıştır ki saysız canlı türü, milyonlarca yıldır gözle görülen herhangi bir evrim geçirmeden yeryüzünde varlığını devam ettirmektedir."* (Steven M. Stanley, The New Evolutionary Timetable, 1981 New York, s. 3)

Catostomidae

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen Catostomidae familyasına dahil olan bu balık 50 milyon yaşındadır ve 50 milyon yıldır hiçbir değişime uğramamıştır. Günümüz denizlerinde yaşayan türleriyle aynı olan bu fosil, evrim teorisinin geçersizliğinin bir delilidir.

Güneş Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Günümüz denizlerinde güneş balıklarının çok fazla türü yaşamaktadır. Resimde görülen güneş balığı fosili, güneş balıklarının herhangi bir evrim sürecinden geçmediğini göstermektedir. Aradan geçen milyonlarca yıl boyunca güneş balığının fizyolojisinde herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bundan 55 milyon yıl önceki güneş balıklarının görünümü ve yapıları nasılsa, günümüzdekilerin de öyledir.

Kurt Ringa

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosiller evrimin iddialarını yerle bir ettiği içindir ki, çoğunlukla evrimciler tarafından göz ardı edilmekte ya da üzerlerinde çeşitli oynamalar yapılarak evrimci propagandaya alet edilmeye çalışılmaktadır. Ancak son dönemlerde Yaratılış'ın delili olan yüzlerce fosilin sergilerle, kitaplarla, internet siteleriyle ortaya çıkarılması, evrimcilerin içinde bulunduğu açmazı tüm açıklığıyla gözler önüne sermiştir. Fosilleri ve yaşayan örneklerini yanyana gören insanlar, ek bir açıklamaya bile gerek kalmadan, evrimin yalan olduğunu hemen anlamaktadır. Evrimcileri paniğe sürükleyen sebep de budur. Evrimciler, bu defa geri dönüşü mümkün olmayan şekilde, teorilerinin dünya çapında çöktüğünü görmekte ve acı içinde bu çöküşü seyretmektedirler. Evrim teorisinin çöküşünün delillerinden biri de resimdeki 95 milyon yıllık kurt ringası fosilidir.

Tang Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited adlı kitabında, evrim teorisinin ara form iddiasının hayali bir hikayeden ibaret olduğunu şöyle ifade ediyor:

> *"... Jeolojik kayıt en baştan söylenen şeyi bir daha vurguluyor: Farklı jeolojik dönemlere ait türler arasında yaşadığı varsayılan ara formlar hayali şeylerdir, yalnızca teoriyi desteklemek için ortaya atılmıştır."* (Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited, Thomas Nelson Inc, Aralık 1991, s. 44)

Bugüne kadar yapılan fosil araştırmaları, evrimcilerin iddialarına destek olabilecek, herhangi bir ara form örneği ortaya koymamıştır. Örneğin bulunan hiçbir tang balığı fosili yarım, az gelişmiş, organlarının bazısı oluşmuş bazısı oluşmamış değildir. Ne kadar geriye gidilirse gidilsin, elde edilen her tang balığı fosili bugün yaşayan tang balıklarıyla birebir aynı özellikleri taşımaktadır. Resimdeki 95 milyon yıllık tang balığı fosili de bu gerçeğin delillerindendir.

Dikenli Çütre Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Evrimciler, balıkların omurgasız deniz canlılarından, amfibiyenlerin ve günümüz balıklarının sözde "atasal" bir balıktan, sürüngenlerin amfibiyenlerden, kuşların ve memelilerin ayrı ayrı sürüngenlerden ve en son olarak insanların

ve günümüz maymunlarının ortak bir atadan evrimleştiklerini iddia ederler. Fakat fosil kayıtlarında bu iddiaları doğrulayan tek bir ara geçiş formu bile bulunamamıştır.

Bu sayfada görülen 95 milyon yıllık dikenli çütre balığının fosili ile günümüzde yaşayan örneği tamamen birbiriyle aynıdır. Dolayısıyla bu canlı da diğer türler gibi yaşadığı milyonlarca yıl boyunca en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Bulunan her fosil, evrim teorisinin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ve tüm canlıların Allah tarafından mükemmel halleriyle yaratıldıklarını ispat etmektedir.

Yayın Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde gördüğünüz 50 milyon yıllık yayın balığı günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Bu balık tıpkı yaratılan diğer milyonlarca balık gibi evrim geçirmemiştir. Evrimcilerin iddia ettiği sudan karaya geçiş de hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Diğer canlılar gibi bu yayın balığı da, 50 milyon yıl önceki görüntüsü ve şekliyle hala yaşamaktadır.

Balta Balığı

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Çek Cumhuriyeti

Gümüş renkli, baltayı andıran bu parlak ve küçük balıkların diğer birçok derin deniz balığı gibi, karınlarının alt kısmında ışık üreten organları vardır. Bu balıklar, vücutlarının altında mavimsi ışık yayabilen 100 kadar ışık organına sahiptirler. Bu mükemmel yaratılışla milyonlarca yıldır denizlerde yaşayan balta balığı başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemiştir. Resimde gördüğünüz 37-23 milyon yıllık Oligosen dönemine ait balta balığı fosili Çek Cumhuriyeti'nde bulunmuştur ve günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynıdır.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bazı fosiller "çift parçalı" fosil olarak adlandırılır. Bu durumda, fosilin bulunduğu taş tabakası tam ortadan ikiye ayrılmakta ve fosil, taşın her iki tarafında da negatif ve pozitif olarak görülmektedir. Resimde görülen 95 milyon yıllık kedi balığı fosili de çift parçalı bir fosildir.

Kedi balıkları, köpek balıkları takımına dahil olan balıklardır. Resimde görülen kedi balığı da *Scyliorhinidae* familyasına dahildir. Bugün yaşayan kedi balıklarının tamamen aynısı olan 95 milyon yaşındaki kedi balıkları, evrim teorisine meydan okumaktadır.

Denizanası

Dönem: Kambriyen

Yaş: 500 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen 500 milyon yıllık denizanası fosilinin günümüze kadar gelmesi adeta bir mucizedir. Çünkü denizin altında yaşayan bu canlının balıklar gibi bir iskeleti yoktur, tamamen jölemsi bir yapıya sahiptir. Normal şartlarda bu hayvanın günümüze kadar gelen bir fosilinin kalmaması gerekir. Ancak Allah, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmak için bu canlının da fosilleşmesini sağlamış ve 500 milyon yıl öncesinden günümüze bir delil sunmuştur.

Denizanalarının kalpleri, beyinleri, kemikleri, pulları ve gözleri yoktur. Sinir sistemleri sinir ağı biçiminde şekillenmiştir. Denizanalarının bazı türleri zehirlidir. Zehirsiz olanlarda da savunma amacıyla kullanılan biyolüminesans denen, kimyasal bir reaksiyon sonucunda meydana gelen ışığı yayma özelliği vardır. Denizanaları da tıpkı diğer canlılar gibi Allah'ın muhteşem yaratma sanatının birer tecellisidir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Jura

Yaş: 148 milyon yıl

Bölge: Almanya

148 milyon yıllık bu mürekkep balığı diğer yaratılmış canlılar gibi hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Bu da evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğinin ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının apaçık delilidir. Onkollular grubunda yer alan mürekkep balıklarının ağız bölgesinden çıkan 10 tane kolu vardır. Mürekkep balıkları son derece hassas bir koku ve tat alma duyusuna ve gözlere sahiptirler. Gözleri o kadar kuvvetlidir ki tam 70 milyon hücreyle yaptıkları görme işlemi sonucu, arkalarından gelen bir tehlikeyi dahi hemen fark edebilir ve çok seri hareket ederek kendilerini koruyabilirler. Allah bu balıkta mükemmel bir savunma sistemi yaratmıştır. Saldırıya uğradığında mürekkep kesesinden koyu renkli bir sıvı püskürten mürekkep balığı, düşmanını bu şekilde aldatarak hizla tehlikeden uzaklaşabilir.

Kemikli Turna

Dönem: Jura

Yaş: 152 milyon yıl

Bölge: Almanya

Kemikli turna balığı uzun ince koni biçimli, güçlü dişlerle donanmış uzun ve gagamsı bir çeneye sahiptir. Bu canlının Almanya'da bulunan 150 milyon yıllık fosiliyle günümüzde yaşayan örneği karşılaştırıldığında özel görünümlü çenesinden, kemik ve kuyruk yapısına kadar hiçbir değişikliğe uğramadığı çok net bir şekilde görülmektedir. Kemikli turna balıkları, evrimin geçersizliğini gözler önüne seren sayısız canlıdan biridir. Bilinen en eski örnekleri Jura döneminde (206 - 144 milyon yıl) yaşamış olan kemikli turna balıkları milyonlarca yıldır aynı kalmışlardır.

Mercan

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

Mercanlar denizin derinliklerinde yaşayan omurgasız canlılardır. Yumuşak mercanlar, boynuzsu mercanlar, dikenli mercanlar gibi çeşitleri vardır. Mercan kuruyup katılaştığında taş gibi bir yapıya sahip olur, denizin dibinde ise adeta bitki gibidir. Mercanlar denizin diplerinde rengârenk çiçek bahçelerini andırırlar.

Resimde görülen 150 milyon yıllık mercan fosili tüm detaylarıyla korunacak şekilde fosilleşmiştir. İki resimde açıkça görüldüğü gibi fosillerdeki mercanlar, günümüzde yaşayan örnekleriyle birebir aynıdırlar. Bunun anlamı ise, mercanların aradan geçen 150 milyon yıla rağmen hiç değişmedikleri, yani evrim geçirmedikleridir.

Boynuzlu Köpekbalığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Boynuzlu köpekbalığının günümüzde yaşayan canlı örneğini incelediğimizde balığın uzun gövdesinde geniş çıkıntılar olduğu görülür. Balığın 95 milyon yıllık fosiline baktığımızda da uzun gövdesinde yer alan çıkıntıların, kafa ve kuyruk yapısının en ufak bir değişikliğe uğramadığı açıkça görülmektedir. Boynuzlu köpekbalığı denizin derinliklerinde yaşar, bazen karın kanatçıklarını kayalara sürter. Mağara veya resiflerde avlarına pusu kurarlar. Yaklaşık 1 metre boyları vardır. Resimdeki 95 milyon yıllık boynuzlu köpekbalığı fosili de, Darwinistlerin yenilgisini bir kez daha vurgulamakta, tüm canlıları Rabbimiz'in yarattığı gerçeğini ispat etmektedir.

Iskarmoz (Barracuda)

Dönem: Miosen

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: İtalya

Iskarmoz balığı bütün sıcak ve ılık denizlerin sığ sularından 100 metre derinliğe kadar olan bölgede yaşayan bir balıktır. Sürü halinde dolaşırlar ve son derece yırtıcıdırlar, öyle ki köpek balıklarına bile hücum ederler. Balığın 5 milyon yıl önce İtalya'da bulunan, Miosen dönemine ait fosili, canlının kafasının tam altında ve kuyruklarında olan küçük yüzgeçlerini, ince ve uzun kafa yapısını, uzun ince gövdesini çok net bir şekilde göstermektedir. Tüm bu detaylar ıskarmoz balığının aradan geçen 5 milyon yıla rağmen hiç değişmediğini, yani evrim geçirmediğini ispatlamaktadır.

Mantis Istakozu

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Karbonifer döneminden (354 - 290 milyon yıl) beri hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren mantis ıstakozları, evrim teorisini geçersiz kılan canlılardan biridir. Bir canlının yaklaşık 300 milyon yıl boyunca hiç değişmemesi evrimcilerin mantıksız izahlarıyla açıklanabilecek bir durum değildir. Resimdeki mantis ıstakozu fosili ise 95 milyon yaşındadır ve hem 300 milyon yıl önce yaşamış hem de günümüzde yaşayan mantis ıstakozlarının tamamen aynısıdır.

Mantis ıstakozunun boyu 30 santimetreye ulaşabilir ve üzerinde çok farklı renkler barındıran bir kabuğa sahiptir. Tehlikeli kıskaçları sebebiyle dalgıçlar tarafından "parmak yaran" olarak adlandırılan mantis ıstakozları, hayvanlar âlemindeki en kompleks göz sistemine sahip canlılardandır. Mantis ıstakozu, insanlardan dört kat fazla olmak üzere, 12 ana rengi görebilir ve aynı zamanda farklı tip ışık kutuplanmalarını yani ışık dalgalarındaki titreşimlerin yönünü algılayabilir.

Ahtapot

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ahtapot gibi kabuksuz ve omurgasız hayvanların dahi tüm detaylarıyla fosil kayıtlarında bulunması Allah'ın mucizelerinden biridir. Bu yumuşakçaların kafa yapısı, kolları ve göz çukurları dahi, bulunan fosillerde çok net bir şekilde görülmektedir. Böylece insanlar Allah'ın yarattığı bütün türlerin fosil kayıtlarını görerek bütün canlıların hiçbir değişikliğe uğramadığına şahit olmaktadırlar. Ahtapot *Kafadanbacaklılar* sınıfından bir yumuşakçadır. Vücutları kısa ve yuvarlak yapıdadır. Bir çift gelişmiş gözleri vardır. Başının çevresinden 8 adet kol çıkar. Bu kolların uzunlukları

aynı olup, dipte kısa bir zarla birbirlerine bağlıdır. Her kolda iki sıra vantuz bulunur. 2-3 santimetreden 10 metreye kadar ulaşan değişik büyüklükte türleri vardır.Ahtapot da tıpkı diğer hayvanlar gibi Allah'ın muhteşem yaratışının eseridir.

Mene Balığı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: İtalya

Menidae familyasına dahil olan Mene balığına özellikle Pasifik Okyanusu'nda sıkça rastlanır. Canlının, Senozoik zamana (65 milyon yıl - günümüz) ait pek çok fosil örneği elde edilmiştir. Resimde görülen, 54-37 milyon yıllık Eosen dönemine ait fosili bu canlının hiçbir şekilde değişmediğini gösteren önemli bir kanıttır. Fosil günümüzde yaşayan canlı örneğiyle tamamen aynı olup balığın geniş gövdesini, küçük kuyruk yapısını, iskelet yapısını ve bedeninin altından çıkan iki uzun yüzgecini çok net bir şekilde göstermektedir. Fosil kayıtları canlıların milyonlarca yıl önceki hallerinin adeta resmini yansıtır. Eğer bir canlı on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişse, o zaman canlıların evrimi senaryosundan bahsetmek mümkün değildir.

Vatoz

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

95 milyon yıldır aynı kalan vatozlar çok önemli bir gerçeği tüm netliğiyle gözler önüne sermektedir: Canlıların yapısındaki değişmezlik, evrimi yalanlamaktadır. Evrim teorisi bilimsel bulgularla desteklenmeyen bir senaryodan ibarettir. Fosiller bu senaryonun gerçek dışı olduğunu deşifre etmiş, Yaratılış'ın reddedilmesinin mümkün olmadığını gözler önüne sermiştir.

At Nalı Yengeci

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

Resimdeki 150 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, söz konusu canlıların yüz milyon yılı aşkın zamandır değişmediklerinin delilidir. Bu delilin gösterdiği gerçek çok açık ve anlaşılırdır: Tarih boyunca evrim yaşanmamış, tüm canlıları Yüce Allah yaratmıştır.

Spatula Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Spatula balığının, neredeyse vücudunun uzunluğuna yakın son derece belirgin, spatulaya benzeyen ağız ve burun yapısı ile küçük yüzgeçleri 50 milyon yıllık fosilde de son derece net bir şekilde görülmektedir. Canlı aradan 50 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Charles Darwin evrim teorisini ortaya atarken canlıların mutasyonlar yoluyla birbirlerinden türediklerini iddia etmiştir. Fakat bulunan milyonlarca fosil canlıların birbirlerinden evrimleşmediklerini, ilk yaratıldıkları halden günümüze kadar aynı şekilde kaldıklarını göstermektedir. Bilim adamı Stephen Jay Gould mutasyonlarla türler arasında geçiş olamayacağını şöyle ifade etmektedir:

> *"Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz." (Stephen Jay Gould, "Is a New and General Theory of Evolution Emerging?", Lecture at Hobart&Wm Smith College, 4 Şubat 1980)*

Mezgit

Dönem: Oligosen

Yaş: 37-23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinistler tüm canlıların değişim geçirdikleri ve birbirlerinden türedikleri iddiasındadırlar. Milyonlarca yıl önceye dayanan fosil örnekleri işte bu nedenle çok önemlidir. Canlılar aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiç değişmemişlerdir. Tek bir yaşayan fosil bile bu gerçeği ispat etmek için yeterliyken, yeryüzü sayısız yaşayan fosil örneği ile doludur.

Evrim teorisini geçersiz kılan örneklerden bir tanesi de yaklaşık 37-23 milyon yıllık mezgit balığıdır. Canlının şu anki iskelet yapısı, kafa, kuyruk ve yüzgeç yapısı incelediğinde anatomik özelliklerinin günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynı olduğu görülmektedir. Mezgit balıkları ılıman ve oldukça soğuk denizlerde 30-300 metre arasındaki derinliklerde yaşayan gezginci balıklardır. İnce uzun gövdeli bir balık olan mezgitin boyu çeşitlerine göre 20-50 cm. arasında değişir. Ağırlığı 1-2 kilogramı bulanlar vardır. Mezgitler sürü halinde yaşarlar. Denizdeki küçük balık ve diğer kabuklu deniz hayvanları ile beslenirler. Bir dişi mezgit yaklaşık olarak 200.000 yumurta yumurtlar. Mezgit balığının fosili de tıpkı diğer türlerin fosillerinde olduğu gibi evrim teorisinin hiçbir zaman yaşanmadığını ispat etmektedir.

Karides

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

150 milyon yıl önce yaşayan bir canlının fosil kayıtlarında bu kadar net teşhis edilebilmesi, canlının vücudunun tüm detaylarının gözlemlenmesi evrim teorisine çok büyük darbe indirmiştir. Resimdeki 150 milyon yıl önce yaşamış karidesin vücut yapısı, bedeninin altından çıkan ayakları, kafa yapısı ile çok net bir şekilde görülmektedir. Tam 150 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren karidesler, canlıların sürekli değişerek sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerledikleri iddiasındaki Darwinistlerin gerçekleri söylemediklerini açıkça göstermektedir.

Avrupa denizlerinde ve Kuzey Amerika kıyılarında yaşayan karides, kabuklular sınıfındandır. Silindirik vücutlu, uzun duyargalıdır. Vücudu kalsiyum karbonattan meydana gelen bir zırhla örtülüdür. Gövdesi eklemlidir.

Chimaera Balığı

Dönem: Karbonifer

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde yüzgeçleriyle, kafa ve kuyruk yapısıyla mükemmel bir şekilde korunmuş tam 320 milyon yıllık Chimaera balığının fosili görülmektedir. Muntazam diş yapısına, her iki yanında yüzgeçlere, insan gözüne benzeyen göz yapısına ve ip şeklindeki 30 santim uzunluğunda kuyruğa sahip olan bu balıklar, tam 320 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Canlının tüm detayları ve hiçbir değişime uğramadığı fosil resminde açıkça görülmektedir. Evrimin geçersizliği, fosil kayıtlarının sunduğu kanıtlarla, her geçen gün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Tüm canlıları Allah sonsuz bir ilimle ve sanatla yaratmıştır.

Sinagrit

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: İtalya

Fosillerin tüm detaylarıyla taşların üzerinde belirmesi evrimcilerin tüm senaryolarını altüst etmiştir. Allah milyonlarca yıl önce yaşamış canlıların fosillerini adeta bir fotoğraf gibi taşların üzerine yerleştirmiştir. Böylece canlıların en ufak bir değişikliğe bile uğramadıkları, evrim geçirmedikleri bilim dünyası tarafından gözlemlenmiştir. Nitekim Darwin de bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" adlı bölümünde şöyle itiraf etmiştir:

> *Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi*

derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Keman Vatozu

Dönem: Kretase

Yaş: 144 - 65 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Darwinistler tüm canlıların değişim geçirdikleri iddiasındadırlar. Milyonlarca yıl önceye dayanan fosil örnekleri işte bu nedenle çok önemlidir. Canlılar değişmemişlerdir. Tek bir yaşayan fosil bile bu gerçeği ispat ederken, yeryüzü sayısız yaşayan fosil örneği ile doludur. Evrim teorisini geçersiz kılan örneklerden bir tanesi de yaklaşık 130 milyon yıllık bu keman vatozudur. Canlının şu anki kompleks yapısı ve anatomik özellikleri bundan 130 milyon yıl önce de aynı şekildedir. Fosilin detaylarından bu gerçek açıkça görülebilmektedir. Evrim teorisi, bu gerçek karşısında büyük bir çıkmazdadır.

Mantis Istakozu

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bilimsel bulgular canlıların evrim geçirmediğini ortaya koymaktadır. Resimde görülen mantis ıstakozu fosili de evrimcilerin gizlemeye çalıştıkları bu gerçeği ortaya çıkaran delillerdendir. Bu fosilin günümüzde yaşayan mantis karideslerinden hiçbir farkı yoktur.

Mantis ıstakozları göğüs kısımlarından çıkan uzantıları kullanarak beslenir. Bunların her biri kıskaçlıdır. İkincisi özellikle iridir ve avı vurmada ve yakalamada kullanılır. İkinci uzantının dikenli şekli, mantis böceğinin uzantılarına benzediği için, bu canlılar yaygın olarak "mantis ıstakozu" olarak bilinirler. Mızraklı ve ökçeli olarak iki tipte olan uzantılar, türlere göre değişiklik gösterir. İrice bir mantis ıstakozu, 22 kalibrelik bir tabancadan çıkan mermi kadar kuvvetli vuruş yapabilir. *("Seeing the World in Many Colors", Maryland Üniversitesi İnternet Sitesi, http://www.umbc.edu/ gradschool/research/profile_11.html)*

Testereli Vatoz

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Günümüzdeki örnekleriyle resimde gördüğünüz 95 milyon yıllık testereli vatoz arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Bu da evrim teorisini tek başına çıkmaza sokan bir durumdur. Yüce Rabbimiz tüm canlıları ayrı türler olarak yaratmıştır ve bu canlılar yaratıldıkları andan itibaren hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze dek gelmişlerdir.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Milyonlarca yıl önce yaşamış olan kedi balıkları, bugün yaşamakta olan kedi balıklarının sahip olduğu tüm özelliklere eksiksiz sahiptir. Nitekim resimde görülen 95 milyon yıllık kedi balığının günümüz kedi balıklarından farksız olması da bu gerçeği teyit etmektedir.

Allah, bütün canlıları olduğu gibi, kedi balıklarını da tam ve noksansız yaratmıştır ve kedi balıkları da diğer canlılar gibi evrim geçirmemiştir.

Mersin Balığı

Dönem: Jura

Yaş: 144 - 65 milyon yıl

Bölge: Çin

Günümüzde sadece iki familyası soyunu devam ettiren mersin balıkları hep mersin balığı olarak var olmuşlardır. Başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemişlerdir. Bu gerçeğin teyidi olan fosil bulguları, diğer tüm canlılar gibi mersin balıklarının da evrim geçirmediklerini söylemektedir.

Uçan Balık

Dönem: Kretase

Yaş: 100 - 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Uçan balıklar, kuyruk yüzgecinin çok hızlı harketiyle sudan dışarıya fırlayan ve belirli bir mesafe süzüldükten sonra yeniden yavaş yavaş suya düşen balıklardır. Uçma olarak adlandırılan bu hareketleri sırasında hızları saatte 50 km.ye ulaşabilir. Bundan yaklaşık 100 milyon yıl önce yaşayan uçan balıklarla günümüzde yaşayanlar arasında hiçbir fark yoktur. 100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan bu balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve

tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir etmektedirler. Bilimsel bulgular canlıların kademeli olarak evrimleşmediklerini, Yüce Allah tarafından yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Bitki Fosillerinden Örnekler

Söğüt Yaprağı

Dönem: Paleojen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Dallarıyla Birlikte Karaağaç Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Fosil kayıtlarında, bir bitki türünün küçük değişiklikler sonucunda evrimleşerek bir başka bitkiden meydana geldiğini gösteren tek bir örnek dahi yoktur. Elde edilen sayısız fosil örneği her bir bitkinin kendisine has özelliklerle yaratıldığını ve var olduğu müddet boyunca herhangi bir değişime uğramadığını göstermektedir. Bu gerçeği gösteren bulgulardan biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık dallarıyla birlikte karaağaç yaprağı fosilidir.

Kayın Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Kayın ağacı, genellikle Avrupa, Asya ve Kuzey Amerika'da yaşayan bir ağaç türüdür. Fagaceae familyasına dahil olan bu ağaçların hiçbir zaman evrim geçirmediklerini gösteren en vurucu delillerden biri fosil kayıtlarıdır. Fosil kayıtlarında hep aynı görünüm ve özelliklerle izlenen kayın ağacı, on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemiştir. Bu da, söz konusu ağacın bir başka bitkiden aşamalı olarak türemediği ve bir başka bitkiye de dönüşmediğini göstermektedir. Diğer tüm canlılar gibi, kayın ağacını da Rabbimiz üstün bir akılla, hiçbir örnek edinmeden, kusursuz olarak yaratmıştır.

Kozalak

Dönem: Paleojen

Yaş: 65 - 23 milyon yıl

Bölge: Almanya

Ait oldukları ağacın çoğalması için gerekli olan tohumları taşıyan kozalakların yapısı diğer tüm canlılar gibi, milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamıştır. Günümüzdeki kozalaklarla aynı olan 65 - 23 milyon yıl yaşındaki kozalaklar, tarih boyunca evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının önemli örneklerinden biridir.

Manolya Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Fransız biyolog Pierre Magnol'un isimlendirdiği manolya ağacının bilinen yaklaşık 210 türü vardır. Yaklaşık 95 milyon yıllık fosilleri bulunan manolyalar, var oldukları ilk andan itibaren hep manolya olarak var olmuşlar, herhangi bir başka bitkiden türememişler, bir başka bitkiye de dönüşmemişlerdir. Fosil kayıtları bu gerçeğin en önemli delilleridir. Resimde görülen fosil ise yaklaşık 50 milyon yıl yaşındadır.

Tohumlarıyla Birlikte Amerikan Çınarı

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkilerin ortak bir atadan türediklerini iddia eden evrimciler, bu iddialarını delillendirebilecek tek bir bilimsel bulgu ortaya koyamamışlardır. Öte yandan bitkilerin kendilerine has özelliklerle, ayrı ayrı yaratıldıkları ve evrim geçirmediklerini gösteren sayısız bulgu vardır. Bunlardan biri de resimde görülen 37 - 23 milyon yıl yaşındaki tohumlarıyla birlikte fosilleşmiş bir Amerikan çınarı dalıdır. Günümüzdeki Amerikan çınarlarının tohumlarından hiçbir farkı olmayan bu fosil, evrimin geçersizliğinin ispatlarındandır.

Erguvan Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Hem genel yapı olarak, hem de mikrobiyolojik açıdan incelendiğinde yaprakların her yönüyle en fazla enerji üretimini sağlamak üzere planlanmış, çok detaylı ve kompleks sistemlere sahip oldukları görülecektir. Yaprağın enerji üretebilmesi için ısı ve karbondioksidi dış ortamdan alması gerekir. Yapraklardaki tüm yapılar da bu iki maddeyi kolaylıkla alacak şekilde düzenlenmiştir. Örneğin yaprakların dış yüzeyleri geniştir, bu da fotosentez için gerekli olan gaz alışverişlerinin (karbondioksidin emilmesi ve oksijenin atılması gibi işlemlerin) kolay gerçekleşmesini sağlar.

Var oldukları ilk andan beri tüm bitkilerin yaprakları bu özelliklere sahiptir. Hiçbiri bunları kör tesadüflerin neticesinde kendi kendilerine kazanmamışlardır.

Ginkgo Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Canlıların kökenini açıklamaktan aciz olan evrim teorisi, ginkgoların on milyonlarca yıldır değişmeden kaldıklarını gösteren fosil örnekleri karşısında da çaresizdir. Canlıların soyları devam ettiği müddetçe aynı kaldıklarının ispatı olan fosiller evrim teorisine büyük darbe vurmuştur. Diğer pek çok bilim dalı gibi paleontoloji de Yaratılış'ın açık bir gerçek olduğunu teyit etmektedir.

Yaklaşık 150 yıldır dünyanın dört bir yanında fosil araştırmaları yapılmaktadır. Bu araştırmalar neticesinde milyonlarca fosil elde edilmiştir. Ancak bu fosillerin içinde bir tane bile, yarım gelişmiş, iki farklı canlının özelliklerini taşıyan, ara form niteliğinde yani evrimcilerin iddialarını destekleyen fosil bulunmamıştır. Bulunan her fosil, canlıların aniden ortaya çıktıklarını ve soyları devam ettiği müddetçe hiç değişmediklerini ortaya koymaktadır. Bunun anlamı ise açıktır: Canlıları Allah yaratmıştır.

Green River, ABD

Ginkgo Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Tarih boyunca kaplumbağalar kaplumbağa, sivrisinekler sivrisinek, karıncalar karınca, ginkgo yaprakları da ginkgo yaprağı olarak yaşamış ve o şekilde varlıklarını sürdürmüşlerdir. Bir ginkgo yaprağının ne kadar eski fosil örneğine bakarsak bakalım, onun günümüzde var olan aynı ginkgo olduğuna şahit oluruz. Bundan yüz milyonlarca yıl önceki de, 50 milyon yıl önceki de, günümüzdeki de hep aynı yapraktır. O da, diğer tüm canlılar gibi, hiçbir değişim geçirmemiştir, bir evrimleşme süreci yaşamamıştır. Bunun sebebi, her birinin Allah'ın üstün sanatı ile aynı şekilde yaratılmış olmalarıdır.

Eğrelti Otu

Dönem: Karbonifer

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Tüm canlılar gibi bitkiler de yaratılmışlardır. İlk ortaya çıktıkları andan itibaren bütün mekanizmaları eksiksiz olarak vardır. Evrimci literatürde kullanılan "zamanla gelişim, tesadüflere bağlı değişimler, ihtiyaçlar sonucunda ortaya çıkan adaptasyonlar" gibi terimler, hiçbir gerçekliğe karşılık gelmemektedir ve bilimsel bir anlamları yoktur. Fosil bulguları da bu gerçeğin en önemli delilleridir.

Kayın Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

150 yıldır yapılan bütün araştırmalara ve harcanan büyük emek ve imkanlara rağmen evrim teorisini destekleyecek bulgular bir türlü ortaya çıkmamaktadır. Oysa, eğer evrim diye birşey gerçekleşmiş olsaydı, bu konuda sayılamayacak kadar çok delilin bulunmuş olması gerekirdi. Nitekim Darwin'den bu yana pek çok evrimci bilim adamı, çok sayıda delil olması gerektiğini, ama bunların bir türlü bulunamadığını kabul etmiştir.

Öte yandan Yaratılış'ın apaçık bir gerçek olduğunu ortaya koyan sayısız delil ve bulgu vardır. Bunlardan biri de, kayın ağaçlarının 50 milyon yıldır hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini ispatlayan resimdeki fosil örneğidir.

Sekoya Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Sekoya ağacının günümüze ulaşan sayısız kalıntıları, bu bitkinin on milyonlarca yıl boyunca dünyanın çeşitli yerlerinde varlığını sürdürdüğünü ve hiçbir değişime uğramadığını kanıtlamaktadır. Darwinistlerin, bitkilerin hayali evrimine dair spekülasyonları, bu önemli kanıtlar ile ortadan kalkmış bulunmaktadır. 50 milyon yıllık bu sekoya yaprağı da evrimi ortadan kaldıran kanıtlardan biridir.

Kanada'daki Cache Creek Oluşumu çok sayıda ve farklı türe ait bitki fosilinin elde edildiği mekanlardan biridir. Bu oluşum bundan yaklaşık 50 milyon yıl önce çevre dağlarda ve havzada bulunan ormanın izlerini taşımaktadır. Yapraklar, çiçekler ve diğer bazı küçük canlılar rüzgarların ve akarsuların yardımıyla bölgede bulunan göle taşınmış ve burada dibe batıp fosilleşmeye başlamışlardır.

Bölgeden bugüne kadar elde edilen fosillerin 2/3'si günümüzde yaşayan bitkilere ait örneklerdir. Bir kısmı da çok nadir bulunan veya henüz tanımlanmamış bitkilerin fosilleridir.

Yaklaşık 50 milyon yıllık bir fosil ormanına sahip olan bu arazinin silis açısından zengin olan yapısı, detayları çok iyi korunmuş fosil örnekleri elde edilmesini sağlamaktadır. Bu detaylar sayesinde bulunan fosillerin günümüzde yaşayan örnekleriyle kapsamlı bir şekilde karşılaştırılması mümkün olmaktadır. Ve bu karşılaştırma bilinen bir gerçeği bir defa daha gözler önüne sermektedir: Canlılar on milyonlarca yıldır aynıdırlar, diğer bir deyişle evrim geçirmemişlerdir.

Cache Creek Oluşumu, Kanada

Paleontologların yıllardır devam eden çalışmaları, Darwinistlerin karşısına hep aynı gerçeği çıkarmaktadır: Bilimsel bulgular evrim teorisini reddetmektedir.

Polonya'da Baltık amberi elde edilen sahalardan biri

Kayaarmudu Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Diğer tüm canlılar gibi bitkiler de fosil kayıtlarında bir anda ve kendilerine özgü yapılarıyla ortaya çıkarlar. Bugün sahip oldukları görünüm ve donanım ne ise, bundan milyonlarca yıl önce de sahip oldukları görünüm ve donanım aynıdır. Bu bilgi bizlere, canlıların üstün akıl sahibi bir Yaratıcı tarafından var edildiklerini göstermektedir.

At Kestanesi Yaprağı

Dönem: Paleojen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtları evrim teorisini yıkan en önemli bulgulardan biridir. Bilim adamlarının büyük bir çoğunluğu da aslında bu gerçeğin farkındadır. Örneğin N. Eldredge ve I. Tattersall bu konuda şu önemli yorumu yaparlar:

> "Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise, gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu

göstermektedir." (N. Eldredge ve I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46)

Darwin'in öngörülerinin yanlış olduğunu gösteren bu fosillerden biri de resimdeki 58 milyon yıllık at kestanesi yaprağı fosilidir.

Eğrelti Otu

Dönem: Karbonifer

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi bitkilerin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediğini ispatlamıştır. 300 milyon yıl önce yaşamış olan eğrelti otları gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü eğrelti otlarının tamamen aynısıdır. Bu aynılık, evrimi geçersiz kılmakta, Yaratılış'ın bilimsel ve açık bir gerçek olduğunu ortaya koymaktadır. Tüm canlıları sahip oldukları bütün özelliklerle, eksiksiz ve kusursuz olarak Yüce Allah yaratmıştır, fosil bulguları da bu gerçeği desteklemektedir.

Sekoya Kozalağı

Dönem: Kretase

Yaş: 146 - 65 milyon yıl

Bölge: ABD

100 metreden fazla uzayabilen ve genellikle Kuzey Amerika'da yaşayan sekoyaların, on milyonlarca yıldır aynı olduklarını gösteren sayısız fosil örneği vardır. Resimdeki fosil ise yaklaşık 140 milyon yaşındadır. Bu örnekler, bitkilerin ilk olarak nasıl ortaya çıktığını ve nasıl bu kadar çok türe sahip olduklarını bilimsel olarak açıklayamayan evrimcileri, bir kez daha sessizliğe mahkum etmektedir. Her biri kendisine has özelliklerle fosil kayıtlarında birdenbire beliren ve milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden soylarını devam ettiren bitkiler, açıktır ki, Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.

Allophyllum Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Polemoniaceae familyasına dahil olan bu bitkiler, milyonlarca yıldır değişmeyen yapılarıyla evrim teorisine meydan okuyan canlılardan biridir. Sayısız fosil örneği evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını gösterirken,

Darwinistlerin teorilerinde ısrarcı olmaları, bulguların taşıdığı anlamı düşünmemelerinden kaynaklanmaktadır. Bugüne kadar bulunan milyonlarca fosil arasında bir tane bile ara geçiş formunun bulunmamış olmasını hiç düşünmeyen evrimciler, aynı masalları anlatmaya devam ederler. Eskiden bu masallarla teselli bulan ve kendilerini avutan evrimciler, bugün artık çok detaylı bilgilenmiş olan kitleler karşısında daha fazla yalanlarını devam ettiremez hale gelmişlerdir.

Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Kavakların bir başka bitkiden türemediklerini, herhangi bir evrimsel ataya sahip olmadıklarını, hep kavak olarak var olduklarını gösteren bu fosil, bir Yaratılış delilidir.

Günümüzdeki kavakların her yönüyle aynısı olan, yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış kavaklar, evrimin hayal ürünü bir senaryodan ibaret olduğunu gözler önüne sermektedir.

Yalancı Servi Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

İğne yapraklı bitkilerden olan yalancı servi ağacının 50 milyon yıldır değişmediğini gösteren resimdeki fosil, evrimcilerin iddialarının doğru olmadığını söylemektedir. Charles Darwin'in iddialarına göre, geçmişte dünya üzerinde hayali tek bir ortak atadan diğer canlı türlerini kademeli olarak türeten bir evrim süreci yaşanmış olmalıdır. Ancak fosil kayıtları, istisnasız, bunun tam tersini söylemektedir. Soyu tükenmiş veya devam eden farklı canlılara ait sayısız kalıntı vardır, ama bu kalıntılar Darwin'in teorisinin gerektirdiği gibi birbirlerine akrabalık bağı ile bağlı değildir. Bilinen her fosil, bilinen her canlı gibi, kendine has özelliklere sahiptir. Doğa tarihi, birbirine çok benzeyen ve yakın türlere değil, birbirlerinden çok farklı ve aralarında büyük yapısal farklılıklar bulunan gruplara ayrılmıştır.

Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Paleobotanikçi Daniel Axelrod, "The Evolution of Flowering Plants" adlı makalesinde çiçekli bitkilerin kökeni konusunda şu yorumu yapar:

> "Angiospermlere, yani çiçekli bitkilere yol açan ilkel grup, fosil kayıtlarında henüz tespit edilmemiştir ve yaşayan hiçbir angiosperm böyle bir bağlantıya işaret etmemektedir." (Daniel Axelrod, The Evolution of Flowering Plants, Evolution After Darwin, Cilt 1, editör S. Tax, Chicago, University of Chicago Press, 1960, s. 264-274)

Bu itiraftan da anlaşılacağı gibi, yaklaşık 150 yıldır yapılan fosil araştırmaları, çiçekli bitkilerin sözde ortak atası olarak nitelendirilebilecek tek bir fosil dahi ortaya koyamamıştır. Bu da bitkilerin, uzun zaman dilimleri içinde, küçük değişimlere uğrayarak birbirlerinden türedikleri iddiasında olan Darwinistleri yalanlamaktadır. 50 milyon yıllık sütleğen yaprağının da gösterdiği gibi, aradan geçen on milyonlarca yıla rağmen bitkiler hiç değişmemiş, yani evrim geçirmemiştir.

Hanımeli Yaprağı

Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Evrim teorisinin bilimsel bulgularla desteklenmediği ve hayali bir hikaye olmaktan öteye gitmediği, pek çok bilim adamı tarafından da ifade edilen bir gerçektir. Evrimci biyologlar, Gilbert, Opitz ve Raff, Developmental Biology dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde, Darwin'in evrim teorisinin çözümsüz olduğunu şöyle ifade ederler:

> "Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir." (Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology, vol. 173, article no. 0032, 1996, s. 361).

Bu sözler, evrimin somut bilimsel bulgular karşısındaki yenilgisinin itirafıdır. Resimdeki 58 milyon yıllık hanımeli yaprağı fosili de, bu yenilgiyi bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Sabun Ağacı Yaprağı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bugüne kadar elde edilen hiçbir fosil, sabun ağaçlarının sözde evrimsel sürecini göstermemiştir. Çünkü tüm sabun ağacı fosilleri, günümüzde yaşayan sabun ağaçlarıyla aynı özelliklere sahiptir. Evrimciler, sadece sabun ağaçlarının değil, hiçbir canlının hayali evrim sürecini ve sözde ortak atasını gösteremezler. Çünkü fosil bulgularına göre tüm canlı türleri yeryüzünde birden bire ortaya çıkmış, Bugüne kadar 250 bin farklı canlı türüne ait milyarlarca fosil örneği çıkarılmıştır, ama içlerinden bir tanesi bile evrim masalını desteklememektedir.

Astronium Çiçeği

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Bu bitkide görüldüğü gibi; eğer bir canlı 50 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlığını devam ettiriyorsa, bu durumda o canlının evrimleştiğinden söz etmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Fosil kayıtlarına baktığımızda tüm canlıların var oldukları andan itibaren milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini görürüz. Evrimciler bu durumu ısrarla göz ardı etmeye çalışır ve sanki hiç böyle bir bilgiye sahip değillermiş gibi taraflı, yanlış bilgiler vermeye devam ederler. Oysa bizzat kendileri tarafından da 150 yıldır yapılan kazı çalışmaları ve elde edilen yüz milyonlarca fosil, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Sassafras Yaprağı

Dönem: Miosen

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: İspanya

Bitkilerin evrimi senaryosu savunucularının bugün içine düştükleri en büyük çıkmaz, ilk bitki hücresinin nasıl olup da evrimleştiğidir. Bundan sonra gelen, tek bir hücreden ilk bitki ve bu bitkiden binlerce çeşit bitkinin nasıl oluştuğu soruları da yine cevapsızdır. Böyle bir evrimi gösteren tek bir ara geçiş fosili dahi bulunmamaktadır; yarı oluşmuş organlara, sistemlere sahip hiçbir ilkel bitki fosili yoktur, bir bitkinin bir başka bitkinin atası olduğuna dair elde hiçbir kanıt da yoktur. Dolayısıyla bitkilerle ilgili çizilen evrim ağaçları tamamen hayal gücünün ürünüdür ve hiçbir bilimsel yanı yoktur.

Üvez Ağacı Yaprağı (Sorbus Aucuparia)

Dönem: Miosen

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Macaristan

Eldeki fosiller, bitkilerin birbirlerinden bağımsız olarak, yeryüzünde aniden belirdiklerini göstermektedir. Bu durumu itiraf eden Cambridge Üniversitesi'nden evrimci Prof. Dr. Edred Corner'ın sözleri şöyledir:

> "Hala önyargısız olursak şöyle düşünüyorum: Bitkilerin fosil kayıtları özel yaratılışın lehinde görünüyor. Bir orkidenin, bir su mercimeğinin ve bir palmiyenin aynı atadan gelmiş olmalarını aklınız alıyor mu? Üstelik bu tahmin için herhangi bir kanıtımız yokken. Evrimciler bir cevap vermek için hazırlanmalı ama bence, çoğu tartışma başlamadan bitecek." (E. J. H. Corner, Evrim, Çağdaş Botanik Düşünce, Macleod ve L. S. Copley (Chicago, Quadrangle Kitaplar, 1961))

Katsura Yaprağı

Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkilerin sahip oldukları tüm yapılar bitki için son derece hayati öneme sahiptir. Bir bitkinin yaşayabilmesi ve çoğalabilmesi için tıpkı bugünkü gibi kusursuz işleyen sistemlerin hepsine sahip olması gerekir. Dolayısıyla bu yapılar kademe kademe gelişemezler. Bulunmuş olan tüm bitki fosilleri de bitkilerin yeryüzünde ilk ortaya çıktıklarından bu yana, aynı mükemmel yapılara sahip olduklarını doğrulamaktadır. Bunlardan biri de resimde görülen ve bütün detaylarıyla korunarak, günümüze kadar gelmiş olan 85 milyon yıllık katsura yaprağı fosilidir.

Arokarya Kozalağı

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yeryüzünde, birbirinden farklı çok fazla sayıda tür yaşamaktadır. Bu canlılar, Darwinizm'i tümüyle ortadan kaldıran birbirinden kompleks özelliklerle donatılmışlardır. Darwinistler bu gerçeğe karşı bir açıklama bulamazlarken, bu canlıların milyonlarca yıl önceden günümüze ulaşan kusursuz fosilleri, onları tam anlamıyla açıklamasız bırakır.

Milyonlarca yıl öncesine ait yaşayan fosiller, canlıların evrimleşmediğini, evrim teorisinin delilsiz ve tamamen geçersiz bir teori olduğunu gözler önüne sermektedir. Canlılar, tüm kompleks donanımları ve türlerine has özellikleri ile milyonlarca yıl önce de, şimdi olduğu gibi Allah'ın yarattığı birer mucizedirler.

Kozalaklı Bitki Dalı

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Bu 125 milyon yaşındaki kozalaklı bitki fosilinde tüm detaylar ortadadır ve bitkinin günümüzdeki örnekleriyle hiçbir farkının bulunmadığı açıkça görülmektedir.

Evrimci eserler, Darwinistlerin fosiller karşısında içinde bulundukları açmazın itirafı niteliğindeki yazılarla ve açıklamalarla doludur. Bunlardan biri de George Gaylord Simpson'a aittir:

> Evrim tarihinin büyük bölümünü temsil eden ara-geçiş formları nerededir? Henüz hiçbir yerde bulunamadılar. Bu nokta evrimciler için fosil kayıtlarındaki şaşırtıcı boşluklar açısından çok önemlidir. (G.G. Simpson, The Meaning of Evolution, Bentam Books, Inc. New York, 1971, s. 16-19)

Frenk Üzümü Yaprağı

Dönem: Miosen

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: ABD

Yapılan kazılar neticesinde yeryüzünün hiçbir yerinde yarım gelişmiş, farklı iki türün özelliklerini taşıyan herhangi bir fosil örneğine rastlanmamıştır. Ve bu durum evrim teorisinin en büyük açmazıdır. Nitekim teorinin kurucusu Charles Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve teorisinin ne kadar çürük bir temel üzerine inşa edildiğini biliyordu. Darwin'in bu konudaki bir itirafı şöyledir:

> "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır." (Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s. 172, 280)

Sığla Ağacı Meyvesi

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: ABD

Tam da Darwin'in itiraf ettiği gibi, ara fosil diye birşey yoktur. Darwinistler şok içindedirler. Darwin'in kehaneti doğru çıkmıştır. Gelişen bilim, doğal seleksiyonun evrimleştirici gücü olmadığını, canlıların genetik yapılarının olağanüstü derecede kompleks olduğunu, bu mükemmel yapıya hiçbir şekilde rastgele bir müdahalenin yapılamayacağını ve yeni bir genetik bilgi eklenemeyeceğini ve canlılığın cansız maddelerden asla meydana gelemeyeceğini de ortaya çıkarmıştır.

Bunlar Darwin'in hiç bilmedikleridir. Ayrıca, fosil kayıtlarının ardından Darwinistlerin başlarına en büyük yıkım, tek bir proteini oluşturamadıklarında gelmiştir. Laboratuvarda oluşturulamayan proteinin –yani hücrenin temel yapı taşının– bilinçsiz bir ortamda TESADÜFEN MEYDANA GELMESİ İMKANSIZDIR. İşte tüm bu gerçekler Darwinizm'in çöküşünü oluşturmuştur.

Kayısı Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Bundan 50 milyon yıl önce de kayısı ağaçları tıpkı bugünkü gibi çiçek açıyor, meyve veriyordu. Aradan geçen 50 milyon yıla rağmen kayısı ağaçlarının hiç değişmediğini gösteren bu fosiller evrimin olmadığının en açık kanıtlarından biridir.

Sumak Yaprağı

Dönem: Oligosen

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Günümüzde Darwin'in 150 yıl önce söylediği sözler gerçek oldu ve Darwin'in 19. yüzyılda itiraf ettiği gibi, gerçekten de ara fosil diye bir şey olmadığı ortaya çıktı.

Yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında 350 milyonu aşkın fosil bulundu. Fakat bunların tek bir tanesi bile ara fosil değildi. Bulunan 350 milyonu aşkın fosil, doğanın Darwin'in öngördüğü gibi bir karmaşa içinde olmadığını aksine tam, mükemmel, kusursuz ve tüm parçaları yerli yerinde olan canlılardan oluştuğunu ortaya çıkardı. Hiçbir jeolojik yapıda ve hiçbir tabakada canlıların birbirine sözde bağlantısını gösteren hiçbir ara canlı fosili olmadığı anlaşıldı. İşte bu gerçekler 21. yüzyılda Darwinizm'e yıkıcı darbeyi indirdi.

Sumak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkiler milyonlarca yıl önce de aynı bugünkü gibi fotosentez yapmaktaydılar. Betonları çatlatacak kadar güçlü hidrolik sistemlere, topraktan emilen suyu metrelerce yukarıya çıkaracak pompalara, canlıların besinini üreten kimyasal fabrikalara sahiplerdi. Yüz milyonlarca yıl önce bitkiler yaratılmışlardı. Onları yaratan alemlerin Rabbi olan Allah, bugün de onları yaratmaya devam etmektedir. Allah bu gerçeği Neml Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

> **"(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir." (Neml Suresi, 60)**

Arokarya Kozalağı

Dönem: Jurasik

Yaş: 206-144 milyon yıl

Bölge: Arjantin

Birçok kozalaklı ağacın yaprakları sert bir deri gibidir ve dökülmez. Yapraklarının üzerindeki mumlu yüzey de suyun buharlaşma yolu ile kaybını azaltır ve bu dayanıklılık yaprakların dökülmesini ya da su basıncı dolayısıyla bitkinin solmasını önler. Bundan başka kozalaklı ağaçların yapraklarının çoğu iğne şeklindedir ve dona karşı da dayanıklıdır. Yaprakların dayanıklılığı önemlidir, çünkü hava koşullarının elverişli olduğu her fırsatta bitki hemen fotosentez yaparak besin depolar.

Resimlerde görülen Arokarya kozalağı da bu özelliklere sahiptir ve bitkilerin 206 - 144 milyon yıl öncesinden günümüze kadar hiç değişmediğini bu fosille ispatlamaktadır.

Saçlı Meşe Yaprağı

Dönem: dönemi

Yaş: 5.1 - 1.8 milyon yıl

Bölge: Bulgaristan

Bitkiler, ışığı besine çeviren fotosentez sistemleri, hiç durmadan enerji ve oksijen üreten, doğayı temizleyen, ekolojik dengeyi sağlayan mekanizmaları, tat, koku, renk gibi insana hitap eden estetik özellikleriyle muhteşem canlılardır.

Çok özel faydalar için benzersiz sistemlere sahip olan bitkilerin bugüne kadar sadece 10.000 türü incelenebilmiş, bu araştırmalar sonucunda her bitkinin insanı hayrete düşürecek yaratılış özelliklerine sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

Evrimcilerin bitkilerin nasıl ortaya çıktıkları sorusuna verilecek mantıklı ve bilimsel bir cevapları yoktur. Diğer konularda olduğu gibi bitkilerin varoluşu konusunda da bütünüyle hayal gücüne dayalı senaryolardan başka bir açıklama üretemezler. Bitkileri yaratan, göklerin yerin ve ikisi arasındaki herşeyin Yaratıcısı olan Yüce Allah'tır.

Palmiye Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

150 yıldır yapılan fosil araştırmaları Darwin'in ve onu izleyen evrimcilerin boş yere umutlandıklarını göstermiş ve bir tek ara geçiş formuna ait fosil bile bulunamamıştır. Günümüzde dünyanın her yerinde, binlerce müzede ve koleksiyonda yaklaşık 350 milyon fosil bulunmaktadır. Bu fosillerin hepsi birbirlerinden kesin hatlarla ayrılan, özgün yapılara sahip türlere aittir. Evrimcilerin ümitle aradıkları yarı balık-yarı amfibiyen, yarı dinozor-yarı kuş, yarı maymun-yarı insan ve benzeri canlıların fosillerine kesinlikle rastlanmamıştır. Elde edilen fosillerin tamamı resimde görülen palmiye fosili yaprağı gibi, evrimi yalanlayan bulgulardır.

Yosun

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil kayıtlarında milyarlarca yıl önce yaşamış olan canlıların dahi fosilleri korunmuştur. Buna rağmen, evrimcilerin iddia ettikleri hayali ara geçiş formlarına ait tek bir tane bile fosilin bulunamamış olması oldukça dikkat çekicidir. Karıncalardan bakterilere, kuşlardan çiçekli bitkilere kadar birçok canlı türünün fosilleri mevcuttur. Bunlaırn hepsi de evrim olmadığının delilidir. Resimde görülen 95 milyon yıllık yosun fosili de bunlardan biridir.

Eğrelti Otu

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Fosillerin muhafaza edildiği ortamlardan biri de amberlerdir. Ağaçlardan çıkan amberlerin bir bitkinin veya bir canlının üzerine akıp donmasıyla o anın sanki milyonlarca yıl dayanacak bir fotoğrafı çekilmiş olur. Amber fosillerin ayırt edici özelliği hapsettiği canlının tüm dokusunu muhafaza etmesidir. Yumuşak dokuların en ince ayrıntısına kadar görülebildiği amberler canlıların yumuşak dokularında da milyonlarca yıldır hiçbir değişiklik olmadığını kanıtlarlar. Bu 25 milyon yıllık eğrelti otu fosilinin günümüzde yaşayan eğrelti otuyla hiçbir farkı yoktur. Evrim yaşanmamıştır.

Ceviz

Dönem: Pliosen

Yaş: 2.5 milyon yıl

Bölge: Hollanda

Doğada hemen her yerde yetişen farklı türlerde ceviz ağaçları mevcuttur. Burada fosillerini gördüğümüz cevizler milyonlarca yıl içinde hiçbir değişikliğe uğramamış, yaratıldıkları ilk günden beri aynı şekilde varlıklarını sürdürmüşlerdir.

Ak Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Yer: Kanada

İsveçli embriyolog Soren Lovtrup, Darwinizm yalanını şu sözlerle dile getirmiştir:

> İnanıyorum ki, bir gün Darwin miti bilim tarihindeki en büyük aldatmaca olarak yerini alacak. Bu olduğunda ise pek çok insan şu soruyu soracak: "Böyle bir şey nasıl olabildi?" (S. Lovtrup, Darwinism: The Refutation of a Myth, Londra, Croom Helmm, 1987, s. 422 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 220)

İnsanlar gerçekten de günümüzde Darwinistler tarafından aldatılmış olmanın şokunu yaşamaya başlamışlardır. Dünya çapında bir oyunun parçası olduklarını gün geçtikçe daha fazla fark etmektedirler. Yakın bir gelecekte batıl Darwinizm dininin gerçek yüzü, tüm dünya tarafından tam olarak anlaşılacak ve insanlar gerçekten de aldatılmış olmayı şaşkınlıkla karşılayacaklardır. Bir yalandan kurtulmalarının ardından Darwinizm'in kirlettiği akıl ve vicdanları temizlenmiş olacak ve herşeyin Allah'ın muhteşem yaratışının eserleri olduğunu kavrayacaklardır.

Bir Tür Meşe Yaprağı

Dönem: Oligosen

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Yeryüzünde yaşayan ve soyu tükenmiş canlı türlerinin fosilleri incelendiğinde, hepsinin aniden ortaya çıktıklarını ve varlıklarını sürdürdükleri süre boyunca hiç bir değişiklik geçirmediklerini görürüz. Allah tüm canlıları bugün oldukları şekilde yaratmıştır. Resimdeki 30 milyon yıllık yaprak fosili de yaratılış gerçeğini ortaya koymaktadır.

Çitlembik Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: British Kanada

Geçersizliği bilimsel bulgularla kesin olarak ortaya konmuş olan Darwin'in evrim teorisine göre, canlılar tek bir sözde ortak atadan geliyordu ve zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek birbirlerinden türemişlerdi. Oysa bugün paleontoloji biliminin ortaya koyduğu delillere göre, canlıların tümü bugün varoldukları şekilde ortaya çıkmışlar, yani yaratılmışlardır. Resimde görülen 50 milyon yıllık çitlembik yaprağı fosili de bunu kanıtlayan delillerden biridir.

Persea Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Yaklaşık 150 türü bulunan ve kışın yapraklarını dökmeyen bu bitki ailesinin en bilinen üyesi avokadodur. 50 milyon yıllık bu persea yaprağı fosili, günümüzde yaşayan persea yaprakları ile tamamen aynıdır. Ne hayvanlar ne de bitkiler zaman içinde bir değişim geçirmemiş, evrimleşmemişlerdir. Tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Kurtpençesi Otu

Dönem: Karbonifer

Yaş: 330 milyon yıllık

Bölge: İngiltere

Irmak kenarlarında, yakınındaki ağaçlara sarılarak yetişen bu bitki, sarıldığı bitkinin kökündeki sudan faydalanır. Kurtpençesi otunun tüm özellikleri, bundan yüz milyonlarca yıl önce de bugünle aynıdır. Resimde görülen 330 milyon yıllık kurtpençesi otu fosilinin, günümüzde yaşayan kurtpençesi otlarından en küçük bir farklılığı dahi yoktur.

Çam İğnesi

Dönem: Miosen

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: ABD

Kışın yapraklarını koruyan iğneyapraklılardan olan çamlar, kozalaklı bir ağaç cinsidir. Evrimciler canlıların ortak bir atadan gelip, zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek farklı türlere dönüştüğünü iddia ederler. Bu iddianın hiç bir bilimsel dayanağı yoktur. Fosil kayıtları, canlıların asla bir değişim geçirmediklerini, yaratıldıkları ilk günkü formları ile varlıklarını sürdürdüklerini göstermektedir. Resimde görülen Miosen dönemine ait çam iğnesi fosili de bu gerçeği destekleyen kanıtlardan biridir. Çamlar, bundan milyonlarca yıl önce de hiç bir farkları olmadan varlık göstermişlerdir

Distylium Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Hamamelidaceae familyasına dahil, yaprağını dökmeyen 18 farklı türü olan bu bitkiler, fosil kayıtlarında iz bırakmış milyonlarca cinsten biridir. Resimde 50 milyon yıllık bir distylium yaprağının yapısına bakıldığında, günümüzde yaşayan distyliumlarla tamamen aynı olduğu göze çarpmaktadır. Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bu bitkilerin aradan geçen 50 milyon yıl boyunca birçok değişim geçirmiş olmaları gerekirdi. Bu fosil tek başına bile, Darwinizm'i yalanlayan bir delildir. Yer katmanları, aynı bunun gibi tamamen yaratılışı destekleyen milyonlarca fosille doludur.

KAFATASI FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Kafatası Fosillerinin Darwinizm'e İndirdiği Darbe

Darwin'in insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri tezi, ortaya ilk atıldığı dönemde de sonraki dönemlerde de bilimsel bulgularla desteklenemedi. O zamandan bu yana, yaklaşık 150 yıldır, insanın evrimi masalını desteklemek için gösterilen bütün gayretler boş çıktı. Elde edilen fosiller, maymunların hep maymun, insanların da hep insan olarak var olduklarını, maymunların insanlara dönüşmediklerini ve maymunla insanın ortak bir ataya sahip olmadıklarını ispatladı.

Darwinistlerin yoğun propagandalarına ve akademik çevrelerdeki sindirme girişimlerine rağmen, pek çok bilim adamı da bu gerçeği dile getirdi.

Bunlardan biri Harvard Üniversitesi paleoantropologlarından David Pilbeam'dir. Pilbeam, insanın sözde evriminin bilimsel verilere dayanmayan bir iddia olduğunu şu şekilde ifade eder:

> Farklı bir bilim dalından, zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle "Bu konuyu unutun, devam etmek için yeterli delil yok" diyecektir.[1]

Paleoantropoloji üzerine hazırlanmış olan *The Bone Peddlers* adlı kitabın yazarı olan William Fix ise, insanın sözde evriminin bulgularla desteklenmediğini şöyle dile getirir:

> İnsanın kökeni hakkında hiçbir şüphe duymamamız gerektiğini söyleyen hala sayısız bilim adamı vardır, ancak tek eksiklikleri bir delillerinin olmamasıdır...[2]

Fosil kayıtlarının kendilerini hayal kırıklığına uğratması ve içinde bulundukları delilsizlik karşısında, evrimcilerin yaptıkları tek şey, hiçbir gerçekliği olmayan kafataslarını tekrar tekrar sıralamak, sahteliği çoktan belgelenmiş fosiller üzerinde spekülasyonlar yapmak oldu.

Oysa gerek maymunların, gerek diğer canlıların, gerekse geçmişte yaşamış farklı ırklara ait insanların kafatasları üzerinde yapılan incelemeler, bu canlıların sahip oldukları tüm özelliklerle var olduklarını ve tarih boyunca hiç değişikliğe uğramadıklarını göstermiştir. Bunun anlamı, canlıların evrim geçirmedikleri, hepsini Yüce Allah'ın yarattığıdır. İlerleyen sayfalarda yer alan örneklerde de görüleceği gibi, kurbağa, kertenkele, yusufçuk, sinek, hamam böceği gibi pek çok canlının, vücutlarının diğer uzuv ve organlarında olduğu gibi, baş bölgelerinde de hiçbir değişiklik olmamıştır. Kuşların ve balıkların baş yapıları da değişmemiştir. Kaplan, kurt, tilki, gergedan, panda, aslan, leopar, sırtlan gibi sayısız hayvanın yaratıldıkları ilk andan beri on milyonlarca yıl boyunca kafatasları aynıdır. Ve bu aynılık, canlıların evrimi iddiasını yalanlamaktadır.

Tüm bu canlı türleri için geçerli olan değişmezlik, insan için de geçerlidir. Nasıl ki on binlerce canlı türünün, milyonlarca yıl boyunca kafatası yapılarında bir değişiklik olmamışsa, insanların da kafataslarında evrimsel bir değişiklik olmamıştır. Balıkların hep balık, kuşların hep kuş, sürüngenlerin hep sürüngen olması gibi insanlar da hep insan olarak var olmuştur. Hiçbir canlının hiçbir organ ve yapısında, evrimcilerin iddia ettiği gibi "ilkelden gelişmişe doğru ilerleme" diye birşey söz konusu değildir.

Evrimciler, insanın sözde evrimi hikayesini anlatırken, buldukları kafataslarının hacmini, kaş çıkıntılarını veya alın yapılarını öne sürerek, kendilerince evrimsel bir sıralama ve soy ağacı oluştururlar. Halbuki evrimcilerin ortaya koydukları kafataslarındaki yapısal farklılıklar evrime delil değildir. Çünkü bu kafataslarının bir kısmı soyu tükenmiş maymunlara, bir kısmı da geçmişte yaşamış farklı insan ırklarına aittir. Farklı insan ırklarının farklı kafatası yapılarına

sahip olmaları ise son derece doğaldır. Farklı balık türlerinin de farklı kafa şekilleri vardır. Örneğin, bir alabalığın kafa şekli bir yılan balığının kafa şekline benzemez. Ancak her ikisi de balıktır. Aynı şekilde, farklı insan ırklarının da kafatası yapıları arasında farklılıklar olabilir. Pigmelerle İngilizlerin, Ruslarla Çinlilerin, Aborjinlerle Eskimoların, zencilerle Japonların alın yapılarında, göz çukurlarında, kaş çıkıntılarında, kafatası hacimlerinde doğal olarak farklılıklar olacaktır. Ama bu farklılıklar, bir ırkın diğerinden türediği ya da bir ırkın diğerinden daha ilkel veya daha gelişmiş olduğu anlamına gelmez. Bir Aborjin soyu, bir başka soy ile karışmadığı sürece daima aynı özelliklerde kalacaktır. Ne kadar zaman geçerse geçsin, bu insanlar daha farklı özelliklere sahip olacak şekilde evrimleşmeyecek, kafatası hacimleri şu an olduğundan daha fazla büyümeyecek, farklı anatomik özelliklere sahip olmayacaklardır.

Örneğin, evrimcilerin sözde ilkel kabul ettikleri *Homo Erectu*s kafataslarının sahip olduğu büyük kaş çıkıntılarına ve geriye doğru eğimli alın yapısına, günümüzde yaşayan bazı Malezya yerlileri de sahiptir. Eğer evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, söz konusu Malezya yerlilerinin de sözde "maymunluktan yeni çıkmış, tam gelişmemiş insan" yapısında ve görünümünde olmaları gerekirdi. Oysa böyle birşey söz konusu değildir. *Homo Erectus*'un kafatasının anatomik özelliklerinin günümüzde de görülmesi, hem *Homo Erectus*'un ilkel bir tür olmadığını hem de evrimcilerin "insanın soy ağacı" senaryosunun yalan olduğunu gösterir.

Kısaca, geçmişte yaşamış olan bazı insan ırklarının günümüzde yaşayan insanlardan farklı anatomik yapıya sahip olmaları hiçbir şekilde evrime delil olamaz. Anatomik farklılık tarihin her döneminde, farklı her insan ırkı arasında görülebilir. Amerikalılarla Japonların, Avrupalılarla Aborjinlerin, Eskimolarla Zencilerin veya pigmelerin kafatasları aynı değildir. Ama bu durum, söz konusu ırkların birinin diğerinden daha gelişmiş veya daha geri olduğunu göstermez.

Bundan binlerce yıl sonra, 2000'li yıllarda yaşamış 1.90 boylarında iri yapılı bir Amerikalının kafatasını bulan geleceğin bilim adamları, bu kafatasını, yine 2000'li yıllarda yaşamış 1.60 boylarında bir Japon'un kafatasıyla karşılaştırsalar, başta büyüklük olmak üzere pek çok farklılık göreceklerdir. Bu farklılıklara dayanarak, Japonların ilkel bir insanımsı olduğunu, Amerikalıların ise hayali evrim basamağında daha ileri bir canlı olduğunu öne sürseler, elbette doğruyu yansıtmayan bir yorumda bulunacaklardır.

Üstelik kafatası boyutu bir insanın zekasının veya kabiliyetlerinin ölçüsü de değildir. Beden yapısı gelişmiş, ama zekası yeterince gelişmemiş pek çok insan vardır. Aynı şekilde, bedeni ve dolayısıyla kafatası diğer insanlara göre daha küçük olan, ancak çok zeki birçok insan bulunmaktadır. Bu insanların kafataslarının, gelecekteki bazı bilim adamları tarafından, sadece boyutlarına dayanılarak sözde evrimsel sıralamaya sokulmasının elbette bilimsel bir değeri olmayacaktır. Çünkü bu sıralama gerçekleri yansıtmayacaktır. Kafatası hacmi farklılığının, zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı bilinen bir gerçektir. Hayatı boyunca yoğun zihinsel faaliyetlerde bulunan bir insanın kafatası büyümez, zekası güçlenir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.[3]

Maymunların Taklit Kabiliyetleri Onların İnsana Dönüşeceği Anlamına Gelmez

Darwinistlerin, insanların sözde maymunlardan türedikleri iddialarına dayanak göstermeye çalıştıkları bilgilerden biri de, bazı maymun türlerinin taklit kabiliyetleridir.

Maymunlar, karşılarında gördükleri hareket ve tavırları taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Verilen eğitimler doğrultusunda, eşyaların şekillerini ve renklerini ayırt edebilir, zekice tepkiler gösterebilirler. Ama bu, günün birinde insana dönüşmelerini sağlamaz. Eğer böyle olsaydı zeki olduğu bilinen diğer hayvan türlerinin de zamanla insan olmaları gerekirdi. Örneğin papağanlar da eğitildikleri takdirde kareyi yuvarlaktan, kırmızıyı maviden ayırt edebilmekte, kendisinden istenilen şekilde eşyaları yerleştirebilmektedir. Üstelik papağanların maymunlara ek olarak bir de, sesleri taklit ederek konuşma yetenekleri vardır. Bu durumda, Darwinistlerin mantıksız iddialarına göre, papağanların insana dönüşme ihtimali çok daha yüksek olmalıdır.

Zeki olmalarıyla bilinen bir diğer canlı da tilkilerdir. Darwinistlerin akıl ve bilim dışı mantık örgülerine göre, tilkilerin de zamanla zekalarıyla orantılı olarak kafatası hacimleri büyümeli ve bir müddet sonra onlar da insan gibi akıllı ve şuurlu varlıklara dönüşmelidir. Ancak bu hiçbir zaman gerçekleşmemiş, ne kadar zeki olursa olsun tilkiler hep tilki olarak kalmıştır.

Son derece mantıksız olan bu iddiaları, akademik kariyer sahibi insanların bilimsel terimler ve latince kelimelerle süsleyerek son derece ciddi bir üslupla anlatıyor olmaları hayret vericidir. Maymunlar istedikleri kadar zeka ve el becerilerini geliştirsinler, istedikleri kadar gördüklerini taklit etsinler, bu onları günün birinde insan yapmayacaktır. Maymunlar hep maymun olarak var olmuştur ve maymun olarak kalacaklardır. İnsan ise, Allah'ın kendisine lütfettiği akıl, şuur ve vicdanla ve sahip olduğu tüm üstün özelliklerle ayrı olarak yaratılmıştır. Yaratıldığı ilk andan itibaren tarih boyunca hep insan olarak var olmuştur. Aklın ve bilimin ortaya koyduğu gerçek budur.

İnsanın Evrimi Masalı Sahtekarlıklarla Doludur

Tarih boyunca 6000'den fazla maymun türü yaşamıştır. Bunların çok büyük bir bölümü, nesli tükenerek ortadan kaybolmuştur. Bugün yalnızca 120 kadar maymun türü yeryüzünde yaşamaktadır. İşte, bu 6000 civarındaki nesli tükenmiş maymun türünün fosilleri, evrimciler için çok zengin bir aldatmaca malzemesinin kaynağını oluşturur. Hiçbir zaman somut bilimsel delil ortaya koyamayan evrimciler, 'nesli tükenmiş maymunlara ait' fosilleri, ön yargılı yorumlarla süsleyerek, evrim lehine birer delilmiş gibi sık sık gündeme getirirler. Yıllardır bu yöntemlerle evrime taraftar toplamaya ve kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadırlar. Ancak artık bu yöntemin fayda vermediğini görmeleri gerekir.

Evrimcilerin insanın evrimi masalını kendilerince inandırıcı kılabilmek için ortaya attıkları sahte delillerden bazılarını şöyle özetleyebiliriz:

1. Charles Dawson tarafından 1912 yılında bulunan, 500 bin yıl yaşında olduğu iddia edilen **Piltdown Adamı** yıllarca evrimciler tarafından insanın sözde evriminin delili olarak sahiplenildi ve savunuldu. Ancak ilerleyen tarihlerde yapılan araştırmalar büyük bir sahtekarlığı ortaya çıkardı. İnsanın sözde atası Piltdown adamının kafatası 500 yaşında bir insana, çene kemiği ise yeni ölmüş bir orangutana aitti. Dişler, insana ait olduğu izlenimi vermek için sonradan eklenmiş, eklem yerleri törpülenmiş, eski görünmeleri için potasyum dikromat ile lekelendirilmişti.

2. 1922 yılında Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Pliosen dönemine ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıkladı. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktaydı. Bu dişe **Nebraska Adamı** adı verildi. Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon resimleri çizildi. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska Adamı'nın, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlandı. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulundu. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti. Dişin, Prosthennops cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşıldı.

3. İnsanın evrimi masalının en uzun süren yalanlarından biri de, ***Ramapithecus***'tur. Bu isim, 1932 yılında Hindistan'da bulunan ve insan ile maymun arasında 14 milyon yıl önce meydana geldiği iddia edilen ayrımın ilk basamağı olduğu söylenen fosil kayıtlarına verilmişti. 50 sene boyunca da evrimciler tarafından kesin bir delil olarak kullanıldı. Ancak yapılan incelemeler, *Ramapithecus*'un diş yapısının günümüzde yaşayan şempanzelerle neredeyse aynı olduğunu ortaya koydu. Örneğin, Etiyopya'nın yüksek kesimlerinde yaşayan bir babun türü *(Theropithecus galada),* aynen *Ramapithecus*'taki gibi kısa, derin bir yüze ve öbür maymunlara göre küçük kesici ve doğrayıcı dişlere sahipti. *Ramapithecus*'un soyu tükenmiş bir orangutandan başka birşey olmadığı, *Science* dergisinde yayınlanan 1982 tarihli *"İnsanlık Bir Atasını Kaybediyor"* başlıklı makalede ilan edildi.

4. Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunduğu için **Turkana Çocuğu** adıyla anılan fosil de, bir müddet evrimciler tarafından insanın sözde evrimine delil olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Ancak daha sonra, fosilin günümüz insanından hiçbir farkı olmadığı ortaya çıkmıştır.

Örneğin, Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler.[4] Turkana Çocuğu, evrimcilerin iddia ettiği gibi, maymunlarla insan arasında ara bir tür değil, her yönüyle tam bir insandır.

5. Lucy, 1974 yılında Amerikalı antropolog Donald Johanson tarafından bulunan ünlü fosilin adıdır. Birçok evrimci Lucy'nin insanla sözde maymunsu ataları arasındaki ara geçiş formu olduğunu iddia etmiştir. Ancak ilerleyen yıllarda yapılan incelemeler Lucy'nin sadece nesli tükenmiş bir maymun türü olduğunu ortaya çıkarmıştır. Lucy, insanın hayali evrimi ile ilgisi olmadığını ortaya konan *Australopithecus* cinsine ait bir maymun türünü temsil etmektedir. Bu türün *(Australopithecus afarensis)* şempanzelerle aynı büyüklükte bir beyni vardır, kaburgaları ve çene kemiği günümüz şempanzeleriyle aynı şekildedir, kolları ve bacakları canlının bir şempanze gibi yürüdüğünü göstermektedir. Hatta leğen kemiği de şempanzelerinki gibidir.[5]

6. Richard Leakey, 2.8 milyon yıl yaş biçtiği ve **"KNM-ER 1470"** olarak adlandırdığı kafatasını antropoloji tarihinin en büyük buluşu gibi tanıtmış ve büyük yankı uyandırmıştı. *Australopithecus* gibi küçük bir kafatası hacmi olan, ancak insansı bir yüze sahip bulunan canlı, Leakey'e göre, *Australopithecus* ile insan arasındaki kayıp halkaydı. Ancak bir süre sonra anlaşılacaktı ki, KNM-ER 1470 kafatasının bilimsel dergilere kapak olan "insansı" yüzü, gerçekte kafatası parçalarını birleştirirken yapılan -belki de kasıtlı- hataların sonucuydu.Dolayısıyla bu kafatası, insanın sözde evrimini gösteren bir bulgu kesinlikle değildi. Sadece, evrimcilerin çaresizliğini gözler önüne seren sayısız örnekten biriydi.[6]

Burada sadece birkaç örneğine yer verdiğimiz evrimci sahtekarlıkların sayısı çok daha fazladır. Medyada yer alan tüm "insanın atası" haberleri ve bu haberlerde kullanılan resimler uydurmadır. Somut bilimsel bulgular, insanın aşama aşama gelişerek insan olduğu hikayesini yerle bir etmiştir.

Kitabın ilerleyen sayfalarında, evrim teorisini geçersiz kılan sayısız kafatası fosilinden birkaç örneğe yer verilmiştir. Bu kafatasları, tarih boyunca hiçbir canlının değişmediğinin, bir başka canlıya dönüşmediğinin, her canlı türünün hep sahip olduğu özelliklerle birlikte var olduğunun delillerindendir. Bu delillerle birlikte, Darwinist düşüncenin açmazlarını ve mantıksızlıklarını vurgulayan açıklamalara da yer verilmektedir. Örneğin, canlıların sürekli değişerek ilerlediği iddiasındaki Darwinistlere, tüm canlı türlerinde açıkça görülen değişmezliği nasıl açıkladıkları sorulmaktadır. İnsanın sözde maymundan türediğini öne süren evrim teorisinin, maymunların yaşadığı hayali insana dönüşüm sürecinin bir benzerini, neden diğer canlıların yaşamadığını açıklaması gerekir. Neden bir ayının da günün birinde iki ayağı üzerinde yürümeye karar vermediği, bir tilkinin neden zekasını geliştirip bir profesöre dönüşmediği, bir pandanın neden etkileyici eserler yapan bir sanatçı olmadığı sorusuna evrimcilerin verebileceği bir cevap yoktur. Konunun, bu şekilde çocukların dahi anlayabileceği örnekler ve mantık yürütmeler kullanılarak anlatılmasının sebebi ise, Darwinizm'in akıl almaz mantıksızlıklarının ifşa edilmesidir. Bilimsel bir teori gibi sunulan Darwinizm, aslında, inanılmaz derecede mantıksız bir ideolojidir.

Dünya tarihinin en büyük skandalı olan Darwinizm'in, yalanlar, sahtekarlıklar akıl ve mantık dışı iddialar üzerine kurulu olduğu tam anlamıyla ortaya çıkmıştır. 21. yüzyılda tüm dünya Darwinizm'in çöküşüne tanıklık edecektir.

1 Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London, 1981, s. 43
2 William R Fix,. The Bone Peddlers, Macmillan Publishing Company: New York, 1984, s. 150-153
3 Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 136
4 Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83
5 Richard Allan & Tracey Greenwood, Primates and Human Evolution in the textbook: Year 13 Biology, 1999.
6 Student Resource and Activity Manual, (Biozone International, printed in New Zealand.), s. 260

Yaban Domuzu Kafatası

Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistler daha önce ilkel mantıklar kullanarak kendilerine taraftarlar bulabiliyorlardı. Bilimsel cehalet ortamında çamurlu sudan zaman içinde kendi kendine proteinlerin ve nihayet hücrenin oluştuğuna, suda avlanan ayıların bir müddet sonra yüzgeçler kazanarak balinaya dönüştüğüne, maymunların ağaçtan ağaca atlamaktan vazgeçip dik yürümeye karar verip insan olduklarına kitleleri inandırmak kolaydı. Genetik ve paleontoloji bilinmediğinden, bütün bu hayali dönüşümler adeta kesin gerçekmiş gibi lanse ediliyordu. Ama şu anda Darwinistler için durum hiç de kolay değildir. Genetik bilimi hücrenin kompleksliğini ortaya koymuştur, paleontoloji ise canlıların değişmediğini... 58 milyon yıllık yaban domuzu kafatası fosili gibi sayısız örnek, milyonlarca yıllık canlıların günümüzdekinden farksız bir komplekslik sergilediğini göstermektedir. Artık Darwinizm'in, insanları aldatması mümkün değildir.

Maymun Kafatası

Dönem: Oligosen

Yaş: 32 milyon yıl

Bölge: Çin

Bugüne kadar yarı maymun yarı insan özelliği taşıyan bir tane bile fosil bulunamamıştır. Bir zamanlar sözde insanın evrimine delil olarak öne sürülen fosil örneklerinin birer sahtekarlık ürünü olduğu ortaya çıkmış ve bunların hepsi evrimciler tarafından geri çekilmiştir. Geriye Darwinistlerin hayal ürünü senaryoları dışında bir şey kalmamıştır.

Somut bulgular, maymunların hep maymun, insanların hep insan olarak var olduklarını, evrimin bir yalan olduğunu ispatlamıştır. Bu bulgulardan biri de resimdeki 32 milyon yıllık maymun kafatası fosilidir.

Zebra Kafatası

Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Çin

Allah her canlıyı farklı görünümde ve biçimde yaratmıştır. Yaşama şekilleri, ihtiyaçları birbirinden farklı olduğu gibi, beden yapılarında da derin farklılıklar bulunmaktadır. İşte bu nedenle ele geçirilen fosilleri tanımlamak zor değildir. Fosili bulunan canlının tüm anatomik özelliklerini kalıntılardan anlamak mümkündür. Resimde görülen 45 milyon yıllık zebra fosili de bu ayrımı açıkça göstermektedir. Fosil özelliklerinden canlının günümüz zebralarından hiçbir farkı olmadığı açıkça görülmektedir.

Kuşkusuz bu, Allah'ın büyük bir mucizesidir. Eldeki bilimsel kanıt, evrimci bile olsalar, bilim adamları için reddedilemeyecek bir kesinlik taşımaktadır. Canlıların değişmedikleri, yani herhangi bir evrim sürecinden geçmedikleri somut bir bilimsel bulgudur.

Sırtlan Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 73 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim tarihi sayısız sahtekarlığa sahne olmuştur. Çeşitli soyu tükenmiş fosiller veya birkaç kemik parçası hayali ara geçişe delil gibi gösterilmeye çalışılmış, günümüzde yaşayan canlıların fosilleri yıllarca evrimleşmekte olan canlılar olarak kamuoyuna sunulmuştur. Fakat fosiller üzerindeki bu aldatıcı spekülasyonların yerini uzun bir zamandır bir sessizlik kaplamıştır. Çünkü resimde görülen 73 milyon yıllık sırtlan kafatasında görüldüğü gibi, günümüz canlılarının büyük bir bölümünün milyonlarca yıl önce bugünkü halleriyle yaşamış olduğu ve dolayısıyla evrim geçirmedikleri anlaşılmıştır. Şimdi artık, evrimcilerin insanın evrimi hikayesi üzerinde yapmakta oldukları sahtekarlıkların ve spekülasyonların da son bulma vakti gelmiştir.

Deve Kafatası

Dönem: Pliosen

Yaş: 3,9 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrimcilerin iddialarına göre, deve gibi dev bir memelinin büyük kafatasının, uzun boynunun, hörgüçlerinin bugünkü görünümünü alması için seri halinde birçok mutasyon gerçekleşmeli, bunların sonucunda boynu yarı gelişmiş, kafa şekli garip bir hal almış, hörgüçleri tam oluşmamış sayısız ara canlının yaşamış olması gerekirdi. Bu hayali ara canlılara fosil kayıtlarında sıkça rastlanması, resimdeki gibi tam oluşmuş deve örneklerinin ise milyonlarca yıl öncesine ait hiçbir izinin bulunmaması gerekirdi. Ama fosil kayıtlarından elde ettiğimiz veriler, hayali ara formların hiç yaşamadığını, develerin herhangi bir ara aşamadan geçmediklerini, hep deve olarak var olduklarını göstermektedir.

Hint Misk Kedisi Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 40 milyon yıl

Bölge: Çin

Stephen Jay Gould, 1993 yılında, Natural History dergisindeki yazısında canlıların fosil kayıtlarında hep aynı yapılarıyla gözlenmeleri konusunda şöyle demektedir:

> "Birçok fosil türünün jeolojik yaşam süresi boyunca durağanlığı ya da hiçbir değişim geçirmeyişi, tüm paleontologlar tarafından sözle ifade edilmeksizin onaylanmıştır. Ancak asla üzerinde etraflıca çalışılmamıştır... Durağanlığın çok yaygın olması, fosil kayıtlarının utandırıcı bir özelliği haline geldi, ama yokluğun (ki bu evrimin yokluğudur) bir ilanı olarak göz ardı edilmiş olarak bırakıldı." (S. J. Gould, 'Cordelia's Dilemma', Natural History, Şubat, s. 10-18)

Fosil kayıtlarındaki durağanlığın evrimciler tarafından "utandırıcı" olarak nitelendirilmesinin ise tek sebebi vardır: Canlıların hiçbir değişim geçirmemeleri, evrim teorisinin sonu demektir. Evrimin hiç yaşanmadığını gösteren bu bilgi, Yaratılış gerçeğini teyit etmektedir..

Penguen Kafatası

Dönem: Miosen

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Şili

Bir tür deniz kuşu olan penguenler, kutuplarda buz üstünde yaşayan en kalabalık topluluktur. Bu canlılar, yaklaşık -40C'lik bir ortamda yaşamak zorundadırlar. Ancak sahip oldukları özel donanımlar ile hiçbir sorun olmadan bu zorlu koşullarda yaşamlarını rahatlıkla sürdürürler. Penguenlerin vücutlarının büyük bölümü, sahip oldukları su geçirmez tüyleri sayesinde soğuktan korunur. Derilerinin altında bulunan kalın yağ tabakası ve tüyler, birlikte son derece iyi bir ısı izolasyonu sağlar. Penguenlere ait fosiller bize bu canlıların milyonlarca yıldır aynı beden yapısına sahip olduklarını göstermektedir. 10 milyon yaşındaki penguen fosili de bunun delillerindendir.

Step Kedisi Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 73 milyon yıl

Bölge: Çin

Step kedisi, kedigiller ailesinden bir türdür. Bir ev kedisi büyüklüğündedir. 73 milyon yıllık step kedisi kafatası fosili üzerinde tespit edilen özellikler, günümüzde yaşayan step kedilerinin on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini ortaya koymuştur. Kafatası üzerinde canlının evrim geçirdiğini gösteren tek bir delil bile bulmak mümkün değildir. Step kedileri evrim teorisini yalanlayan sayısız türden bir tanesidir.

Jaguar Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 87 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwin'in insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri tezi, ortaya ilk atıldığı dönemde de sonraki dönemlerde de bilimsel bulgularla desteklenemedi. O zamandan bu yana, yaklaşık 150 yıldır, insanın evrimi masalını desteklemek için gösterilen bütün gayretler sonuçsuz kaldı. Elde edilen fosiller, maymunların hep maymun, insanların da hep insan olarak var olduklarını, maymunların insanlara dönüşmediklerini ve maymunla insanın ortak bir ataya sahip olmadıklarını ispatladı. Fosil kayıtlarının kendilerini hayal kırıklığına uğratması ve içinde bulundukları delilsizlik karşısında, evrimcilerin yaptıkları tek şey, hiçbir gerçekliği olmayan kafataslarınıı tekrar tekrar sıiralamak, sahteliği çoktan belgelenmiş fosiller üzerinde spekülasyonlar yapmak oldu. Ancak resimdeki 87 milyon yıllık jaguar kafatası fosili gibi fosiller bu spekülasyonları tamamen geçersiz kılmaktadır. Hiçbir canlının kafatasında on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik olmadığı gibi, maymunlarda ve insanlarda da evrimsel bir değişiklik olmamıştır.

Tazmanya Canavarı Kafatası

Dönem: Oligosen

Yaş: 31 milyon yıl

Bölge: Çin

Dinozorların Sessiz Gecesi kitabının yazarı, evrimci Hoimar Von Ditfurth şöyle söylemektedir:

> "Geri dönüp baktığımızda, neredeyse ızdırapla aranan o geçiş biçimlerini bir türlü bulamamış olmamıza şaşırmamamız gerektiğini anlıyoruz. Çünkü büyük olasılıkla böyle bir ara aşama hiç var olmadı. ("Wasserstoff, "Secret Night of the Dinosaurs", Vol. 2 (pp. 22-23 in Turkish edition).

Von Ditfurth, evrimcilerin içinde bulunduğu durumu kendince kurtarmaya çalışarak, her ne kadar "büyük olasılıkla" diye ifade etmiş olsa da, ara aşama diye bir sürecin hiç yaşanmamış olduğu net bir gerçektir. Canlılık tarihi, aşama aşama oluşan varlıkların değil, tarihin her döneminde tüm yapı ve uzuvlarıyla eksiksiz olarak bir anda ortaya çıkan ve varlığını devam ettiren mükemmel canlıların izleriyle doludur. Bu izlerden biri de, resimdeki 31 milyon yıllık Tazmanya canavarı kafatasıdır.

Kızıl Panda Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 67 milyon yıl

Bölge: Çin

Allah'ın sanatı eşsizdir. Bu sanat yeri, göğü ve tüm varlık alemini kaplamıştır. Allah'ın üstün ve muhteşem yaratması, yoktan var ettiği her varlıkta tecelli etmektedir.

Allah'ın benzersiz yaratışını kavrayamayan evrimciler, canlıların kökenine dair birçok senaryo ortaya koyarlar. Ancak bu senaryolar, bilimin hiçbir dalı tarafından teyit edilmemiştir. Darwinizm'e en ciddi darbe indiren bilim dallarından biri ise paleontoloji olmuştur. Elde edilen milyonlarca fosil, evrimin yaşandığına dair en küçük bir iz bile

taşımamaktadır. Bugün doğada gördüğümüz kızıl pandalardan hiçbir farkı olmayan resimdeki 67 milyon yıllık kızıl panda kafatası fosili de bu gerçeği teyit etmektedir.

Pelikan Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 75 milyon yıl

Bölge: Çin

Pelikanlar, ılıman bölgelerde, çoğunlukla toplu halde yaşar ve koloniler halinde yuvalanırlar. Hiç güç sarf etmeden kanatları açık bir biçimde su yüzeyinin hemen üstünde uzun süre süzülerek uçabilen pelikanların çok özel ve büyük kanatları vardır. Tüy yapılarından, içi boş hafif kemiklerine kadar pelikanların bedenlerindeki her detay kusursuzdur. Bu mükemmel yapılar onların su üzerindeki ince bir hava tabakası üzerinde bile tutunarak süzülebilmelerini sağlar.

Resimde görülen pelikan fosili bu yapıların 75 milyon yıldır aynı şekilde var olduğunu bize göstermektedir.

Panda Kafatası

Dönem: Pliosen

Yaş: 4.6 milyon yıl

Bölge: Çin

Pandaların hep panda olarak var olduklarını gösteren bu fosil, canlıların evrimi iddialarını yalanlamaktadır. Bugüne kadar pandaların, sözde ortak atasını gösteren veya günümüzdeki hallerini alana kadar farklı ara aşamalardan geçtiklerini kanıtlayan bir tane bile fosil bulunmamıştır. Bulunan her fosil, yaşı kaç olursa olsun, günümüzdeki pandaların sahip oldukları özelliklerin aynısını taşımaktadır. Bu gerçek karşısında Darwinistler açıklamasız kalmaktadırlar.

Kızıl Kurt Kafatası

Dönem: Eosen

Yaş: 51 milyon yıl

Bölge: Tayvan

Resimdeki, 51 milyon yıl öncesine ait kızıl kurt kafatası, sahip olduğu mükemmel detaylarla bu canlılara ait özellikleri olduğu gibi yansıtmaktadır.

Eğer böyle bir fosil örneği ortaya çıkmamış olsaydı, Darwinistler hiç kuşkusuz kızıl kurtların hayali evrimi üzerinde de sayısız senaryolar üretmeye devam ederlerdi. Sayısız sahte ara form öne sürer, sayısız masallar

anlatırlardı. Fakat bu fosil örneği, Darwinist masallara geçit vermemektedir. Bu durum, diğer tüm canlılar ve insan için de geçerlidir. Darwinistler tarafından üretilen her senaryo, tümüyle yalan üzerine kuruludur ve bu artık herkesin kabul ettiği bir gerçek haline gelmiştir.

Kutup Tilkisi Kafatası

Dönem: Paleosen

Yaş: 59 milyon yıl

Bölge: Çin

Fosil kayıtları, Darwinistlerin bilimsel ve akılcı cevap vermelerinin mümkün olmadığı pek çok bilgi ortaya koymuştur:

- Tüm canlı örnekleri gibi, kutup tilkisinin de sözde aşama aşama gelişerek, yani evrimleşerek bugünkü halini aldığını gösteren bir tane bile ara form fosili yoktur.

- On milyonlarca yıl önce yaşamış olan kutup tilkileri, tıpkı bugünküler gibi tam ve kusursuz yapıya sahiptirler. Herhangi bir sözde ilkel görünümleri veya yapıları yoktur.

- Bugün yaşayan kutup tilkilerinin 59 milyon yıl önce yaşamış olanlardan en küçük bir farklılığı yoktur. Bu da söz konusu canlıların on milyonlarca yıldır hiç değişmediğini göstermektedir.

Tüm bu bilgiler, Darwinistleri büyük bir açmazın içine sürüklemekte ve canlıların kökeninin Yaratılış olduğunu bize göstermektedir.

Aslan Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 82 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistlerin iddiasına göre, 82 milyon yıl öncesine ait bu fosilin, eksikliklerle, yarı gelişmiş organlarla dolu olması gerekirdi. Fosilin göz çukurlarında, çene yapısında, kulak yerlerinde pek çok pataloji olması lazımdı. Fakat durum hiç de böyle değildir. Resimdeki milyonlarca yıllık aslan kafatası mükemmel bir şekilde korunmuştur ve sahip olduğu detaylar, canlının kusursuz görünümde, tıpkı günümüzdekiler gibi bir aslan olduğunu göstermektedir.

Darwinistlerin insanın hayali evrimine dair iddialarının sebeplerinden biri, üzerinde spekülasyon yapabilecekleri maymun fosillerinin sayıca fazla oluşudur. Oysa fosil kayıtlarının verdiği sonuç, spekülasyon değil, hiç kimsenin inkar edemeyeceği kesin bilimsel sonuçlardır. Buna göre canlılık hiçbir değişim geçirmemiş, ara aşamalardan geçmemiştir. Bilim, evrim teorisini inkar etmektedir.

KUŞ FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Darwinistlerin Kuşların ve Uçuşun Kökeni Aldatmacası

Evrim senaryosunun iddialarından biri de kuşları kapsamaktadır. Bu senaryoya göre sudaki canlılardan -amfibiyenlerden- bir kısmı sürüngenlere dönüşüp tam bir kara hayvanı haline gelmiştir. Bu canlılardan bir kısmı da kuşlar grubunu oluşturmuşlardır.

Evrimci iddialara göre kuşlar, günümüzden yaklaşık 150-200 milyon yıl önce, sözde sürüngen atalarından türemişlerdir. Kuş adayı olan bu hayali canlılar, tam birer kuş olana kadar aşama aşama yeni özellikler kazanmışlardır. Dolayısıyla uçma yeteneği de senaryo gereği aşama aşama bugünkü mükemmel halini almıştır. Ancak evrimcilerin yaşadıklarını varsaydıkları yarı kuş-yarı sürüngen canlıların izine -1.5 asırdır süren çabalara rağmen- hiçbir yerde rastlanmamıştır. Yeryüzü katmanlarında yarısı pul yarısı tüy kaplı derileri olan ya da tek kanatlı veya yarım kanatlı ara geçiş formlarına rastlanmadığı gibi, iddiaların tersine sadece mükemmel yapılardaki, kusursuz, tam canlılara ait fosiller bulunmuştur.

Elbette ki bu durum evrimcilerin iddiaları açısından son derece düşündürücüdür. Çünkü bu bilim dışı hikayeyi doğrulayan hiçbir delil olmamasına rağmen, evrimciler bu iddialarını ısrarla sürdürürler; bir gün bu hayallerinin gerçek olacağı umudunu taşırlar. Evrimcilerin bir türlü gerçekleşmeyen hayallerine destek sağlama çabaları, ilerleyen bölümlerde detaylı olarak değineceğimiz çarpıtmalardan, taraflı yorumlardan öteye gidememiştir.

Kuşlarda gördüğümüz harika özellikler evrimi yalanlıyor

Yeryüzünde on binden fazla kuş türü yaşamaktadır. Bu kuşların her biri birbirinden farklı özelliklere sahiptir. Şahinin keskin gözleri, geniş kanatları ve sivri pençeleri vardır. Yüzlerce metre yükseklikte süzülürken, yukarıdan yavru bir tavşanı fark edebilecek kadar keskin gözlere sahiptir.

Birkaç yüz gramlık yağmur kuşları, her yıl kışı geçirmek üzere 4.000 kilometrelik yolu 88 saat boyunca kanat çırparak ve okyanus üzerinde rotalarını şaşırmadan katederler.

Papağanlar ses taklidi yetenekleri ile en zeki birkaç canlıdan biridir. Papağanlar, çok farklı bir ses organı anatomileri olduğu halde -örneğin dişleri ve dudakları olmamasına rağmen- insanların çıkardığı seslere çok benzer sesler çıkarabilmektedirler.

Bilinen en küçük kuş olan sinek kuşu, uzun gagasıyla çiçek nektarları ve çiçeklerin içinde bulunan küçük böceklerle beslenebilir. Besin alabilmek için çiçeğin önünde havada asılı olarak kalması gerekir ve sahip olduğu özel yaratılışla bunu yapabilen tek kuş sinek kuşudur.

Baykuş ise ince ama keskin olmayan tüylerindeki özel yaratılış sayesinde, geceleri yaptığı av uçuşları sırasında tam bir sessizlik elde eder. Bugün baykuşun kanatları, hava türbülansını -gürültüyü- engellemesiyle bilim adamlarının taklit etmeye çalıştıkları tasarımlar arasında yerini almıştır.

3.5 metrelik kanatları ile en uzun kanat sahibi olan albatroslar yaşamlarının %92'sini açık denizlerde geçirirler ve neredeyse hiç karaya inmezler. Albatrosların çok uzun süre hiç durmadan uçabilmeleri ise, kanatlarını olabildiğince geniş açıp, kanat çırpmadan, hava akımlarını kullanmalarıyla mümkün olur.

Kuşların sahip oldukları özellikleri zaman içinde yavaş yavaş kazanmış olmaları mümkün değildir, çünkü böyle bir sürecin ara aşamalarında hayatta kalmaları imkansızdır. Nitekim evrimcilerin iddia ettikleri gibi aşama aşama mükemmelleşen bir canlı yoktur; aksine farklı canlı grupları, yeryüzü katmanlarında ilk belirdikleri andan itibaren şu anki mükemmel halleriyle bulunmaktadır.

Tüm bunlar, kuşların yaratıldığının bilimsel kanıtlarıdır. Bu kanıtlar, insanlara Kuran'da öğretilen bir gerçeği teyit etmektedir: Bu canlıları, sahip oldukları yeteneklerle ve buna uygun tasarımlarla yaratan, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır. Kuran'da Allah **"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..."** (Hud Suresi, 56) ayetiyle canlılar üzerindeki hakimiyetini bildirmektedir.

Kuşlar da sahip oldukları kusursuz özellikleriyle göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın sanatının ve ilmininin örneklerini sergilemektedir.

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen türünden türediği iddiasındadır. Oysa hem kuşlarla sürüngenler arasında yapılan anatomik karşılaştırmalar hem de fosil kayıtları bu iddiayı yalanlamaktadır. Resimlerde görülen fosil, ilk örneği 1995 yılında Çin'de bulunan, Confuciusornis olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir kuş türüne aittir.

Confuciusornis'in 125 milyon yıllık fosili bu canlı hakkında bize çok önemli bilgiler vermektedir. Dişleri olmayan, gagası, tüyleri ve iskelet yapısı günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri gösteren Confuciusornis'te uçuşta kuyruk tüylerine destek olan yapı da bulunmaktadır.

Özetle, Archæopteryx ile yaklaşık olarak aynı dönemde yaşamış olan Confuciusornis günümüzde yaşayan kuşlarla çok büyük benzerlik gösterir. Confuciusornis, kuşların evrimi senaryosunu kesin olarak yıkmıştır.

Darwinistlerin kamuoyuna "en eski uçan dinozor" olarak lanse ettikleri bu fosil, gerçekte çok sık rastlanan gagalı bir kuş türüne aittir.

125 milyon yıl öncesinden günümüze kadar ulaşan Confuciusornis'in bütün özellikleri canlının evrimleşmediğini, ilk ortaya çıktığı andan itibaren uçucu bir kuş olduğunu bize göstermektedir.

Milyonlarca yıl öncesinden günümüze ulaşan Confuciusornis benzeri fosiller dinozor-kuş evrimi senaryolarını kesin olarak geçersiz kılmaktadır.

Evrimcilerin bu gerçeği kabullenmemekte direnmeleri, teorinin körü körüne savunulan bir iddiadan ibaret olduğunu ortaya koyması bakımından son derece önemlidir.

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

125 milyon yıl önce yaşamış, sık rastlanan gagalı kuşlardan biri olan Confuciusornis'in dişleri yoktur, gagası ve tüyleri ise günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri göstermektedir. İskelet yapısı da günümüz kuşlarıyla aynı olan bu kuşun kanatlarında pençeler bulunmaktadır. Ayrıca kuyruk tüylerine destek olan "pygostyle" isimli yapı bu kuşta da görülmektedir.

Bütün bunlar günümüzde yaşayan kuşlarda da var olan özelliklerdir.

Bu ve benzeri fosiller, farklı kuş türlerinin birbirlerinden evrimleştiklerini göstermez. Aksine, günümüz kuşlarının ve Archæopteryx benzeri bazı özgün kuş türlerinin beraberce yaşadıklarını ispatlamaktadır. Bu kuşların bazılarının, örneğin Confuciusornis veya Archæopteryx'in soyları tükenmiş, günümüze ancak belli sayıda kuş türü gelebilmiştir. Soyu tükenen kuşlar evrimciler tarafından spekülasyon konusu haline getirilmeye çalışılmaktadır. Ancak Darwinistlerin çabaları nafiledir çünkü fosil kayıtlarında çok detaylı olarak görüldüğü gibi Confuciusornis günümüz kuşlarından farksızdır.

> Kuşların ve diğer uçucu canlıların kara canlılarından evrimleştiğine dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, sahip oldukları kompleks yapılar ve bunların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkışı, tüm bu canlıların gerekli uçuş sistemleriyle birlikte yaratıldıklarını göstermektedir.

Confuciusornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen türünden türediği iddiasındadır. Oysa hem kuşlarla sürüngenler arasında yapılan anatomik karşılaştırmalar hem de fosil kayıtları bu iddiayı yalanlamaktadır.

Resimde görülen fosil, ilk örneği 1995 yılında Çin'de bulunan, *Confuciosornis* olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir kuş türüne aittir. Günümüz kuşlarına çok büyük bir benzerlik gösteren Confuciosornis, evrimcilerin on yıllardır öne sürdükleri kuşların evrimi senaryosunu yıkmıştır.

Liaoxiornis

Dönem: Kretase

Yaş: 140 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrimcilerin kuşların kökeni konusundaki iddialarını geçersiz kılan bulgulardan biri de resimde görülen Liaoningornis kuşu fosilidir. İlk olarak Çin'de Kasım 1996'da bulunan, 130 milyon yaşındaki Liaoningornis isimli bu

kuşun varlığı paleontologlar Lianhin Hou, Martin ve Alan Feduccia tarafından Science dergisinde yayınlanan bir makaleyle duyuruldu.

Liaoningornis, günümüz kuşlarında bulunan uçuş kaslarının tutunduğu göğüs kemiğine sahipti. Diğer yönleriyle de bu canlı günümüz kuşlarından farksızdı. Tek farkı, ağzında dişlerinin olmasıydı. Bu durum, dişli kuşların, hiç de evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir yapıya sahip olmadıklarını gösteriyordu. Nitekim Alan Feduccia, Discover dergisinde yayınlanan yorumunda, Liaoningornis'in, kuşların kökeninin dinozorlar olduğu iddiasını geçersiz kıldığını belirtmişti. (Old Bird", Discover, 21 Mart 1997)

Liaoxiornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Elde edilen tüm fosiller kuşların hep kuş olarak yaşadıklarını, herhangi bir canlıdan türemediklerini göstermektedir. Kuşların kara hayvanlarından türediği iddiasında olan Darwinistler de aslında bu gerçeğin farkındadırlar. Kanatların ve uçma mekanizmasının evrimsel süreçle ve mutasyon gibi rastlantısal mekanizmalarla nasıl meydana geldiğini açıklayamazlar.

Türk biyolog Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle kabul eder:

> *"Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde görevlerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır." (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25)*

Kanatların; kuşun göğüs çıkıntısına sağlam bir biçimde tutturulmuş olması, kuşu havaya kaldırmaya, havadaki dengesini ve her yöne hareketini sağlamaya elverişli bir yapıda olması zorunludur. Kuşun kanat ve kuyruk tüylerinin hafif, esnek ve birbiriyle orantılı bir yapıda olması, kısaca uçuşa imkan veren mükemmel bir aerodinamik düzende işlemesi de şarttır. İşte evrim, bu noktada büyük bir açmaz içindedir: Kanatların bu kusursuz yapısının nasıl olup da birbirini izleyen rastlantısal mutasyonlar sonucu meydana geldiği sorusu tümüyle cevapsızdır. Bir sürüngenin ön ayaklarının, genlerinde meydana gelen bir bozulma (mutasyon) sonucunda nasıl kusursuz bir kanada dönüşeceği evrim teorisiyle asla açıklanamamaktadır.

Önceki sayfadaki alıntıda da belirtildiği gibi, "yarım kanatla uçulmaz". Dolayısıyla eğer herhangi bir mutasyonun bir sürüngenin ön ayaklarında belirsiz bir değişim yaptığını varsaysak bile, bunun üzerine yeni mutasyonlar eklenerek "tesadüfen" bir kanat oluşmuş olabileceğini öngörmek tamamen akıl dışıdır. Çünkü ön ayaklarda meydana gelecek bir mutasyon, canlıya çalışır bir kanat kazandırmadığı gibi, onu ön ayaklarından da mahrum bırakacaktır. Bu ise, bu canlının, diğer türdeşlerine göre daha dezavantajlı (yani sakat) bir bedene sahip olması anlamına gelir.

Kaldı ki, biyofizik araştırmalara göre, mutasyonlar çok nadir gerçekleşen değişimlerdir. Dolayısıyla, bu sakat canlıların milyonlarca yıl eksik ve vasıfsız kanatlarının küçük küçük mutasyonlarla tamamlanmasını beklemeleri, her yönden imkansızdır.

Confuciusornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Günümüzdeki kuşların aynısı olan Confuciosornis Sanctus ismi verilen bu kuşla ilgili olarak Science et Vie isimli dergide şu yorum yer almıştır:

"Confuciosornis Sanctus adı verilen fosili inceleyen Çinli ve Amerikalı paleontologlara göre, ortada birinci dereceden bir keşif söz konusuydu. Bir tavuk büyüklüğündeki bu uçucu kuş 157 milyon yaşındaydı...Yine de Archæopteryx'ten daha yaşlıydı." (Jean Philippe Noel, "Les Oiseaux de la Discorde", Science et Vie, no: 961, s.83, Ekim 1997)

Bu keşfin anlamı açıktır, Confuciosornis'in kuşların sözde atası olduğu öne sürülen bir canlıyla aynı dönemde yaşamış olması ve günümüzdeki kuşlara büyük benzerlik göstermesi, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmıştır.

Kuşlar ve sürüngenler arasında birçok yapısal farklılık bulunur. Bunlardan en önemlilerinden biri kemiklerin yapısıdır. Evrimciler tarafından kuşların atası olarak kabul edilen dinozorların kemikleri, büyük ve cüsseli yapıları nedeniyle kalındır ve içleri dolguludur. Buna karşın yaşayan ve soyu tükenmiş tüm kuşların kemiklerinin içleri boştur ve bu sayede çok hafiftir. Bu hafif kemik yapısı, kuşların uçabilmesinde büyük önem taşır.

Sürüngenler ve kuşlar arasındaki bir diğer farklılık da metabolik yapıdır. Sürüngenler canlılar dünyasında en yavaş metabolik yapıya sahipken, kuşlar bu alandaki en yüksek rekorları ellerinde tutarlar. Örneğin bir serçenin vücut ısısı hızlı metabolizması nedeniyle zaman zaman 48°C'ye kadar çıkabilir. Diğer tarafta ise sürüngenler kendi vücut ısılarını bile kendileri üretmez, bunun yerine vücutlarını güneşten gelen ısıyla ısıtırlar. Sürüngenler doğadaki en az enerji tüketen canlılar iken, kuşlar en fazla enerji tüketen canlılardır.

Alan Feduccia, bir evrimci olmasına karşılık, bilimsel bulgulara dayanarak kuşların dinozorlarla akraba olduğu teorisine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Feduccia sürüngen-kuş evrimi tezi hakkında ise şöyle demektedir:

"25 sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim ve dinozorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği teorisi, paleontoloji alanında 20. yüzyılın en büyük utancı olacaktır." (Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", New Scientist, 1 Şubat 1997, s. 28)

Messel Kuşu

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Almanya

Resimde görülen kuş fosili, ünlü Messel Oluşumu'nda bulunduğu için bu isimle anılmaktadır. Kara canlılarından tamamen farklı bir yapıya sahip olan kuşların hiçbir vücut mekanizması kademeli evrim modeliyle açıklanabilir durumda değildir. Herşeyden önce kuşu kuş yapan en önemli özellik olan kanatlar evrim teorisi için çok büyük bir

çıkmazdır. Evrimciler bizzat kendileri, bir sürüngenin uçabilmesinin imkansızlığını ve bu iddianın fosil kayıtlarıyla çeliştiğini dile getirmektedirler. Örneğin kuş bilimci Alan Feduccia şöyle söylemektedir:

> *"Kuşları ağır, yere bağımlı, kuyruğu ve önde kısalmış ön ayaklarıyla bir sürüngenden nasıl türetebilirsiniz? Biyofizik açısından bu imkansız". (Anonim "Jurassic Bird Challenges Origin Theories" Geotimes, vol.41. (Ocak, 1996) sf. 7)*

Kuşların fosilleşmesi, kemik yapıları nedeniyle (kuş kemiklerinin içi boştur) genellikle zor olan bir süreçtir. Almanya'daki Messel Oluşumu'nda ise tüm uzuvlarıyla birlikte iyi korunmuş kuş fosillerine sıkça rastlanır. Resimde görülen Messelornis Cristata en çok bulunan kuş örneklerinden biridir. Yaklaşık bir su tavuğu boyutlarında olan bu kuş, genellikle turnaların familyasına dahil edilir. Kısa tüyleri, uzun bacakları ve kısa tırnakları vardır. Kuyruk tüyleri ise oldukça uzundur. Baş kısmında, miğferi andıran bir ibik bulunur. Toplam iskelet uzunluğu 25 - 30 cm.dir.

BÖCEK FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Amber Fosillerinin Oluşumu

Fosillerin oluştuğu ortamlardan biri de amberlerdir. Amber içindeki fosiller, ağaçlardan salgılanan reçinenin canlının üzerinde donması ve canlının o anki haliyle muhafaza edilmesiyle meydana gelir. Reçine, kimyasal olarak farklı organik maddelerden meydana gelir. Suda çözülmez, havayla temas ettiğinde ise çok kısa sürede donar. Daha sonra polimerizasyon (monomer moleküllerin üç boyutlu zincirler meydana getirmek için kimyasal reaksiyona girmeleri) süreci başlar ve reçine milyonlarca yıl boyunca katılaşmaya devam eder. Reçinenin üzerine döküldüğü canlı da o anki haliyle milyonlarca yıl boyunca kalır.

Şu an dünyada 100'den fazla amber yatağı olduğu bilinmektedir. Lübnan'da elde edilen bilinen en eski amber örnekleri Lübnan dağlarında bulunan, Kretase dönemine ait 130 - 120 milyon yıllık amberlerdir. Son dönemlerde yapılan araştırmalar Mezozoik zamana ait bazı yeni amber yataklarını ortaya çıkarmıştır. Bunlardan bazıları, yaklaşık 120 milyon yaşındaki Ürdün amberleri, yaklaşık 80 milyon yaşındaki New Jersey amberleri, 80 – 75 milyon yıllık Cedar gölü amberleri, 70 milyon yıllık Fransız amberleri ve 100 milyon yıllık Pirene amberleridir. Diğer pek çok amber yatağında elde edilen fosil örnekleri ise çoğunlukla Eosen – Miosen dönemlerine (54 – 5 milyon yıl) aittir.

Dominik Cumhuriyeti'nde elde edilen amber fosiller ise çoğunlukla, Eosen – Miosen dönemlerine aittir. Dominik'te iki önemli amber yatağı bulunmaktadır. Bunlardan biri Santiago şehrinin kuzeyinde bulunan dağlık bölgedir. Diğeri de, Santo Domingo şehrinin kuzeydoğusunda yer alan El Valle kasabası yakınlarındaki madenlerdir. Dominik amberlerinin, Hymenaea cinsi ağaçların reçinelerinden meydana geldiği bilinmektedir. Dominik amberlerinin en önemli özelliklerinden biri, fosilleşmiş canlı türlerinin çeşitliliğidir. Çok sayıda böcek türünün yanı sıra, amber içinde fosilleşmiş kurbağa, kertenkele, akrep örnekleri de vardır.

Dominik Cumhuriyeti'nde bulunan on binlerce amber fosili, bulunan tüm diğer fosiller gibi, çok önemli bir gerçeği göstermektedir: Canlılar milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramamış, yani asla evrim geçirmemişlerdir. Sivrisinekler hep sivrisinek, karıncalar hep karınca, arılar hep arı, yusufçuklar hep yusufçuk, örümcekler hep örümcek olarak var olmuşlardır. Kısacası, tüm canlılar dünyaya geldikleri ilk andan itibaren hep aynı özelliklerle, aynı şekilde varlıklarını devam ettirmişlerdir. Milyonlarca yıl önce yaşamış ve amber içinde muhafaza edilmiş canlılarla, günümüzdeki örnekleri tıpatıp aynıdır. Bu gerçek evrim teorisine büyük bir darbe vurmakta, Yaratılış gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Kanatlı Karınca

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Kanatlı karınca türünün 5 - 8 mm uzunluğunda iki uzun kanadı vardır. Yuvalarını su ve yiyecek kaynaklarına yakın yaparlar. Bu karıncalar milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır.

25 milyon yıllık amber içindeki kanatlı karınca fosili, söz konusu canlıların milyonlarca yıldır aynı olduklarını, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir.

Scelionid Yaban Arısı

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Scelionid arıları genelde dökülmüş yapraklar altında yaşarlar. Bu arıların çok fazla böcek türüne, özellikle bunların yumurtalarına zarar verdikleri bilinmektedir. Resimdeki scelionid arısı uçarken fosilleşmiştir. Günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı yoktur.

25 milyon yıllık scelionid arısı amberi, diğer tüm canlılar gibi, yaban arılarının da evrimleşmediğini göstermektedir.

Kanatlı Karınca

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıllık kanatlı karıncalarla, günümüzdeki örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen aynı kalan kanatlı karıncalar evrim olmadığının delillerindendir.

Örümcek

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Günümüzde yaşayan örümceklerin sahip oldukları tüm özelliklere milyonlarca yıl önce yaşayan örümcekler de sahiptir. 25 milyon yıllık amber içindeki örümcek fosili bu gerçeğin ispatlarındandır.

Kara Kanatlı Mantar Sivrisineği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Amber içinde fosilleşmiş kara kanatlı mantar sivrisineği görülmektedir. 25 milyon yıldır aynı olan bu canlılar, evrimcilerin iddialarına meydan okumaktadır.

Çekirge

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Fosil kayıtlarında yer alan tüm çekirge örnekleri, günümüzde yaşayanlarla aynıdır. Bundan 25 milyon yıl önceki çekirgelerle günümüzdekilerin birbirlerinden farksız olması, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

Sinek

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Sinekler hep sinek olarak var olmuşlar, herhangi bir canlıdan türememiş, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir. Bu gerçeğin delillerinden biri de, resimde görülen 25 milyon yaşındaki amber içinde sinek fosilidir.

Yaykuyruk Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıl önce yaşamış olan yaykuyruk böceklerinin günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı yoktur.

Kanatlı Termit

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Termitler karıncalara benzer canlılar olsa da, aslında onlardan çok farklı özelliklere ve yeteneklere sahiptirler. Termitler milyonlarca yıldır koloni hayatı yaşayan, yapılarında hiçbir değişiklik olmadan günümüze kadar gelmiş canlılardır. 25 milyon yıllık termit fosilleri bunun kanıtlarından biridir. Bu milyonlarca yıllık süre boyunca yaşamış olan bütün termitler bugünkülerle aynı özelliklere sahiptir. 25 milyon yıl önceki işçi termitler de bugünküler gibi fedakarlıklar yapmakta, larvaları, askerleri, kraliçeleri beslemekte, gözleri görmediği halde metrelerce uzunlukta yuvalar inşa etmektedirler. Bugünkü termitlerin özellikleri milyonlarca yıldır yaşayan istisnasız her termit için geçerlidir.

Resimde görülen amber içindeki termit fosili ise, 25 milyon yaşındadır.

Kulağa Kaçan Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Milyonlarca fosil Darwinizm'i tam anlamıyla susturmaktadır. Darwinistleri aciz bırakan bu fosillerden biri, resimde görülen 25 milyon yıllık amber içinde kulağakaçan fosilidir. Diğer tüm fosil bulguları gibi, bu fosil de evrimin geçersizliğini göstermektedir.

Kimyasal Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Cantharidae familyasına dahil olan resimdeki böcek, bundan 100 milyon yıl önce de canlıların kimyasal savunma mekanizmaları kullandığını göstermesi açısından çok önemli bir örnektir. Oregon Üniversitesi'nden amber uzmanı George Poinar'ın yayınladığı bilimsel makalelere göre, daha önce de fosil kayıtlarında kimyasal savunma mekanizması kullanan canlı örnekleri bulunmuştu. Örneğin, Jura dönemine ait bazı mürekkep balığı fosillerinin zehir keseleri, Dominik amberleri içinde asker termitlerin savunma salgıları, yine Dominik amberleri içinde bu mekanizmayı kullanan bazı solucan türleri elde edilmişti. Ancak bu kadar eski tarihli bir kimyasal böcek türünün, sahip olduğu bu mekanizmayı kullanırken fosilleşmiş haline daha önce hiç rastlanmamıştı.

Eğer bir canlı, evrimcilerin sözde ilkel bir yaşam olduğunu öne sürdükleri 100 milyon yıl önce son derece kompleks olan bir savunma mekanizmasına sahipse ve bunu tam olarak kullanıyorsa, bu durumda elbette evrimden söz etmek mümkün değildir.

Taş Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bir canlının sözde evrimsel gelişmesini tamamlaması için 100 milyon yıl oldukça uzun bir süredir. Eğer evrimciler doğru söylüyor olsaydı, aradan geçen 100 milyon yıl içinde taş böcekleri değişe değişe çok farklı bir canlıya dönüşmeli, bugünkü taş böcekleriyle aralarında neredeyse hiçbir benzerlik olmamalıydı. Ancak 100 milyon yıl geçmesine rağmen, diğer tüm canlılar gibi, taş böcekleri en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişlerdir. 100 milyon yıl önceki taş böcekleri neyse, günümüzde yaşamakta olanlar da odur. Bu durumda evrimden söz etmek mümkün değildir.

Buğday Biti

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Curculionoidea üst familyasına dahil olan buğday bitlerinin farklı familyalar altında toplanmış 60 binden fazla türü bulunmaktadır. Fosil kayıtlarına bakıldığında buğday bitlerinin hep buğday biti olarak var oldukları, başka bir canlıdan türemedikleri, on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmedikleri ve başka bir canlıya da dönüşmedikleri görülür. Bu gerçeği ispatlayan delillerden biri de resimde görülen ve günümüzde yaşayan buğday bitlerinden hiçbir farkı olmayan 54 – 37 milyon yaşındaki buğday biti fosilidir.

Tüylü Sivrisinek

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Tüylü sivrisinek, on milyonlarca yıldır değişmeyen yapısı ve görünümüyle evrimcilerin iddialarına meydan okuyan sayısız canlıdan biridir. Ortalama 3 – 12 mm boyutunda olan bu sinekler, ilkbaharda ortaya çıkarlar. Toprak yüzeyine yakın yaşayan türleri, bitkilere zarar verirler. Bu familyaya dahil olan canlılar bilinen en eski sinek türlerindendir.

Phasmatidae (Cadı Çekirgesi)

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Phasmatidae familyasına dahil olan bu canlıların önemli özelliklerinden biri renk değiştirebilme yeteneğine sahip olmasıdır. Işığın, sıcaklığın, nemin hatta besinin durumuna göre renklerini değiştirebilir. Bu değişim, pigment yoğunluğunun yer değiştirmesi ya da pigmentlerin yeniden oluşumuyla meydana gelir.* Resimde görülen 50 milyon yaşındaki *Phasmatidae* tıpkı bugün yaşayan örnekleri gibi rengini değiştirebiliyordu. Günümüzde yaşayan *Phasmatidae* hangi özelliklere sahipse, 50 milyon yıl önce yaşayanlar da aynı özelliklere sahipti. Bu gerçek karşısında, evrimcilerin sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerleme, aşama aşama gelişme gibi iddialarının bir anlamı kalmamaktadır.

** Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuramları, Cilt II, Kısım II, s. 406*

Parlak Kınkanatlı (Nitidulidae)

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Nitidulidae (parlak kınkantlılar) familyasına dahil olan böceklerin sadece çiçekler üzerinde yaşayan türleri zararlı olarak kabul edilir. Türlerin büyük çoğunluğu polenler ve bitki öz sularıyla beslenir. Bugün yaşayan parlak kınkanatlıların sahip olduğu tüm özelliklere bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olanları da sahiptiler. Fosil bulgularıyla da ispatlanmış olan bu gerçek, söz konusu böceklerin aşama aşama oluşmadıklarının yani evrim geçirmediklerinin göstergesidir.

Örümcek

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Evrim teorisi, her türlü bilimsel kriterden yoksun, hiçbir geçerli delile dayandırılamamış, tamamen spekülatif bir iddiadır. Daha da ötesi, bütün iddiasını, var olan her canlının, gerçekleşmesi ihtimal dışı sayısız tesadüflerin ardı ardına gelmeleri sonucunda oluştuğu gibi akıl ve bilim dışı bir temel üzerine kurmuştur. Bilimsel araştırma ve incelemeler de bu durumu teyit eder. Örneğin fosil kayıtları incelendiğinde, evrimcilerin iddia ettiği gibi bir sürecin hiç yaşanmadığı görülür. Canlıların art arda gelen değişikliklerle gelişmedikleri, sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda ortaya çıktıkları anlaşılır. Bu da canlıların evrim geçirmedikleri, yaratıldıkları anlamına gelir.

Bitki Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yeryüzünde tanımlanmış yaklaşık 1 milyon yaşayan böcek türü, 15 bin de fosil türü bilinmektedir. Her yıl yeni birkaç bin böcek türü daha keşfedilmektedir. Bu böcek türlerinin her biri farklı sistemlere, metabolizmalara, yaşam ortamlarına sahiptir. Evrimciler tüm bu türlerin, ufak değişimlerle kademeli olarak birbirlerinden meydana geldiğini iddia ederler. Ancak böceklerin ilk sözde ilkel atasının ne olduğunu da, türler arasındaki hayali akrabalık ilişkisini de gösteremezler. Bunu gösterebilecekleri fosilleri umutsuzca ararlar. Ancak elde edilen her fosil, tüm böcek türlerinin kendilerine has özelliklerle yoktan var olduklarını, yani yaratıldıklarını; on milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıl boyunca da hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini gözler önüne serer. Bu durumun ispatlarından biri de resimdeki 125 milyon yaşındaki bitki böceği fosilidir. Günümüzdeki bitki böceklerinin birebir aynısı olan bu fosil, evrimi yalanlamaktadır.

Yusufçuk

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yusufçukların kanat yapısı ve uçma mekanizmasının üstünlüğü günümüz teknolojisiyle dahi tam olarak taklit edilememektedir. Yusufçuklar bundan 125 milyon yıl önce de, bugün sahip oldukları sistemlerin aynısını kullanarak, aynı mükemmelikte uçmakta ve manevralar yapmaktaydı. Bu gerçeğin ispatı olan resimdeki fosil, Darwinistleri yalanlarken, tüm canlıların Allah'ın eseri olduğu gerçeğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Cırcır Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Eğer cırcır böcekleri, evrimcilerin iddia ettiği gibi, başka böceklerden meydana gelmişlerse, bu durumda cırcır böceğine yeni yeni dönüşmeye başlamış, "yarı cırcır böceklerinin"nin birçok fosil örneğinin bulunması gerekirdi. Oysa şimdiye kadar bulunan tüm cırcır böceği fosilleri tam ve eksiksiz yapılarıyla, günümüzde yaşayan örneklerinin aynısıdır. Canlıların ortak bir atadan türediği tezi ise bir hayal olarak kalmıştır. Paleontoloji profesörü Steven Stanley bu durumu şöyle dile getirir:

> *"Bir zamanlar, diğer canlılara dönüştüğüne inanılan türlerin zaman içinde hayali atalarla örtüştüğü anlaşıldı. Gerçekte ise, fosil kayıtları canlıların birbirlerine dönüştüklerini gösteren inandırıcı tek bir örnek*

dahi gösterememişlerdir." (Stanley, S.M., The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, 1981, s. 95)

Mantis

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Mantodea alt takımında yer alan bu böceklerin bilinen 2.340 türü bulunmaktadır. Çoğu tropikal ve subtropikal bölgelerde yaşayan bu canlılar türlerine göre kamuflaj olarak yeşil ya da kurumuş bir yaprağa, parlak renkli bir çiçeğe ya da karıncaya, ince bir dala veya bir likene benzer görünüme bürünebilirler. Mantisler, böcekler arasında boyunlarını iki yana hareket ettirebilen tek böcek türüdür. En üstteki resimde amber içinde görülen 100 milyon yıllık mantis fosili, mantislerin tüm özellikleri ile birlikte yaratıldıklarını gösteren bir delildir.

Yaban Arısı

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Genel Paleontoloji kitabının yazarı A. Brouwer, Darwinizm'in fosiller karşısında uğradığı hezimeti şöyle özetler:

"Geçtiğimiz yüzyılın en olumsuz paleontolojik sonuçlarından biri ara formların neredeyse hiç görülmemesidir. Darwin'in döneminde, bu durumun paleontolojik kayıtların yetersizliği ve bilgi eksikliğinden kaynaklandığı düşünülebilirdi. Ama o günden bu yana sayısız fosil türü elde edilmiştir. Ara formların yokluğu için bugün artık başka bir bahane bulunmalıdır." (Brouwer, A., "General Paleontology," [1959], Transl. Kaye R.H., Oliver & Boyd: Edinburgh & London, 1967, s. 162-163)

Evrimcilerin yapması gereken Brouwer'in ifade ettiği gibi "bahane bulmak" değil, gerçekleri görmek olmalıdır. Resimdeki 125 milyon yıllık yaban arısı fosili gibi sayısız fosil, evrimin yaşanmadığını, canlıların yaratıldığını göstermektedir.

Dantel Kanatlı

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Dantel kanatlı, Neuroptera takımının Chrysopidae ailesine aittir. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak görülen bu canlı, en az yüz milyon yıldır hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Evrimciler canlıların zaman içinde kademeli değişimlerle sözde farklı türlere dönüştüklerini iddia ederler. Fakat bu örnekten de görüldüğü gibi, canlılar yaratıldıkları ilk andan itibaren hiç bir değişim geçirmemişlerdir.

Evcikli Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Evcikli böcekler Trichoptera takımına dahil canlılardır ve larvaları sıklıkla balıkçılıkta yem olarak kullanılır. Bu canlı 100 milyon yıldır hiç bir değişikliğe uğramamıştır. Darwinistlerin gözardı etmeye çalıştıkları fosil kayıtlarındaki durağanlık, bu fosille bir kez daha kanıtlanmaktadır. 100 milyon yıllık bu evcikli böcek, hiç bir değişim geçirmemiştir. 100 milyon yıl önce bugünkü özelliklerine sahip olarak bir anda var olmuş yani yaratılmıştır.

Yaban Arısı (Scelionidae)

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Küçük veya büyük olsunlar canlıların tümü, oldukça üstün donanımlara ve son derece kapsamlı davranış şekillerine sahiptirler. Bu gerçek, canlıların tesadüfen meydana gelemeyeceğini, bunların, kendilerine ilham edileni yapan, özel olarak yaratılmış varlıklar olduklarını açıkça gösterir. Onların hücrelerinin her birinde ayrı ayrı işleyen sistemler var eden ve onlara kendilerine has ama aynı zamanda üstün bir akla dayanan davranış şekilleri ilham eden, herşeyi yoktan yaratmış olan Allah'tır. Bu özellikler 50 milyon yıl önce yaratılan yaban arılarının genlerinde kodlanmıştır, bu yüzden bu canlı da tıpkı diğer milyonlarca canlı gibi hiçbir değişikliğe uğramamış ve evrim geçirmemiştir.

Yaban Arısı (Mymaridae)

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

100 milyon yıllık bu yaban arısının o zamanki anatomik yapısı nasılsa, şu an yaşayan yaban arılarının da anatomik yapıları aynıdır. Allah bu canlıları kusursuz şekilde yaratmıştır ve hiç bir canlı evrim sürecinden geçmemiş ve hiç bir değişime uğramamıştır.

Boncuk Böceği (İsopod)

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Dokunulduğunda kıvrılarak top şeklini aldığı için boncuk böceği olarak adlandırılan bu canlılara dünyanın birçok yerinde sıklıkla rastlanır. Yan sayfadaki resimde görülen 25 milyon yıllık amber içinde fosilleşmiş boncuk böceği günümüzde yaşayan boncuk böcekleri ile tamamen aynı özellikleri taşımaktadır. Canlılar hiçbir değişim geçirmemişlerdir, onları herşeyi bilen Yüce Allah yaratmıştır.

Coleoptera Takımından Bir Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Coleopteralar yani kınkanatlılar, böceklerin en büyük takımını oluştururlar. Şimdiye kadar gözlemlenmiş tüm *Coleoptera* fosilleri, günümüzde yaşayan cinslerle tıpatıp aynıdır. Tarihte yaşamış hiç bir canlı türünün değişime uğramaması gibi, *Coleopteralar* da aynen yaratıldıkları şekilde bugün varlıklarını sürdürmektedirler.

Örümcek

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Polonya

Hayvanlar aleminin en kalabalık canlı gruplarından olan örümceklerin pek çok mucizevi özelliği vardır. Bunlardan bir tanesi de Allah'ın onlara ilham ettiği geometri bilgisi ve bu bilgiyle tasarlayıp kurdukları mimari harikası ağlarıdır. 25 milyon yıllık bu örümcek fosilinin, günümüzde yaşayanlarla aynı olması, bu canlının sahip olduğu tüm özelliklerle bir anda yaratıldığını ve hiç bir değişim göstermediğini kanıtlar.

Deve Sineği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

150 türü olduğu tahmin edilen deve sinekleri, tüm canlı türlerinin aniden ortaya çıktıklarını ve hiç değişmeden günümüze geldiklerini kanıtlayan örneklerden biridir. 125 milyon yıllık bu deve sineği fosili, halihazırda yaşayan deve sinekleri ile tamamen aynı görünüme, aynı muhteşem özelliklere sahiptir.

Kamçılı Akrep

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Kamçılı akrepler zehirli değildirler. Sadece bir tehlike hissettiklerinde, karınlarının arka kısmındaki bezlerden asetik asit ve oktanoik asit karışımı bir maddeyi 80 cm'i aşan bir mesafeye kadar püskürtebilirler. Bu madde düşmanlarını caydıracak tarzda etkili bir silah vazifesi görür. 125 milyon yıl önce de aynen şu anda sahip oldukları özelliklere sahip olan kamçılı akrepler evrime darbe vuran delillerden biridir.

Su Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Gyrinidae familyaısna ait olan bu böceklerin büyük çoğunluğu, tatlı sularda yaşarlar. Rahatsız edilmedikleri sürece su üzerinde kalabalık gruplar halinde dolaşan bu böcekler saldırıya uğradıklarında hızla suya dalarak suyun altında yüzebilirler. Bu canlılar da diğer tüm canlı türleri gibi kendine özgü özellikleri ile beraber yaratılmıştır. Resimdeki 125 milyon yıllık su böceği fosilinin, günümüzde yaşayan örnekleriyle hiçbir farkı yoktur. Tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Suda Koşan

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Evrimcilerin iddia ettiği değişimler tarih boyunca asla gerçekleşmemiştir ve canlıların tümü eksiksiz olarak bir anda yaratılmışlardır. Suda koşmak gibi bir yeteneğe sahip bu böcek de bundan 125 milyon yıl önce aynen şu anki sistemlerine sahip olarak var olmuştur.

Uzun Bacaklı Çayır Sineği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Sık rastlanan bir sinek türü olan uzun bacaklı çayır sivrisineklerinin, günümüze kadar ulaşan bir çok fosil örneği vardır. Fosiller bize bu canlıların bundan 125 milyon yıl önce de tıpkı şu anki anatomik yapıya sahip olduklarını göstermektedir. Canlılar evrimleşmemiş, tümünü Yüce Allah yaratmıştır.

Dantel Kanat

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Zarif görünüşü ile hemen göze çarpan bu canlı, Neuroptera takımının Chrysopidae ailesine mensuptur. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak bulunan bu canlılar, yarasaların ultrason seslerini duyabilme yeteneğine sahiptirler. Bir yarasanın kendilerini uçarken tespit edebileceğini anlamalarını sağlayan ultrason sesiyle karşılaştıklarında kanatlarını kapatıp yere düşerler ve yarasadan kurtulurlar. Bu olağanüstü özelliğe sahip canlılar, milyonlarca yıl önce aynen bugün sahip oldukları özellikleri ile yaratılmışlardır.

Çayır Çekirgesi

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Tettigoniidae familyasına dahil olan çayır çekirgelerinin büyük çoğunluğu tropik bölgelerde yaşarlar. Sadece Kuzey Amerika'da yaşayan 225'ten fazla türü vardır. Çayır çekirgeleri milyonlarca yıldır değişmeden, aynı kalmışlardır. Resimde fosili görülen 125 milyon yaşındaki çayır çekirgesi de bu gerçeğin önemli delillerindendir.

Kara Böcekgillerden

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi yaprak böceklerinin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediklerini ispatlamıştır. Resimde görülen fosilden de anlaşıldığı gibi 100 milyon yıllık bu kara böcek, gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü yaprak böceklerinin tamamen aynısıdır. Tüm canlıları sahip oldukları bütün özelliklerle, eksiksiz ve kusursuz olarak Yüce Allah yaratmıştır, fosil bulguları da bu gerçeği desteklemektedir.

Örümcek Akarı

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Resimde 100 milyon yıllık fosili görülen örümcek akarları çıplak gözle zor görülecek kadar küçük canlılardır. Boyları toplu iğne başından ufaktır. Bu canlıların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmaları, hiçbir sözde evrimsel ataya sahip olmamaları, son derece kompleks organlara sahip olmaları ve en önemlisi de bu kadar fazla çeşitlilik göstermeleri, evrim teorisi için cevaplanması imkansız soruların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Evrimciler mikrobiyoloji ve entomolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan bu detaylar karşısında çaresizliklerini gizleyememektedirler. Tüm canlılar hiçbir değişim geçirmeden, bir anda fosil kayıtlarında belirmişlerdir. Bu ise canlıları Allah'ın yarattığının bir delilidir.

Yalancı Akrep

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bu böcekler kıskaçlarının akreplere olan benzerliği nedeniyle yalancı akrep olarak adlandırılır. Küçük boyutlarına rağmen bazen çıplak gözle de görülebilirler.

Allah bu küçük canlıda pek çok detay ve özellik yaratmıştır. Yeryüzündeki hiçbir canlıda eksiklik, patalojik veya anormal yapı olmadığı gibi, bu 100 milyon yıllık yalancı akrepte de hiç bir eksiklik, anormal yapı veya patoloji görülmemektedir. Böceğin her organı muazzam orantılı ve simetriktir. Tesadüfler sonucunda böylesine bir simetri ve mükemmellik oluşamaz. Tüm canlılarda görülen muhteşem simetri ve oran Yüce Allah'ın yaratmasıdır.

Cephalotes Karıncası

Dönem: Miosen

Yaş: 20 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Doğa tarihini incelediğimizde karşımıza, "farklı anatomik yapılara evrimleşen" değil, yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden kalan canlılar çıkmaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu "değişmezlik", bilim adamları tarafından "stasis" (durağanlık) olarak tanımlanmıştır. Yaşayan fosiller ve günümüzde varlığını korumayan ama dünya tarihinin birbirinden farklı dönemlerinde fosil bırakmış olan canlılar, fosil kayıtlarındaki durağanlığın somut delilleridirler. Ve fosil kayıtlarındaki söz konusu durağanlık, aşamalı bir evrim sürecinin yaşanmadığını bize gösterir.

Nitekim fosilde görülen ve adeta zırhlı bir donanıma sahip bu karınca da, 20 milyon yıl önce yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynıdır. Fiziksel yapısında hiçbir değişiklik olmamış canlı evrim geçirmemiştir.

Anobium (Tahta Böceği)

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Anobiidae familyasından, zararlı bir kınkanatlı böcek türü olan Anobiumlar, beslenmeden bir yıl yaşayabilirler. Bu dayanıklı böcekler, dünyanın pek çok bölgesinde bulunurlar. Resimdeki Anobium, 50 milyon yıl önce Polonya'da bir amberin içinde hapsolmuş ve günümüze kadar fosilleşerek gelmiştir. Bu örnekte de görülmektedir ki, canlılar hiç bir zaman değişmemiş, evrimleşmemişlerdir. Fosiller canlıların Allah'ın yaratmasındaki üstün akıl, sanat ve kudreti bize göstermekte ve evrim taraftarlarının nasıl büyük bir çıkmaza düştüklerini kanıtlamaktadır.

Suikastçı Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Elde edilen 350 milyonu aşkın fosil, canlıların aşamalarla birbirlerinden türemediklerini, hiçbir şekilde evrimleşmediklerini gözler önüne sermiştir. Yukarıda gördüğünüz 100 milyon yıllık suikastçı böcek fosili hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Darwinistlerin hiç değişmemiş milyonlarca fosili görmelerine rağmen hala evrimin yaşandığını iddia etmeleri, bir dogmaya büyülenmiş şekilde inandıklarını göstermektedir. Evrimcilerin çabaları hiçbir fayda vermemiş, 21. yüzyıl fosil bilimi ile evrim teorisi tam anlamıyla çökmüştür.

Kara Sinek (Scatopsidae)

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıllık kara sineğin muhteşem petek göz yapısının amberin içinde hiç bozulmadan kalmış olması tam anlamıyla bir mucizedir. Gözlerinde binlerce mercek bulunup, gördüklerini anlamlandıracak bir beyin sistemine sahip olması sinekteki mükemmel yaratılışı gösterir. Muhteşem düzgünlükteki mühendislik harikası gözlere sahip bu canlılar yaklaşık 390 milyon yıldır yaşamaktadırlar. Kompleks bileşik göz yapısı, 530 milyon yıl önce Kambriyen döneminde yaşamış olan trilobitlerde de görülmektedir. Son derece kompleks bir organ olan göz, evrimcilerin üzerinde konuşmaktan en çok kaçındıkları, teorilerini yerle bir eden konulardan da biridir.

Bütün bu merceklerin görüntüyü birleştirip tek bir görüntüye dönüştürmesi Allah'ın yaratma sanatının üstünlüğünü gösterir. Milyonlarca yıl önce yaşayan kara sineğin böyle kompleks bir organa sahip olması evrim geçirmediğini, Allah'ın onu muhteşem bir sanatla yarattığını gösterir.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil bulgularının en önemli özelliklerinden biri, canlıların fosil kayıtlarında gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Yani, bir canlı türü fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bunun anlamı açıktır: Evrim yoktur.

Milyonlarca yıl boyunca değişmeden varlığını devam ettiren canlılardan biri de mantar sivrisinekleridir. Resimde, 100 milyon yaşındaki mantar sivrisineği görülmektedir.

Mayıs Sineği

Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bugüne kadar elde edilen tüm fosil örneklerinde, resimdeki 45 milyon yıllık fosilde de olduğu gibi, mayıs sinekleri şu anda sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte görülmektedir. Bu da, evrim iddialarını tamamıyla anlamsız kılan bir durumdur. Somut bilimsel bulguların ortaya koyduğu gerçek, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığı, tüm canlıları yarattığı her canlıyı bilen Allah'ın yarattığıdır.

Ateş Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Ateş böcekleri kendi bedenlerinde soğuk ışık üretebilen mucize canlılardır. Işık insan hayatı için vazgeçilmez bir gerekliliktir. İnsanlar çağlar boyu ışık elde etmek için pek çok farklı yöntem denemişler, çeşitli araç gereçler kullanmışlardır. Ateş böceği ise kendi bedeninde dışarıdan hiçbir kimyasal madde kullanmadan, hiçbir bilgi ve tecrübeye sahip olmadan maksimum randımanla bu soğuk ışığı üretebilmektedir.

Bilim adamları yıllardır sürdürdükleri araştırmalar ve çalışmalarla ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışık üretmeye çalışmaktadırlar. Işıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böcekleri, bu özellikleri nedeniyle yıllardır araştırma konusu olmuştur.

Allah canlılarda böyle mükemmel özellikler yaratmış ve insanlar için de onları örnekler kılmıştır. Yüce Allah'ın detaylar yaratmasının hikmetlerinden biri de, insanları düşündürmektir.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Bu 25 milyonluk mantar sivrisineği fosilindeki detayların tüm özelliklerinin korunmuş olması insanı hayrete düşürecek boyuttadır.

Bu fosilde görebileceğiniz gibi sinek mükemmel bir petek göz sistemine sahiptir. Petek gözleri olan canlılar "ommatid" adı verilen küçük gözleri sayesinde 360 derecelik bir açıyla dünyayı görürler. Çünkü her ommatid farklı bir yöne bakar. Örneğin karasinekte 4.000 küçük göz bulunur; ateş böceklerinin dişilerinde 300; mayıs böceklerinde 5.100; bazı böceklerde bu sayı 10.000-28.000 hatta 56.000 göze kadar yükselmektedir. Her ommatide 8 duyu hücresi bağlıdır ve petek göz saniyede yaklaşık 100 görüntü alabilmektedir.

Akrep

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

1.300 türü bulunan bu canlı, 400 milyon yıldır dünya üzerinde aynı anatomik özelliklere saip olarak vardır. 2 gün su altında yaşamlarını sürdürübilen bu canlılar, gece avlanırlar. Resimdeki fosilde görülen 125 milyon yıllık akrep, günümüzde yaşayan akreplerle aynı özelliklere sahiptir. Akrepler hiç bir zaman evrim geçirmemiştir, onları da Allah yaratmıştır.

Kalkık Kuyruk Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm özellikleri ile günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıracak kadar güçlü bir kanıttır. Öyle ki, yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Canlılar, milyonlarca yıl hatta kimi zaman yüz milyonlarca yıl önce var oldukları hallerinden hiçbir farklılık göstermemektedirler. Bu durum, Niles Eldredge'in açıkça ifade ettiği gibi, paleontologların, hala savunulmakta olan evrim fikrinden artık "kaçınmalarına" sebep olmaktadır:

> "Paleontologların evrimden bu kadar uzun süre kaçınmış olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Evrim asla gerçekleşmemiş gibi görünmektedir..." (http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html)

Fosil kayıtlarındaki durağanlık, gerçekten de evrim savunucuları için en büyük problemi teşkil eder. Çünkü evrimciler, hayali evrim süreci için gereken kanıtları fosil kayıtlarında ararlar. Ancak fosil kayıtları, beklenen ara geçiş formları örneklerini vermemekte, dahası, yüz milyonlarca yıl içinde değişim geçirdiği iddia edilen bir canlının aslında hiçbir evrim geçirmediğini gözler önüne sermektedir.

Hortumlu Böcek

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Günümüzde tarım zararlılarından biri olarak tanınan hortumlu böcekler, evrimi yalanlayan delillerden biridir. Bu canlılar dünya üzerinde var oldukları günden beri hiçbir değişim geçirmemişlerdir. Diğer tüm canlıları olduğu gibi, hortumlu böcekleri de Allah, tüm özellikleri ile birlikte bir anda yaratmıştır. Allah üstün güç sahibidir.

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on

Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel

bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı

oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum,

Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

> **Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu

şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

KAYNAKÇA:

1 Peter Douglas Ward, *On Methuselah's Trail*, W. H. Freedman and Company, 1992, s. 9
2 Stephen J. Gould, *The Panda's Thumb*, 1980, s. 238-239
3 N. Eldredge, and I. Tattersall, T*he Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
4 Dr. David Raup (Chicago Doğa Tarihi Müzesi, Jeoloji Bölümü Başkanı) SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland
5 D.S. Woodroff, *Science*, vol. 208, 1980, s. 716 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
6 George G., Simpson, *Tempo and Mode in Evolution*, Columbia University Press, New York, 1944, s. 105, 107 - http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
7 Peter Douglas Ward, *On Methuselah's Trail*, W. H. Freedman and Company, 1992, s. 10
8 "The Creatures Time Forgot", *New Scientist*, 23 Ekim 1999, s. 36, http://www.answersingenesis.org/creation/v22/i2/living_fossil.asp
9 "Balinaların Evrimi", *National Geographic*, Kasım 2001, s. 156-159
10 Niles Eldredge, *Reinventing Darwin*, 1995, s. 77 - http://bevets.com/equotese.htm
11 http://www.icr.org/index.php?module=articles&action=view&ID=774
12 Eldredge and Steven M. Stanley, *Living Fossils*, Springer Verlag, New York, s. 291
13 http://www.create.ab.ca/articles/lfossils.html
14 Niles Eldredge, *Reinventing Darwin*, 1995, s. 3 - http://bevets.com/equotese.htm
15 Phillip E. Johnson, *Darwin On Trial*, Intervarsity Press, Illinois, 1993, s. 27; http://joshualetter.org/evolution/paper/3_critiques_of_darwinism.htm
16 Jacques Millot, "The Coelacanth", *Scientific American*, vol. 193, December 1955, s. 34 - http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes65.html
17 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth*, Perennial Publishing, 2000, s. 20
18 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth,* Perennial Publishing, 2000, s. 28-29-30
19 www.ksu.edu/fishecology/relict.htm
20 *Bilim ve Teknik*, Kasım 1998, Sayı 372, s. 21; http://www.cnn.com/TECH/ Science /9809/23/living.fossil/index.html
21 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth,* Perennial Publishing, 2000, s. 102
22 P. L. Forey, *Nature*, vol 336, 1988. s. 7
23 Hans Fricke, "Coelacanths: The Fish That Time Forgot", *National Geographic*, Vol. 173, No. 6, June 1988, p. 838 - http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes65.html
24 *Focus*, Nisan 2003
25 *Focus*, Nisan 2003
26 *Focus*, Nisan 2003
27 *Focus*, Nisan 2003
28 Stephen M. Stanley, *Macroevolution: Pattern and Process*, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159.
29 Gould, S. J. 1980. "Return of the Hopeful Monster"; *The Panda's Thumb*, New York, New York: W. W. Norton Co., s. 186-193.
30 http://www.blavatsky.net/features/newsletters/2005/fossil_record.htm
31 Stephen J. Gould, "The Paradox of the First Tier: An Agenda for Paleobiology", *Paleobiology*, 1985, s. 7 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
32 Niles Eldredge, "Progress in Evolution?", *New Scientist*, vol. 110, 1986, s. 55 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
33 N. Eldredge and I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, 1982, s. 48
34 Stephen J. Gould, "Cordelia's Dilemma", *Natural History*, 1993, s. 15
35 Kemp, Tom S., "A Fresh Look at the Fossil Record", *New Scientist*, vol. 108, 1985, s. 66-67
36 R. A. Fisher, T*he Genetical Theory of Natural Selection*, Oxford, Oxford Univesity Press, 1930
37 Ernst Mayr, *Populations, Species, and Evolution,* Cambridge, Mass: Belknap Press, 1970, s. 235
38 Lane Lester, Raymond Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change,* Probe Books, Dallas, 1989, s. 141
39 M. E. Soulé and L. S. Mills, "Enhanced: No Need To Isolate Genetics", *Science*, 1998, vol. 282, s. 165
40 R. L. Westemeier, J. D. Brawn, J. D. Brawn, S. A. Simpson, T. L. Esker, R. W. Jansen, J. W. Walk, E. L. Kershner, J. L. Bouzat and K. N. Paige, "Tracking The Long-term Decline and Recovery of An Isolated Population", *Science*, 1998, vol. 282, s. 1695.
41 Valentine and Erwin, 1985, s. 96 - http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
42 http://www.dhushara.com/book/evol/evop. htm

43 Gould. S. J. and Eldredge. N., 1993. "Punctuated Equilibrium Comes of Age", *Nature,* 366, s. 223, - http://www.answersingenesis.org/tj/v8/i2/ punct.asp
44 T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol. 48, January 1960, s.1
45 N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s.59
46 Science, July 17, 1981, s.289
47 S. M. Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, Basic Books Inc. Publishers, N.Y., 1981, s.71
48 Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, 1986, s.229
49 Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.302
50 Mark Czarnecki, McLean's, 19 Ocak 1981, s.56
51 Henry Gee, *In Search of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life*, The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999,sf. 5
52 A.S. Romer, Chapter in Genetics, Paleontology and Evolution (1963), p. 114
53 Niles Eldredge, Ian Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, ss.126-127
54 Midgley M., "Evolution as a Religion: Strange Hopes and Stranger Fears," [1985], Methuen: London, 1986. sf. 154; Stephen E. Jones' Home Page at 66. http://members.iinet.net.au/~sejones/
55 Wilson E.O., et. al., "Life on Earth," [1973], Sinauer Associates: Sunderland MA, 1975, Third Printing, sf. 624
56 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields, 1982, s. 30-31
57 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe*, s. 30-31

RESİM ALTI YAZILARI

s.12

Montana'da bulunan ve Paleosen döneminden (65.5 - 55 milyon yıl) kalma bu huş ağacı fosili üç boyutludur.

50 MİLYON YILLIK KURBAĞA FOSİLİ

50 milyon yıl önce yaşamış kurbağalarla, günümüzde yaşayanlar arasında bir fark yoktur.

s.13

Canlının ölümünden sonra ilk aşamada, yumuşak dokuları deforme olmaya başlar, geriye yalnızca kemikler ve dişler gibi sert kısımlar kalır. Kemiklerin deforme olmaması içinse, gömülmenin çok hızlı olması gerekir.

Aradan geçen uzun dönemler sonunda kemikler, çökeltinin alt katmanlarına gömülür. Kemikler, yeraltı sularında bulunan minerallerle yer değiştirmeye başlar. Ve canlının cesedi fosilleşir.

Arazinin yavaş yavaş hareket etmesiyle, fosilin oluştuğu kaya katmanı yeryüzüne doğru çıkmaya başlar.

Yüzeye yaklaşan fosil, ya kendi kendine ortaya çıkar ya da paleontologların araştırmaları neticesinde bulunur.

s.14

490-443 milyon yıllık deniz yıldızı fosili, yüz milyonlarca yıldır aynı olan deniz yıldızlarının evrim geçirmediklerini söylemektedir.

38-23 milyon yıl öncesine ait yengeç fosili

20-15 MİLYON YILLIK KANATLI KARINCA

Canlıların üzerini ağaç reçinesinin kaplamasıyla oluşan amber içindeki fosiller de, evrim teorisini yalanlamaktadır.

250-70 milyon yıl önce yaşayan karideslerle günümüzde yaşayan karidesler aynıdır. Milyonlarca yıldır değişmeyen karidesler, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

s.15

Ara Geçiş Fosili Yoktur

Fosil bulgularının gösterdiği gerçek, bu çizimlerde yer alan hayali canlıların hiçbir zaman yaşamadığıdır. Canlılar, sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte fosil kayıtlarında bir anda belirmekte ve o türün yaşamı devam ettiği müddetçe de hiçbir değişikliğe uğramamaktadır.

Darwinistler, canlıların milyonlarca yıl içinde küçük değişimler geçirerek, birbirlerinden türediğini iddia ederler. Bilimsel bulguların çürüttüğü bu iddiaya göre, balıklar sürüngenlere, sürüngenler kuşlara dönüşmüştür. Bu durumda, milyonlarca yıl sürdüğü varsayılan söz konusu değişim sürecinin fosil kayıtlarında pek çok delili olması gerekir. Yani, yarı balık yarı kertenkele, yarı örümcek yarı sinek, yarı kertenkele yarı kuş olan pek çok garip varlığın fosillerinin yüzyılı aşkın bir süredir yoğun olarak devam eden araştırmalar sonucunda ortaya çıkması gerekir. Ancak, yeryüzünün neredeyse tümü kazılmış olmasına rağmen, Darwinistlerin, türler arasında sözde geçiş sürecini gösterebilecekleri bir tane bile fosil yoktur. Öte yandan örümceklerin hep örümcek, sineklerin hep sinek, balıkların hep balık, timsahların hep timsah, tavşanların hep tavşan, kuşların hep kuş olarak var olduklarını gösteren sayısız fosil örneği vardır. Yüz milyonlarca fosil, canlılığın evrim geçirmediğini, yaratıldığını ispatlamaktadır.

s.16

Avustralya'daki Ediacara fosil oluşumunda, çalışma yapan bir araştırmacı.

s.17

Yeryüzünün uydudan görünüşü.

s.18

Avrasya

Himalayalar

Hindistan

Hindistan

Avrasya

Hindistan

Denizin kara altına girmesi

Deniz katmanları

Sıkışmanın katmanları yukarı itmesi

Jeolojik araştırmalar, yeryüzü tabakalarının hareket ettiklerini ve dağların, büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucu oluştuklarını ortaya koymuştur. Yukarıdaki çizimde Himalayaların tarihsel oluşumu anlatılmaktadır. Bundan yaklaşık 145 milyon yıl önce Avrasya'ya doğru hareket etmeye başlayan Hindistan bölgesinin, Avrasya'ya ulaşmasıyla birlikte deniz zemini Avrasya'nın altına girmiştir. Avrasya'yla iyice kaynaşan Hindistan, deniz zemini katmanlarının kıtalar arasında sıkışmasına neden olmuş ve sıkışan katmanlar yukarı doğru itilerek, bugünkü Himayaların yeryüzüne çıkmasına neden olmuştur.

s.19

Kayaların oluşum tarihini tespit etmekte kullanılan, yaşı belirli fosillere indeks fosilleri denir. Bu fosillerin çoğunluğu, sadece belli bir dönemde yaşayan, yaygın olarak rastlanabilen ve kolay tanımlanan fosillerdir.

Resimde görülenler Ordovisyen döneminde (490 – 443 milyon yıl) yaşayan trilobit ve Silüryen dönemde (443 – 417 milyon yıl) yaşayan bir tür karındanbacaklı (gastropod) fosilidir. Bu fosillerden, söz konusu kayaların, ortalama 448 - 442 milyon yaşında olduğu tahmin edilebilmektedir.

s.20

Amber içinde fosilleşmiş 54 - 28 milyon yıllık bir yaban arısı.

Çamura saplanmış olan bu yusufçuk, çok yüksek ihtimalle fosilleşecek ve gelecek nesillere, asla evrim yaşanmadığının bir delili olarak ulaşacaktır.

s.21

1. Mercanlar: Resif oluşturan kalkerli deniz hayvanlarıdır.

2. Radyolaryan: Silis iskeletli bir tür mikroskobik planktondur.

3. Çift kabuklu yumuşakça: Kalsiyum karbonat kabuklu. Bu tarz sert uzuvlar, hiçbir değişime uğramadan muhafaza edilebilir.

4. Grabtolit: Sürü halinde yaşayan, organik iskeletli, genellikle siyah şistlerde izlerine rastlanan fosillerdir.

5. Köpek balığı dişi: Kemikler ve dişler fosfat içerir, bu nedenle pek çok organa oranla daha dayanıklıdırlar.

6. İz fosilleri: Tortullarda rastlanan izlerden oluşan fosillerdir.

7. Amonit: Kabuğu demir piritleriyle yer değiştirerek fosilleşmiş bir örnek görülmektedir.

8. Taşlaşarak fosilleşmiş ağaç: Ağaç hücreleri zaman içinde silisle yer değiştirir ve fosilleşir.

9. Amber: Küçük organizmalar reçine içine hapsolarak fosilleşir.

10. Karbonlaşmış yapraklar: Bitkiler, karbon liflerine dönüşür.

50 milyon yaşındaki bu balık fosili, balıkların hep balık olarak var olduklarının bir delilidir.

s.22

20 - 15 milyon yıllık tatarcık amberi.

Kimi zaman narin organizmalar da olağanüstü koşullarda fosilleşebilirler. Resimde görülen Jura dönemine (206 – 144 milyon yıl) ait deniz yıldızı fosiliyle günümüzde yaşayan örneği arasında hiçbir fark yoktur.

s.23

Trias dönemine ait 250 - 203 milyon yıllık bu balığın derisi ve pulları en ince detayına kadar fosilleşmiştir. Bu örnek, balıkların, günümüzden 250 milyon yıl önce de aynı pul yapısına sahip olduklarını göstermektedir.

s.24

DÜNYANIN EN BÜYÜK SÜNGER RESİFİ

145 milyon yıllık bu sünger resifi, Avrupa'da birkaç göl dışında izi kalmayan Tethys denizinin dibinden günümüze kalan bir izdir. Günümüzde yaşayan süngerlerin, bu tepeyi oluşturan süngerlerden hiçbir farkı yoktur. Bu süngerler, evrim geçirmediklerini söylemektedir.

s.25

Üst Karbonifer dönem

Trias dönemi

Jura dönemi

Alt Karbonifer dönem

Orta Jura dönemi

İngiliz jeolojisinin kurucusu olarak kabul edilen William Smith'in çizdiği ilk jeolojik haritalar, modern jeoloji biliminin gelişimine büyük katkılarda bulundu.

s.27

Jeologlar ve paleontologlar, yeryüzü ve doğa tarihinin anlaşılmasını kolaylaştırabilmek için dünya tarihini jeolojik devirlere ayırmışlardır. Bu devirlerin belirlenmesinde kayaların oluşumları, yaşları ve barındırdıkları fosiller önemli rol oynamıştır.

PREKAMBRİYEN

(4.6 milyar – 543 milyon yıl)

PALEOZOİK

MEZOZOİK

SENOZOİK

Kambriyen dönemi
(543 – 490 milyon yıl)

Ordovisyen dönemi
(490 – 443 milyon yıl)

Silüriyen dönemi
(443 – 417 milyon yıl)

Devoniyen dönemi
(417 – 354 milyon yıl)

Karbonifer dönemi
(354 – 290 milyon yıl)

Permiyen dönemi
(290 – 248 milyon yıl)

Trias dönemi
(248 –206 milyon yıl)

Jura dönemi
(206 – 144 milyon yıl)

Kretase dönemi
(144 – 65 milyon yıl)

Tersiyer dönemi

Kuaterner dönemi

s.28

Avusturalya'da, Ediacara tepeleri Prekambriyen devrine ait kayalar barındırmaktadır. Resimde görülen deniz anası fosilleri de Ediacara'da bulunmuştur ve 570-543 milyon yıl öncesine aittir. Yüz milyonlarca yıllık bu fosil kayıtları, "evrimsel süreç" iddiasını yalanlamaktadır. Evrimcilerin bilim dışı iddialarına göre, fosil kayıtları bizlere, 1. Çok sayıda ara form sunmalı; 2. Bu kayıtlardaki değişim yavaş ve kademeli olmalı, basitten komplekse doğru gelişim görünmeli; 3. Hayali ilk hücre geliştikçe yeni türler ortaya çıkmalıdır. Bu türlerin izleri de fosillerde görülmelidir. Ancak evrimcilerin bu iddiaları fosil kayıtları tarafından hiçbir zaman doğrulanmamıştır. Fosillerin gösterdiği gerçek, canlı türlerinin kendilerine özgün yapılarıyla birbirlerinden farklı ve ayırt edilebilir özelliklere sahip olduğu, bu özelliklerin zaman içinde aşamalı olarak kazanılmadığı, canlı grupları arasında izlenebilir bir evrimsel bağ olmadığıdır. Bu da, tüm canlıları sahip oldukları karakteristik özelliklerle, kusursuz şekilde Allah'ın yarattığını gösteren önemli delillerden biridir.

Grönland'daki Prekambriyen devre (4.6 milyar – 543 milyon yıl) ait kayalar.

s.30

Ordovisyen dönemi canlılarını gösteren bir resim.

s.31

Newfoundland'daki bu kayalıklar, Kambriyen dönemiyle Ordovisyen dönemi arasındaki geçişi gösteren, bozulmamış alanlardan biridir.

450 milyon yıllık at nalı yengeci fosili. Bu fosilin, resimde görülen, günümüzde yaşayan örneğinden hiçbir farkı yoktur.

s.33

Silüryen döneminde yaşamış olan deniz laleleri.

s.34

410 MİLYON YILLIK Coelacanth fosili

Günümüz denizlerinde yaşayan Coelacanth.

355-295 milyon yıllık örümcek fosili.

s.35

Trias dönemi fosilleri üzerinde çalışma yapan bilim adamları.

Trias dönemi bitkilerine dair en ünlü oluşumlardan biri de, Arizona'da bulunan taşlaşmış fosil ormanıdır. Şili arakoryası olarak bilinen ağaçlardan meydana gelen bu orman, bitkilerin evrim geçirmediğinin ispatlarından biridir. 248 - 206 milyon önce yaşayan Şili arakoryalarının günümüzdeki örneklerinden farkı yoktur.

s.36

206-144 milyon yıl öncesine ait bir karides fosili. Günümüz denizlerinde yaşayan karideslerden hiçbir farkı yok.

150 milyon yıllık yusufçuk fosili, günümüz yusufçukları ile aynıdır.

s.37

144 - 65 milyon yıllık balık ve yarasa fosili. Fransa'da bulunmuştur.

s.38

56-35 milyon yıllık bu timsah fosili Almanya'da bulunmuştur.

s.39

Dünyanın bilinen en eski kayaları, Grönland'dadır. Bu kayalar, 3.9 – 3.8 milyar yaşındadır.

s.40

Kayaların yaşı, radyoaktif izlerin incelenmesi yoluyla da tespit edilir.

s.41

Fosil çıkarılmasında, uygun kaya ve taş parçalarının toplanması ve içinde fosil olduğu tahmin edilen kayaların titiz bir çalışmayla kırılması en önemli aşamalardan biridir.

ASİTLE FOSİL TEMİZLEME

Fosilin tam anlamıyla meydana çıkması için kullanılan temizleme yöntemlerinden biri de asitli temizlemedir. Fosili çevreleyen kayanın, fosile zarar vermeden temizlenmesi için etkili bir yöntemdir.

1. Fosili çevreleyen kaya, fosilin küçük bir kısmı açığa çıkana kadar uygun aside batırılır.
2. Fosilin ortaya çıkan kısmı yıkanır ve aside karşı dirençli bir maddeyle kaplanır.
3. Fosil tekrar aside batırılır ve bu işlemler, uzun bir süre içinde birkaç kere daha tekrarlanır.
4. Fosilin zarar görmemesi için, fosilin görünen kısmına sık sık koruyucu sürülmelidir.

5. En sonunda fosil kendisini çevreleyen kayadan tamamen kurtulur. Kullanılan asidin ve koruyucunun tamamen çıkması için fosil tekrar yıkanır.

s.42

Charles Darwin

54-37 milyon yıllık arı fosili.

Resimde görülen salyangoz türünün bilinen en eski fosil örnekleri Jura dönemine (206 – 144 milyon yıl) aittir. Bu türün dahil olduğu canlı sınıfın ilk örnekleriyse, Kambriyen döneminden (543 – 490 milyon yıl) beri varlıklarını devam ettirmektedirler. Yüz milyonlarca yıldır aynı olan salyangozlar, evrimin geçersiz olduğunu göstermektedir.

s.43

SAHTE

Fosil kayıtlarında tüm canlılar hep en mükemmel halleriyle ve tam olarak vardır. Örneğin timsahların ve sincapların öncesinde, yeryüzü tabakalarında biraz timsahı andıran, biraz sincaba benzeyen, ama bir yandan da başka canlılara ait yarım özellikler taşıyan, garip canlıların fosilleri kesinlikle bulunmamaktadır. Sincaplar hep sincap, timsahlar hep timsah olarak vardır. Tüm bu gerçekler bize göstermektedir ki, evrim teorisinin "milyonlarca yıl içinde aşama aşama gelişen canlılar" iddiası tamamen bir hayal ürünüdür.

Trias döneminden (248 – 206 milyon yıl) beri yapılarında hiçbir değ işiklik olmamış pek çok bitki türü vardır. Bunlardan biri de ginkgo ağacıdır. Resimde görülen fosil ise Jura dönemine (206 - 144 milyon yıl) aittir.

Günümüzde yaşayan ginkgo ağacı dalı.

s.46

Darwinistlerin hayal ürünü hikayeleri medyada sözde bilimsel bir görünümle sürekli sergilenir. Hatta bazı yayın organları evrim teorisinin gönüllü savunuculuğunu üstlenmiştir. Bu yayınların görevi, hiçbir bilimsel değer taşımayan evrimi desteklemek için oluşturulan sahte delilleri adeta reddedilemez birer gerçek gibi halka lanse etmek ve halkı evrimi kayıtsız şartsız kabul etmek için yönlendirmektir.

s.47

Teorilerini hayali çizimler ve rekonstrüksiyonlarla desteklemeye çalışan Darwinistler bugüne kadar bilimsel hiçbir delil sunamamışlardır. Örneğin, canlıların küçük değişikliklerle birbirlerinden türedikleri iddiasını kanıtlayabilecek bir tane bile ara fosil örneği gösterememişlerdir. Bu durum evrimin bilim karşısında çöküşünün ispatıdır.

Evrimi desteklemek için atılan bu manşetlerin bilimsel hiçbir değeri yoktur. Evrim, başta paleontoloji olmak üzere bütün bilim dalları karşısında yenilmiştir.

s.48

Resimde görülen yengeç fosili, Miosen dönemine (23 - 5 milyon yıl) ait bir fosildir ve günümüzdeki yengeçlerden hiçbir farkı yoktur.

Üstte görülen 18 milyon yıllık karabatak fosili, karabatakların milyonlarca yıldır hiç değişmediklerinin, yani evrim geçirmediklerinin ispatıdır.

s.49

Yaklaşık 300 milyon yıllık deniz kestanesi fosili , bu canlıların kompleks yapılarıyla yüz milyonlarca yıldır var olduklarını göstermektedir. Bu zaman zarfında yapılarında bir değişiklik olmamış, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir.

s.50

HAYALİ ÇİZİMLER

s.52

Charles Darwin

s.53

Yeryüzünün farklı dönemleri hakkında bilgi edinmenin en önemli araçlarından biri de fosillerdir. Diğer bir deyişle fosiller, sadece canlılığın tarihi hakkında değil, aynı zamanda yeryüzünün tarihi hakkında da bilgi verirler. Belli fosil türleri ise yalnızca belli katmanlarda ve belli kaya tiplerinde bulunur.

Üst üste gelen kaya katmanlarının her birinde kendisine has, o katmanın bir tür imzası olarak nitelenebilecek fosil grupları olduğu görülmektedir.

Permiyen

Geç Karbonifer

Erken Karbonifer

Devoniyen

Kambriyen

Pre-Kambriyen

s.58

SAHTE

Yarı insan yarı maymun canlılar hiçbir zaman yaşamamıştır. Bilimsel delillerin gösterdiği gerçek, insanın hep insan olarak var olduğudur. Ancak evrimciler bu gerçeği özenle saklar, çeşitli sahtekarlıklara başvurarak aksini iddia ederler.

s.61

Darwinistler buldukları her fosili, halkın bilimsel konulardaki bilgi eksikliğinden faydalanarak, teorilerini destekliyormuş gibi göstermeye çalışır, bunun için gerçekleri çarpıtırlar. En sık başvurdukları yöntemlerden biri de soyu tükenmiş canlıları, evrim senaryosuna delilmiş gibi göstermektir. Pek çok müzede sergilenen fosiller, evrimci yorumlarla birlikte halka sunulur. Oysa bu yorumların bilimsel değeri yoktur.

s.62

Ara Geçiş Fosili Yoktur

Resimde görülen "ara canlılar" hiçbir zaman yaşamamıştır.

400 milyon yıldır değişmeden varlığını devam ettiren Coelacanth.

s.63

ARCHAEOPTERYX tam bir kuştur

HAYALİ ÇİZİM

s.66

PILTDOWN ADAMI sahtekarlığı

SAHTE

43 yıl boyunca insanın evrimini kanıtlayan çok önemli bir delilmiş gibi dünyaya sunulan Piltdown Adamı, bir sahtekarlık ürünüydü. Kafatası üzerinde 1953 yılında yapılan incelemelerde Piltdown Adamı'nın insan ve orangutan kemiklerinin birleştirilmesiyle üretilmiş sahte bir fosil olduğu ortaya çıktı.

Sağda, Piltdown Adamı skandalının doğum yeri olan Piltdown'da yapılan kazıyı gösteren bir resim.

s.67

Proteinler hem canlı hücrelerinin yapı taşlarını oluşturan hem de hücre içinde çok çeşitli görevler üstlenen kompleks moleküllerdir.

s.68

YERYÜZÜNDE, EVRİMCİLERİN VAR OLDUĞUNU İDDİA ETTİKLERİ ANORMAL YAPILARA SAHİP ARA GEÇİŞ FOSİLLERİNDEN TEK BİR TANE YOKTUR

Resimde görüldüğü gibi yarı sürüngen yarı balık canlılar tarihin hiçbir döneminde yaşamamıştır. Darwinistlerin bu yöndeki iddialarını destekleyebilecekleri bir tane dahi delilleri yoktur.

Hayali Çizim

s.69

İki farklı canlı türünün özelliklerini taşıyan ara formlar sadece Darwinistlerin "hayallerinde" yer almaktadır. Gerçekte ise böyle canlılar hiç var olmamıştır.

Hayali Ara Formlar

s.70

Darwinistlerin iddiaları doğru olsaydı fosil kayıtlarında resimlerde görüldüğü gibi çok sayıda göz çukuru bulunan, farklı yerlerde burunları olan, hem önde hem arkada çeneye sahip, kafatası anormal şekilde gelişmiş vs pek çok garip canlının izlerine rastlanması gerekirdi. Ancak 150 yıldır yapılan çalışmalar neticesinde hiç böyle bir fosile rastlanmamıştır. Tam tersine elde edilen bütün fosiller, tüm canlıların var oldukları ilk andan itibaren kusursuz ve eksiksiz olduklarını ve var oldukları müddetçe de hiç değişmediklerini göstermektedir.

s.72

Eğer canlılar on binlerce küçük değişiklikten geçerek bugünkü yapı ve görünümlerine kavuştularsa, o zaman bu hayali gelişimi gösteren sayısız fosil örneği bulunması gerekirdi. İki beyinli, üç omurgalı, dört gözlü, iki çeneli, üç burunlu, yedi parmaklı, üç bacaklı normal dışı varlıkların fosillerinin görülmesi gerekirdi. Ancak bugüne kadar bulunan milyonlarca fosilin hepsi, insanların hep insan olarak var olduğunu göstermektedir.

s.74

Eğer Darwinistlerin iddiaları doğru olsaydı, tesadüflerin ve mutasyonların insan vücudunda pek çok orantısızlık, dengesizlik ve gariplik oluşturması gerekirdi. Kusursuz ve muntazam olan insan bedeninde, kafatasının kalça kemiği üzerinde gelişmesi, omuzlardan birden fazla kol kemiğinin çıkması, kaburga kemiklerinin veya kalça kemiğinin çok sayıda olması gibi anormallikler ortaya çıkardı. Kol veya bacak kemiklerinin şimdi olduğu gibi düzgün değil, yamuk olması gerekirdi. Ancak bu şekilde tek bir örnek bile bulunmamaktadır. Bugüne kadar yaşamış ve günümüzde yaşayan milyarlarca insanın hepsinin bedeni aynı simetriye, dengeye ve düzene sahiptir. Bu durum Darwinistlerin, "tesadüfler ve mutasyonlar neticesinde aşamalı olarak gelişim" iddiasını yerle bir etmektedir.

s.77

150 YILDIR YAPILAN FOSİL ARAŞTIRMALARINDA TEK BİR ARA GEÇİŞ FOSİLİ BULUNAMAMIŞTIR

Burgess Shale bölgesinde, en eski kompleks canlıların yaklaşık 65.000 kadar örneğini toplayan Charles Doolittle Walcott, tarihin en büyük bilim sahtekarlıklarından birinin sahibidir. Kambriyen döneminde yaşamış canlılara ait bulduğu fosillerin evrim teorisini tümüyle ortadan kaldıracak büyük bir delil olduğunu bildiğinden, bunları tam 70 yıl, müdürü olduğu Smithsonian Müzesi'nde saklamıştır. Darwinistlerin geçmişi bu ve benzeri sahtekarlıklarla doludur. Yaklaşık 150 yıldır yapılan araştırmalarda evrimi destekleyen bir tek bulgunun bile elde edilememiş olması, Darwinistleri türlü sahtekarlıklara yöneltmiştir.

s.79

Görüntünün oluştuğu retina göz yuvarlağının en gerisinde yer alır

Göz yuvarlağı ışığın kolayca iletilmesini sağlayan şeffaf jölemsi bir sıvıdan oluşur

Kornea şeffaf ve dışa doğru kıvrımlıdır.

İris

Göz merceği odaklandığı nesneye göre incelir veya kalınlaşır.

Retina göz yuvarlığının üst kısmında olsaydı...

Göz merceği görüntüyü iletecek yer bulamazdı, görüntü oluşmazdı...

Göz yuvarlağından merceğe açılan boşluk başka bir yerde olsaydı, görüntü oluşmazdı...

s.81

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

s.83

Almanya'da bulunan 49 milyon yıllık kurbağa fosilinin bugün yaşayan canlı örneklerinden hiçbir farkı yok.

95 milyon yıl önce yaşamış olan kedi balıklarının günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı olmadığını gösteren bu fosil karşısındaDarwinistlerin, teorilerinin hayal ürünü bir hikaye olduğunu kabul etmekten başka yapabilecekleri hiçbir şey yoktur.

s.84

150 yıldır dünyanın dört bir yanında yapılan kazı çalışmaları ortaya, evrimi destekleyen bir tek fosil dahi koyamamıştır. Elde edilen tüm fosiller Yaratılış gerçeğini teyit etmektedir.

s.85

125 milyon yıllık hamam böceği fosili, canlıların sürekli değişerek geliştiklerini iddia eden evrime büyük darbe vurmaktadır. Bu canlılar aradan geçen milyonlarca yıl içinde hiç değişmemişlerdir.

s.88

110 milyon yıllık akrep ve 108 - 92 milyon yıllık çekirge fosilleri bu canlıların on milyonlarca yıl boyunca aynı yapı ve özelliklere sahip olduklarını, hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir.

s.89

110 milyon yıllık akrep fosilli

s.90

Danimarka'da elde edilen bu yengeç fosillerinin özelliği, yılın belli dönemlerinde yeryüzüne çıkan yuvarlak taşlar içinde bulunmalarıdır. Bu özellikleri nedeniyle, "yengeç topları" olarak da adlandırılan söz konusu fosiller, çoğunlukla Oligosen dönemine (37 - 23 milyon yıl) aittir.

s.91

Evrim teorisi canlılığın kökeni açıklamaktan aciz olduğu gibi, türlerin çeşitliliği karşısında da çaresizdir.

s.92

Bilimsel konularla yakın ilgisi olmayan insanlar, basında yer alan haberlere dayanarak, yapılan kazılarda nadiren fosil örneklerine rastlandığını zannederler. Yine basının yönlendirmesiyle bulunan bu fosillerin de, evrim teorisinin sözde delilleri olduğunu düşünürler. Oysa gerçek böyle değildir. İngiltere'de, Lübnan'da, Rusya'da, Kanada'da, Madagaskar'da, Çin'de, ABD'de, Brezilya'da, Peru'da kısacası dünyanın hemen her yerinde bugüne kadar milyonlarca fosil bulunmuştur ve bulunmaya da devam edilmektedir. Bu fosiller, dünyanın farklı ülkelerindeki müzelerde veya bilim adamlarının ve araştırmacıların özel koleksiyonlarında muhafaza edilmektedir. Her ne kadar Darwinistler bu bulguları çarpıtarak kamuoyuna yansıtsalar ya da büyük çoğunluğunu halktan gizlemeye çalışsalar da, gerçekleri gizlemeleri artık imkansızlaşmıştır. Fosillerin gösterdiği gerçek şudur:

1.Canlılık aşamalı olarak oluşmamış, her canlı türü birdenbire ortaya çıkmıştır.

2. Canlılar, soyları devam ettiği müddetçe hiç değişmemişlerdir.

Diğer bir deyişle, Darwinistlerin canlıların küçük değişimler geçirerek birbirlerinden türedikleri tezi geçersizdir. Tüm canlıları, Allah'ın yoktan yarattığı bilimsel bir gerçektir.

s.93

LÜBNAN'DAKİ HAQEL MÜZESİ'NDE SERGİLENEN FOSİL ÖRNEKLERİ

ABD DOĞA BİLİMLERİ MÜZESİ ESKİ BAŞKANI
PROF.ROBERT CROSS'UN ÖZEL KOLLEKSİYONUNDAN SEÇMELER

Yaklaşık 300 milyon yaşındaki deniz atı örneği.

Yaklaşık 300 milyon yıllık üç farklı tür deniz lalesi.

Lübnan'dan elde edilmiş vatoz örneği.

Çin'de bulunmuş kurbağa örneği.

Marlin balığı örneği.

Lübnan'da bulunmuş ıstakoz örneği.

Almanya'dan elde edilmiş semender örneği. Miyosen dönemine (23 - 5 milyon yıl) ait.

s.94

Darwinistler, canlıların evrim geçirdiğini gösteren bir tane bile fosil ortaya koyamazken, yüzlerce müzede sergilenen, pek çok müzede depolarda gizlenen, birçok üniversitenin paleontoloji bölümünde muhafaza edilen, bilim adamlarının ve araştırmacıların koleksiyonlarında tutulan milyonlarca fosil örneği, canlıların yaratıldığını söylemektedir. Bu fosillerin sayısının çokluğu karşısında evrimcilerin, fosil bulgularının evrimi desteklemediğini kabul etmekten başka çareleri yoktur.

Nitekim artık pek çok evrimci de fosil kayıtlarını son derece zengin olduğunu, ancak bu zenginliğin evrimi desteklemediğini, tam tersine geçersiz kıldığını kabul etmektedir. Bu isimlerden biri Glasgow Ünversitesi'nden Prof. T. Neville George'dur:

> *"Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir." (T. Neville George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, cilt 48, Ocak 1960, s. 1- 3)*

s.97

Almanya'daki Solnhofen Oluşumu'ndan elde edilen bu Coelacanth fosili 145 milyon yıl yaşındadır.

Comora Adalarında 1952 yılında yakalanan ikinci canlı Coelacanth'la birlikte poz veren J.L.B Smith görülmektedir.

s.98

Aşağıdaki resimde J.L.B.Smith, canlı olarak yakalanmış Coelacanth'ın başında çalışırken görülmektedir. Yanda görülen resimde ise, East London Müzesi'nden J.L.B.Smith'e konuyla ilgili olarak gönderilmiş mektuplar ve J.L.B.Smith'in Coelacanth avcılarına göndermiş olduğu ilan görülmektedir.

s.99

410 MİLYON YILLIK Coelacanth fosili

COELACANTH DERİN SULARDA YAŞAYAN BİR DİP BALIĞIDIR

1938 yılından sonra da Coelacanth'ın defalarca canlı örneği yakalandı. Coelacanth'ın okyanusun derin sularında yaşayan 180 m derinliğin üzerine çıkmayan bir balık olduğu anlaşıldı. Coleacanth'ın,Darwinistlerin iddia ettiği gibi, bir ara canlı değil, 400 milyon yıl boyunca yapısı hiç değişmeden varlığını devam ettirmiş yaşayan bir fosil olduğu ortaya çıktı.

s.102

240 milyon yıllık Coelacanth fosili, Madagaskar'da bulunmuştur.

s.103

Resimdeki fosilde Coelacanth'ın pullarının dahi çok detaylı olarak fosilleştiği görülmektedir. Yanda ise yaşayan bir Coelacanth'ın pulları görülmektedir. Aradan geçen yüz milyonlarca yıla rağmen Coelacanth'ın yapısında hiçbir değişiklik olmamıştır.

s.106

HAYALİ ÇİZİM

Niles Eldredge

s.107

Stephen Jay Gould

İki farklı canlı türünün özelliklerini taşıdığı iddia edilen, "ara canlılar" tarihin hiçbir döneminde yaşamamıştır.

s.111

Resimde görülen 120 milyon yıllık kaplumbağa fosili, kaplumbağaların başka canlılardan türemediklerinin, herhangi bir ara aşamadan geçmediklerinin, milyonlarca yıldır aynı yapılarıyla var olduklarının bir delilidir.

s.120

Yılan yıldızlarının milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediğini gösteren 150 milyon yıllık yılan yıldızı fosili.

50 milyon yıl yaşındaki Percopsidae fosilinin günümüzde yaşamakta olan örneklerinden hiçbir farkı bulunmamaktadır.

s.121

208 - 146 milyon yıl yaşındaki ıstakoz fosiliyle günümüzde yaşayan örnekleri arasında hiçbir fark bulunmamaktadır.

s.122

EVRİMCİLERİN SAHTE DELİLLERİ

Milyonlarca gerçek fosilin karşısında evrimcilerin delil iddiasıyla halka sunduğu fosiller sahtekarlık, saptırma, göz boyama ve aldatmacadan ibarettir. Örneğin;

- Darwinistlerin yıllarca hararetle savundukları, basın yayın organlarından ders kitaplarına kadar her yerde halka büyük delil olarak tanıttıkları Piltdown Adamı, sahtekarlık örneklerinden biridir. 40 yıl boyunca evrimin en önemli delili olarak tanıtılan "Piltdown Adamı"nın aslında hiç var olmadığı, fosilin, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek elde edilen bir "sahte delil"den ibaret olduğu,

- Evrimciler tarafından Nebraska Adamı adıyla evrime delil olarak tanıtılan tek bir diş fosilinin gerçekte bir yaban domuzuna ait olduğu,

- "At Serisi" diye tanıtılan sahte dizilimdeki fosillerin, geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu,

- *Ramapithecus* fosili ve *Australopithecus* serisinin geçmişte yaşamış ve soyu tükenmiş maymun türlerinden ibaret olduğu, bu fosilllerin tamamen göz boyamaya yönelik biçimde resmedildikleri,

- Haeckel tarafından ortaya atılan ve sözde evrim sırasında geçirilen evrelerin anne karnında bebeğin gelişimi sırasında tekrar ettiği tezine dayanak olarak sunulan çizimlerin tamamen sahtekarlıktan ibaret olduğu anlaşılmış ve Darwinistlerin ellerinde, teorilerini savunabilecekleri hiçbir malzeme kalmamıştır.

SAHTE

Piltdown Adamı

s.125

380 MİLYON YILLIK TRİLOBİT FOSİLİ

Trilobitler, Kambriyen döneminde ortaya çıkan canlıların en önemlilerinden biridir. Dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşamış, Kambriyen döneminin en fazla iz bırakan canlılarıdır. Trilobitlerin en hayranlık uyandıran özelliklerinden

biri ise, çok mercekli gözleridir. Bu gözler, göze ait sayısız birim içerir. Her birim bir mercektir. Bunların her biri farklı bir görüntü algılar ve bu görüntü bir bütün halinde birleşir.

Yapılan araştırmalar bir trilobit gözünde üç binden fazla mercek olduğunu göstermiştir. Üç binden fazla mercek, üç binden fazla farklı görüntünün bu canlıya ulaşması anlamına gelmektedir. Bu da, 530 milyon yıl önce yaşayan bir canlının, göz ve beyin yapısının ne kadar kompleks olduğunu ve evrimle hiçbir şekilde meydana gelemeyecek kusursuz bir yapı sergilediğini açıkça göstermektedir.

s.126

Çin'in Chengjang bölgesinde ortaya çıkarılan Kambriyen canlılarındaki çeşitlilik ve özel yapılar oldukça dikkat çekicidir. Bu canlılar, çeşitli bölümlerden oluşmuş bedenlere, özel fonksiyonlara sahip antenlere, avlanma yeteneğine ve oldukça kompleks anatomik yapılara sahiptirler. Yaklaşık yarım milyar yıl önce böyle canlıların yaşamış oldukları gerçeği, evrim teorisini tümüyle ortadan kaldırmaktadır.

s.127

Evrimci medyada sık sık karşınıza çıkan Darwinizm yanlısı haberler, spekülasyonlardan ve propagandadan ibarettir. Bu haberler, Darwnizm'in yenilgiye uğradığı gerçeğini gizleyebilmek amacıyla yapılır.

s.128

"Birinci nokta bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır… O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür."

Evrimci bilim adamı P.J. Darlington'un bu sözleri, Darwinizm'in gerçek zihniyetini göstermesi açısından önemlidir. Başta komünizm ve faşizm olmak üzere toplumları adeta hayvan sürüleri olarak değerlendiren, insani ve ahlaki değerleri hiçe sayan, güç ve iktidar için her türlü yolun meşru olduğunu savunan Darwinist ideolojilerin insanlığa getirdiği dehşet ve yıkım çok büyük olmuştur.

Kanlı komünist diktatörlerden Stalin'in "Genç nesillerin zihnini yaratılış düşüncesinden arındırmak için onlara tek bir şeyi öğretmeliyiz: Darwin'in öğretilerini." sözleri, Çin'de on milyonlarca insanı acımasızca katlettiren, bir o kadarını da açlığa terk eden Mao'nun "Çin sosyalizminin temeli Darwin'e ve evrim teorisine dayandırılmıştır." itirafı, Darwinizm'in, kan dökücü Marksist, Leninist, Maocu ideolojilerin ayakta durması için son derece hayati olduğunun ispatıdır.

Faşist lider Adolf Hitler, ünlü kitabı Kavgam'da, Ari ırkın doğa tarafından üstün kılındığını iddia etmiş, bu kitabın ismini seçerken de Darwin'in "yaşam kavgası" fikrinden esinlenmiştir. Hitler, 1933'deki ünlü Nürnberg mitinginde ise, "Yüksek ırkın düşük ırkları idare ettiği, bunun doğada görülen bir hak olduğu ve tek mantıklı hak olduğu" şeklindeki Darwinist görüşü dile getirmiştir. Ünlü evrimci Stephen Jay Gould'un Almanya'da Darwinizm'in bir savaş nedeni haline geldiği şeklindeki tesbiti ise oldukça önemlidir.

Hitler'in en büyük müttefiki olan Benito Mussolini ise 1935te başlattığı Etiyopya işgalini Darwin'in ırkçı görüşlerine ve yaşam mücadelesi kavramına dayandıracak, İngiliz İmparatorluğun'un zayıflamasının nedeni olarak "evrimin en önemli itici gücü olan savaştan kaçmaya çalışması" yorumunu yapacak kadar koyu bir Darwinistti.

s.131

Fosil kayıtlarında kusursuz yapılarıyla bir anda ortaya çıkan böceklerin önemli bir özellikleri de olağanüstü uçuş teknikleridir. Bu uçan harika böcekler, ilk yaratıldıklarında nasıl bir kanat yapısına sahiplerse, 125 milyon sonra yani

günümüzde de aynı mükemmel kanat yapısına sahiptirler. Hiçbir evrim geçirmemişlerdir. 125 milyon önce yaşayan bu kınkanatlı böcek, kaya üzerinde her detayıyla birlikte taşlaşmıştır.

s.132

Darwinizm'in Formülü

Bol çamurlu su + Uzun zaman + Bol tesadüf = Medeniyet

s.134

ÇAMUR

ZAMAN

TESADÜF

DOĞA OLAYLARI

s.136

100 MİLYON YILLIK TİMSAH FOSİLİ

Timsahlar yaşayan fosil örneklerinden biridir. Bütün vücut yapıları eksiksiz bir biçimde aniden ortaya çıkmış ve yüz milyon yılı aşkın bir süredir (timsahların 140 milyon yıllık fosilleri bulunmaktadır) hiçbir değişim geçirmeden günümüze ulaşmışlardır. Resimdeki 100 milyon yıllık timsahla, günümüzdekiler arasında bir fark olmaması, bu gerçeği bir kez daha vurgulamaktadır.

s.138

Evrimcilerin hayal güçlerini kullanarak ortaya attıkları atın evrimi şemaları bilimsel değildir. Dünyanın farklı yerlerinde, farklı dönemlerde yaşamış, farklı canlı türlerine ait fosil örnekleri arka arkaya sıralanarak elde edilmiştir. Gerçekte ise böyle bir evrim süreci hiç yaşanmamıştır.

s.139

EVRİM AĞACI ALDATMACASI

Evrimciler, soyu tükenmiş maymunlara ve geçmişte yaşamış bazı insan ırklarına ait kafataslarını kullanarak, hayali bir evrim ağacı oluşturmaya çalışmaktadırlar. Ancak, bilimsel deliller buna olanak tanımamaktadır.

s.246

hayali çizim

Fosilleri inceleyen her evrimci, kendi hayal gücünün genişliğine bağlı olarak farklı senaryolar üretebilmektedir. Bu senaryoların bilimsel bir değeri yoktur.

s.247

20 milyon yıllık kaplan kafatası fosili

20 milyon yıllık gergedan kafatası fosili

s.248

TARİH BOYUNCA HİÇBİR CANLI TÜRÜNÜN KAFATASINDA DEĞİŞİKLİK OLMAMIŞTIR

Canlıların tüm uzuvları ve özellikleri gibi, kafatasları ve baş yapıları da milyonlarca yıldan beri aynıdır. Hiçbir canlının kafatasında evrimsel bir değişiklik yaşanmamıştır. Nasıl bunca canlı milyonlarca yıldır evrim geçirmeden aynı kaldıysa, insan da evrimsel bir değişiklik geçirmemiş, tüm anatomik özellikleriyle hep insan olarak var olmuştur. Evrimcilerin insanın sözde evrimin delili olarak ortaya koydukları kafatasları ise, ya soyu tükenmiş maymunlara ya da bugün artık yaşamayan farklı insan ırklarına aittir. Ve bunların hiçbiri evrimin delili değildir.

54 – 37 milyon yıllık çamur balığı fosili

50 milyon yıllık kurbağa fosili

s.249

108 - 92 milyon yıllık çekirge fosili

30 milyon yıllık tavşan fosili

s.250

48 - 37 milyon yıllık ringa balığı fosili

125 milyon yıllık sinir kanatlı bir böcek

s.251

48-37 milyon yıllık yaban arısı fosili

50 milyon yıllık percopsidae

s.252

Homo erectus kafataslarında bulunan büyük kaş çıkıntıları, geriye doğru eğimli alın yapısı gibi özellikler, günümüzde yaşayan bazı ırklarda da görülür. Sağdaki yerliinsanda olduğu gibi.

İNSAN IRKLARINDAKİ KAFATASI FARKLILIKLARI

Bir Japon'un bir Zenciden, bir Eskimo'nun bir Alman'dan farklı kafatası yapısına sahip olması son derece doğaldır. Bu farklılıklar, bir ırkın diğerinden daha gelişmiş ya da daha geri olduğunu göstermez ve kesinlikle evrimsel bir delil değildir. Allah'ın yaratmasındaki çeşitlilik ve üstünlüktür.

Bengalli orta yaşlı bir erkek

15. yüzyılda yaşamış bir Peru yerlisi

Güney Doğu Asya'daki Solomon Adaları'nda 1893 yılında ölen bir erkek

25-30 yaşlarında bir Alman erkek

35-45 yaşlarında Zaireli bir erkek

35-40 yaşlarında bir Eskimo erkek

GEÇMİŞTE YAŞAMIŞ FARKLI İNSAN IRKLARI EVRİMİN DELİLİ DEĞİLDİR!

Neandertaller (Homo neanderthalensis) bundan 100 bin yıl önce Avrupa'da aniden ortaya çıkmış ve yaklaşık 35 bin yıl önce de yok olmuş -ya da diğer ırklarla karışarak asimile olmuş- insanlardır. Günümüz insanından tek farkları, iskeletlerinin biraz daha güçlü ve kafatası ortalamalarının biraz daha yüksek olmasıdır. Bilimsel bulgular, Neandertallerin zeka ve kültür düzeyi yönünden bizlerden farkı olmayan bir insan ırkı olduğunu göstermektedir.

Cro-magnon insanı ise, 30.000 yıl önceye kadar yaşadığı tahmin edilen bir ırktır. Kubbe şeklinde bir kafatasına, geniş bir alına sahiptir. 1600 cc'lik kafatası hacmi, günümüz insanının ortalamasından fazladır. Kafatasında kalın kaş çıkıntıları vardır ve arka kısımda, Neandertal Adamı'nın karakteristik özelliği olan kemiksi çıkıntı bulunmaktadır.

Neandertaller ve Cro-Magnon'da görülen fiziksel farklılıklar, günümüzdeki insan ırkları arasında da görülmektedir. Nasıl ki, bir Amerikalıyla Eskimo'nun ya da bir Afrikalıyla Avrupalı'nın yapısal farklılıkları, bu ırkların birinin diğerinden daha ilkel ya da ileri olduğunu göstermezse, geçmiş ırkların fiziksel özellikleri de onları daha geri ya da maymunumsu yapmaz. Bu ırklar, diğer ırklarla karışıp asimile olarak ya da bilinmeyen bir şekilde tükenerek tarih sahnesinden çekilmiştir. Ama hiçbir şekilde "ilkel" veya "yarı maymun" değildirler, tam bir insandırlar.

BİR İNSAN IRKI: NEANDERTAL

Neandertaller, sanat ve estetik anlayışı olan, soyu tükenmiş bir insan ırkıdır. Evrimciler yıllar boyunca Neandertalleri insanın maymunsu ataları olarak tanıtmışlar, ancak bu hikayeleri, bilimsel bulgularla kesin olarak yalanlanmıştır.

s.256

Bir Aborjin soyu, bir başka soy ile karışmadığı sürece daima aynı özelliklerde kalacaktır. Örneğin bir Batı Avupalı ırka dönüşmeyecektir. Ne kadar zaman geçerse geçsin, bu insanlar daha farklı özelliklere sahip olacak şekilde evrimleşmeyecek, kafatası hacimleri şu an olduğundan daha fazla büyümeyecek, farklı anatomik özelliklere sahip olmayacaklardır.

s.257

hayali çizim

TARİHİN HİÇBİR DÖNEMİNDE İLKEL İNSAN YAŞAMAMIŞTIR

Bu resimde gördüğünüz ve gazetelerde, televizyonlarda, dergilerde hatta ders kitaplarında sıkça rastladığınız yarı maymun yarı insan varlıklar hiçbir zaman yaşamamıştır. Maymunlar hep maymun, insanlar hep insan olarak var olmuşlardır. Bu çizimler, evrimcilerin yanlış mantıklarının birer ürünüdür.

s.258

İlk bulunan Ramapithecus fosili, iki parçadan oluşmuş eksik bir çeneden ibaretti. (altta) Ama evrimci çizerler, bu çene parçalarına dayanarak Ramapithecus'un ailesini ve yaşadığı hayali ortamı çizmekte hiçbir güçlük çekmemişlerdi. Bir çene kemiğine bakarak ailesine, yaşadığı ortama kadar her detayını çizdikleri bu canlının sıradan bir maymun olduğunun anlaşılması üzerine, Ramapithecus insanın hayali soy ağacından sessiz sedasız çıkarılmıştır. (David Pilbeam, "Humans Lose an Early Ancestor", Science, Nisan 1982, ss. 6-7)

İlham Kaynağı Tek Bir Çene Kemiği

SAHTE

s.260

LUCY MASALI ARTIK TARİHE KARIŞTI

ELVEDA LUCY...

Lucy olarak isimlendirilen ve 1974 yılında bulunduktan hemen sonra iki ayaklı ilan edilerek, insanın sözde atası olarak tanıtılan fosili inceleyen iki ünlü evrimci anatomist Solly Zuckerman ve Charles Oxnard bu iddiayı reddetmiş ve canlının yürüyüşünün ve anatomisinin insana kesinlikle benzemediğini, bunun bir maymun türü olduğunu söylemişlerdi. İlerleyen yıllarda Lucy'nin herhangi bir maymun türü olduğu kesinlik kazandı ve Science & Vie dergisinin kapağında da yazıldığı gibi, evrimciler Lucy'e "Elveda" demek zorunda kaldılar.

1. İnsan ve maymun ayakları arasında büyük anatomik farklılıklar vardır. Maymunların ayak parmakları daha uzundur ve insan ayağındaki kemer, maymunların ayaklarında yoktur.

2. İnsanların üst bedeni dik durur ve insanlar iki ayak üzerinde dik yürürler. Bu özel bir hareket şeklidir. Maymunlar ise, üst bedenlerini öne doğru eğerek yürürler ve ekstra destek sağlamak için kollarını kullanırlar. Bu, insanlarla maymunlar arasında doldurulamaz bir anatomik boşluktur ve insanın evrimi masalını tümüyle geçersiz kılmaktadır.

3. Bu resimlerde de görülebileceği gibi, maymun elinde insan elinin çok önemli bir özelliği olan uzun ve hareketli baş parmak bulunmaz.

Sadece bu farklılıklar dahi, insanlarla maymunların ortak bir atadan evrimleştikleri hikayesinin imkansızlığını göstermek için yeterlidir.

s.278

DİNO- KUŞLAR SADECE HAYAL ÜRÜNÜDÜR

(1) Fosil kayıtlarında çok sayıda örneklerini gördüğümüz tam bir dinozor.

(2)

(3)

s.279

Evrimcilerin, kuşların dinozorlardan evrimleştiklerini ispatlayabilmeleri için, aşağıdaki resimlerde görülen sözde ara geçiş formlarının fosillerini bulmuş olmaları gerekirdi. Ancak, fosil kayıtlarında dinozorlara ve kuşlara ait birçok fosil bulunmasına rağmen, hayali dino-kuşlardan eser yoktur.

HAYALİ ÇİZİM

(5) Binlerce örneğini gördüğümüz tam bir kuş.

(5)

Evrimcilerin "ara geçiş formu çıkmazı", kuşların kökeni için de söz konusudur. Evrimcilerin iddialarına göre kuşlardan evvel, "tek kanatlı", "yarım kanatlı" canlıların yaşamış olması gerekmektedir. Oysa böyle canlılar yaşamış olsaydı, fosil kayıtlarının bunu destekliyor olması gerekirdi. Ancak evrimci senaryoların kahramanı bu canlılar, hayali çizimlerden ve hiçbir bilimsel delile dayanmayan haberlerden öteye gidememiştir.

(4)

(2, 3, 4) Böyle yarı gelişmiş canlıların geçmişte yaşadıklarına dair en ufak bir delil yoktur.

s.351

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.353

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.356

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

bacak

anten

gözler

ağız

s.359

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

s.360

Buğday Biti

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Ringa Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Yavru Tavşan

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

s.361

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi

Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

s.364

Eğer Darwinistlerin mutasyonlarla değişim ve gelişim iddiası doğru olsaydı, fosil kayıtlarında üç beyinli, çift omurlu, çok gözlü, iki burunlu, 6-7 parmaklı gibi görünümü son derece garip canlıların izlerine rastlanması gerekirdi. Ancak 150 yıldır yapılan araştırmalar neticesinde böyle garip bir varlığın fosiline hiç rastlanmamıştır.

Evrim teorisi, canlıların mutasyonların etkisiyle başka başka canlılara dönüştüğünü iddia eder. Oysa bunun büyük bir aldatmaca olduğunu modern bilim tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüyse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanı evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 300 milyona yakın fosillin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir. Evrim olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı. Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonların etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekirdi.

Evrimcilerin iddiasına göre tüm organlar tesadüfen meydana gelmiş mutasyonlar sonucu oluşmuştur. İşlevlerinin gelişmesi aşamasında anormal yapıya sahip bir organ defalarca mutasyona maruz kalmış, her seferinde anormal bir halden başka bir anormal hale sahip olmuştur. Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapılardan milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Ama tek bir tane bile yoktur.

s.365

İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce göze sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelik kolları olan ve bu tarzda anormalliklere sahip pek çok insan fosili bulunmayıldı. Aynı bu şekilde her canlı ve bitki için de anormal örnekler olması gerekirde. Bütün deniz hayvanlarının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gerekirdi. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 150 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcandı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Darwinizmin delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış Gerçeği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

s.366

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

s.368

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım.Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.372

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

s.377

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 76 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Arı, çekirge, sivrisinek, sinek... Bu ve buna benzer böcek türlerini hemen herkes bilir. Bahçelerde, sokaklarda, hatta evlerde bu küçük canlılara sıkça rastlamamız mümkündür. Bu küçük hayvanlar yaklaşık 200 milyon yıldır hep aynıdırlar. Evrimcilerin iddiasına göre bunlar, garip görünümlü, değişik canlılara dönüşmelilerdi. Ama bu hiç olmamıştır, yaşayan fosiller bunun açık ispatıdır.

Bir an düşünelim. Eğer bunun tam tersi olsaydı ve her yer ara fosillerle dolu olsaydı... Kuşkusuz evrimciler bu delilleri sayfalarca yayınlarlardı. Ve teorileri için kesin delilin oluştuğunu iddia ederlerdi. Ama bu milyonlarca delil evrimi değil de yaratılışı tasdik ettiği için bu konuda suskun ve sessizler.

Yaratılışın milyonlarca apaçık delili ortadadır. Bunu anlamazlıktan gelmek, tarihin en ilkel ve en sapkın dinini, Darwinizm'i taassupla savunmak bu yüzyılın olağanüstü şaşırtıcı bir olayıdır. İleride insanlık bunu hayret ve şaşkınlıkla hatırlayacaktır.